

การแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ในหนังสือเรื่อง

Naked Economics ของ Charles Wheelan

นางสาววรรณกร สมุทรอัษฎงค์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการแปล

ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)

are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

**TRANSLATION OF ECONOMIC TERMS IN
CHARLES WHEELAN'S BOOK *NAKED ECONOMICS***

Miss Wannaporn Samutassadong

A Special Research Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts in Translation

Chalermprakit Center of Translation and Interpretation

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เล่มนี้มุ่งค้นหาแนวทางการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ในหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ของ Charles Wheelan สำหรับผู้อ่านทั่วไปจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เนื่องจากปรากฏการใช้คำศัพท์เศรษฐศาสตร์เป็นจำนวนมากในฉบับต้นฉบับ จนนับได้ว่าเป็นลักษณะเด่นประการหนึ่งของตัวบท ผู้วิจัยจึงมุ่งสรรหาแนวทางและกลวิธีที่เหมาะสมในการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่คัดสรรและเป็นปัญหาการแปลจำนวนทั้งสิ้น 44 คำเพื่อให้ได้บทแปลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การแปลที่กำหนดไว้

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี แนวทาง และกลวิธีการแปลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และพบว่า แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทตามแนวทางวาทกรรมวิเคราะห์ของ Christiane Nord แนวคิดเกี่ยวกับตัวบทเฉพาะทางของสาขาวิชาศัพทวิทยา องค์ความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมอเมริกันที่เกี่ยวข้อง ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถเข้าใจและวิเคราะห์เนื้อหาและบริบทที่เกี่ยวข้องกับตัวบทต้นฉบับมากขึ้น

ขณะเดียวกัน แนวทางแปลแบบสื่อความของ Peter Newmark และแนวทางการแปลตัวบทเฉพาะทางของ Sue Ellen Wright ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถตัดสินใจในการแปลได้อย่างเหมาะสม โดยสามารถเลือกสรรถ้อยคำที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการแปลในสถานการณ์การสื่อสารที่มีผู้รับสารเป็นผู้อ่านทั่วไป นอกจากนี้ แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle และกลวิธีการแปลอุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ที่ Lucina Sabina Tcaciuc ศึกษาช่วยกำหนดทิศทางและแก้ปัญหาการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ได้เป็นอย่างดี

ทฤษฎีและแนวทางที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้วิจัยในการเลือกแนวทางที่เหมาะสมในการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์สำหรับผู้อ่านทั่วไป และทำให้ผู้วิจัยสามารถถ่ายทอดคำศัพท์ดังกล่าวจากวัฒนธรรมต้นทางไปสู่วัฒนธรรมปลายทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Abstract

This special research aims to explore methods in translating economic terms in the book *Naked Economic* written by Charles Wheelan for general audience from English to Thai language as a number of economic terms appear in the source text to the extent that it became one of the prominent characteristics. The researcher, therefore, has an intention to seek appropriate approaches in translating 44 selected economic terms which are the problems for translation to meet the set objective

The researcher has reviewed various relevant theories and approaches and found that Christiane Nord's text analysis, notions about specialized texts from the point of view of terminology, basic knowledge about the U.S.'s economy, society, and politics are very important for the understanding and analysis of the content and the context of the source text.

In the same way, Peter Newmark's Communicative Translation and Sue Ellen Wright's methods of specialized text translation provide the researcher with knowledge crucial for the decision-making process when translating and enable the researcher to choose the most appropriate terms and phrases for a given communication where the audience is the general public. In addition, Jean Delisle's Interpretive Approach and Lunica Sabina Tracius's methods of economic conceptual metaphor translation are very helpful in setting a direction and solving problems when translating economic terms.

All of the theories and approaches mentioned above are very useful for the researcher in choosing the appropriate approaches for translation of economic terms for the general audience so that the researcher can effectively transfer the terms from the source culture to the target culture.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ทองทิพย์ พูลลาภ และอาจารย์กิตติศักดิ์ ทวีศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา ข้อคิดเห็น และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำสารนิพนธ์เล่มนี้ รวมถึงให้กำลังใจและความช่วยเหลือทุกอย่างกับผู้วิจัยตลอดการทำสารนิพนธ์เล่มดังกล่าวจนเสร็จสมบูรณ์ได้ในที่สุด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินีนาฏ เสริมชีพ อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ ผู้อ่านประเมินสารนิพนธ์ที่ได้ตรวจแก้และปรับปรุงข้อบกพร่องที่ปรากฏในสารนิพนธ์ของผู้วิจัยอย่างละเอียดในเนื้อหาส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับวิชาเศรษฐศาสตร์เพื่อให้สารนิพนธ์เล่มนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อีกทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แพรว จิตติพลังศรี อาจารย์ประจำศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติที่แนะนำแนวทางการเลือกหัวข้อสารนิพนธ์ให้กับผู้วิจัย รวมถึงอาจารย์สาขาวิชาการแปลทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้วิจัยตลอดการศึกษา

ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติทุกคนที่ได้ช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย และเพื่อนรุ่น 14 ทุกคนที่คอยช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความรู้ และให้กำลังใจกันและกันเสมอมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณแม่ คุณตา คุณยาย หัวหน้า เพื่อนร่วมงานและเพื่อนๆ ทุกคนของผู้วิจัยที่คอยสนับสนุน ให้โอกาส และให้กำลังใจ จนผู้วิจัยสามารถทำสารนิพนธ์เล่มนี้จนเสร็จสมบูรณ์

นางสาววรรณกร สมุทรอัษฎงค์

ผู้วิจัย

สารบัญบท

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	i
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ii
กิตติกรรมประกาศ	iii
สารบัญบท	
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 ขั้นตอนของการศึกษาวิจัย	8
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 การทบทวนทฤษฎีและแนวทางต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 การวิเคราะห์ตัวบทตามแนวทางวาทกรรมวิเคราะห์ของ Christiane Nord	10
2.2 แนวทางการแปลแบบสื่อความของ Peter Newmark	16
2.3 แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายของ Jean Delisle	18
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับตัวบทเฉพาะทาง	22
2.4.1 นิยามและลักษณะของตัวบทเฉพาะทาง	22
2.4.2 แนวคิดเกี่ยวกับการแปลตัวบทเฉพาะทาง	24

บทที่ 3 การวิเคราะห์ตัวบทและคำศัพท์เศรษฐศาสตร์	28
3.1 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ	28
3.2 การวิเคราะห์คำศัพท์เศรษฐศาสตร์	36
บทที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหาและการแก้ปัญหการแปล	46
4.1 การวิเคราะห์ปัญหการแปล	46
4.1.1 ปัญหการแปลตัวบทต้นฉบับโดยภาพรวม	46
4.1.2 ปัญหการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์	47
4.2 การวางแผนและการแก้ไขปัญหการแปล	52
4.2.1 การวางแผนการแปลตัวบทโดยภาพรวม	53
4.2.2 การแก้ปัญหการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์	54
บทที่ 5 ตัวบทต้นฉบับ บทแปล และคำอธิบายการแปล	59
บทที่ 6 บทสรุป	119
บรรณานุกรม	124
ประวัติผู้วิจัย	127

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ปัจจุบัน วิชาเศรษฐศาสตร์เป็นความรู้แขนงหนึ่งที่ได้รับการสนใจอย่างกว้างขวาง เพราะกิจกรรมทางเศรษฐกิจกลายเป็นสิ่งที่มีบทบาทและความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน และเป็นพื้นฐานความรู้ที่จำเป็นสำหรับบุคคลทั่วไป นอกจากนักธุรกิจและนักลงทุนแล้ว นอกจากนี้ การศึกษาสภาวะเศรษฐกิจของประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจของโลก เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน ประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรป เป็นต้น ก็ได้รับความสนใจมากขึ้นเรื่อยๆ จากบุคคลทั่วไป เนื่องจากระบบเศรษฐกิจภายในประเทศและต่างประเทศต่างมีความสัมพันธ์กันไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในยุคโลกาภิวัตน์

แต่ทว่าหนังสือภาษาไทยที่ให้ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์พื้นฐานสำหรับผู้ที่ไม่ใช่ นักเศรษฐศาสตร์ (non-economist) นั้นมีจำนวนน้อย อีกทั้ง หนังสือภาษาไทยส่วนใหญ่ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์พื้นฐานและกลไกพื้นฐานของระบบเศรษฐกิจโลกมักมุ่งเน้นผู้อ่านที่เป็นนักเศรษฐศาสตร์หรือผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ในวิชาดังกล่าวอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการแปลหนังสือเพื่อให้ความรู้เศรษฐศาสตร์พื้นฐานกับคนทั่วไปที่สนใจศึกษาวิชาดังกล่าว แต่ไม่ใช่ นักเศรษฐศาสตร์

หนังสือเรื่อง *Naked Economics* ของ Charles Wheelan เป็นหนังสือที่ผู้แต่งเขียนขึ้นจากความประสงค์ที่อยากจะมีหนังสือประกอบการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์สำหรับนักศึกษาคณะวารสารศาสตร์ที่สามารถอธิบายใจความหลักของวิชาเศรษฐศาสตร์ได้อย่างครบถ้วนโดยไม่ประกอบด้วยเนื้อหาที่มีข้อมูลทางเทคนิคมากเกินไป ด้วยเหตุนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่าหนังสือเล่มนี้เป็นตัวบทประเภทกึ่งวิชาการ (Semi-Academic Nonfiction: SAN) กล่าวคือ ตัวบทที่เขียนขึ้นโดยนักวิชาการหรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ โดยตรงแต่มีจุดประสงค์เพื่อให้คนทั่วไป (lay people) อ่าน

ชาร์ลส วีแลน ได้กล่าวถึงแรงบันดาลใจในการเขียนหนังสือ *Naked Economics* ไว้ในเว็บไซต์ <http://www.nakedeconomics.com> ซึ่งเป็นเว็บไซต์ส่วนตัวของเขาว่า

"I pretty much wrote this book by accident, if that's possible for a book. I was teaching a course on economics at the Medill School of Journalism and I was not able to find a book that would be appropriate for the course. I called a friend in the publishing industry and asked her for a recommendation. I explained that I wanted a book that would convey the big ideas in economics without getting bogged down in the math.

After a long pause, she said, "I don't think there is one. But you're going to write it. It's going to be called Economics for Poets. And I'm going to read it."

นอกจากนี้ หนังสือเล่มนี้ยังได้รับคำชื่นชมอย่างกว้างขวางในแวดวงนักเศรษฐศาสตร์ถึงการทำให้วิชาเศรษฐศาสตร์เป็นศาสตร์ที่คนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ อาทิ เบอร์ตัน กอร์ดอน มัลเคิล (Burton Gordon Malkiel) ศาสตราจารย์แห่งคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน (Princeton University) ประเทศสหรัฐอเมริกา และผู้แต่งหนังสือเกี่ยวกับตลาดหุ้นชื่อดังเรื่อง *A Random Walk Down Wall Street* ได้กล่าวถึงหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ว่า หนังสือเล่มนี้สามารถทำให้วิชาเศรษฐศาสตร์ที่ใครมักจะคิดว่าเป็นวิชาที่น่าเบื่อและซับซ้อนเกินกว่าจะทำความเข้าใจให้กลายเป็นเรื่องสนุกและเข้าถึงได้สำหรับคนทั่วไป

"This is truly unique book. It contains no equation, no inaccessible jargon, and no inaccessible jargon, and no inscrutable diagrams. While equations and diagrams may well be behind many of the ideas in economics, Wheelan shows that they can be reduced to plain English. He boils economics down to essentials. He demonstrates the term "lucid economist" is not an oxymoron."

หนังสือเรื่อง *Naked Economics* เป็นหนังสือขายดีซึ่งได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อเดือนกันยายนปี ค.ศ. 2003 และได้รับการแปลแล้วกว่า 13 ภาษา หนังสือเล่มนี้ได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนังสือเล่มหนึ่งจากทั้งหมด 360 เล่มที่นักศึกษาทุกคนควรอ่านโดยที่มงาน 360 Degrees of Reading และได้รับการจัดอันดับให้เป็นหนังสือด้านธุรกิจที่ดีที่สุดตลอดกาล (The 100 Best Business Books of All Time) โดยเว็บไซต์ 800ceoread.com

ดอกเตอร์ ชาร์ลส ชาร์ลี เจ. วีแลน (Charles Charlie J. Wheelan, Ph.D) ผู้แต่งหนังสือ *Naked Economics* เป็นนักเศรษฐศาสตร์ชาวอเมริกัน ซึ่งปัจจุบันเป็นอาจารย์อาวุโสประจำวิทยาลัยดาร์ตเมาท์ (Dartmouth College) รัฐนิวแฮมป์เชียร์ ประเทศสหรัฐอเมริกา และเคยเป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย ชิคาโก (Chicago University) รัฐอิลลินอยส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา เขาเคยเป็นนักข่าวของนิตยสาร *The Economist* ระหว่างปี ค.ศ. 1997-2002 ปัจจุบันเขายังคงเป็นนักเขียนอิสระให้กับหนังสือพิมพ์ชื่อดังมากมาย เช่น *The Chicago Tribune* *The New York Times* *The Wall Street Journal* เป็นต้น

จากการศึกษาตัวบทแล้ว ผู้วิจัยพบว่าหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ปรากฏการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายในแวดวงเศรษฐศาสตร์อยู่เป็นจำนวนมาก และหลายคำเป็นคำศัพท์ที่ต้องอาศัยการศึกษาและค้นคว้าความรู้ต่างๆ เพิ่มเติมในการทำความเข้าใจ จนกว่าจะสามารถแปลคำศัพท์ดังกล่าวเพื่อสื่อความให้ผู้อ่านทั่วไปเข้าถึงความหมายได้อย่างครบถ้วน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่า หากปราศจากการศึกษาค้นคว้า และการประยุกต์ใช้ทฤษฎี แนวทาง และกลวิธีการแปลต่างๆ ตลอดจนองค์ความรู้อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว อาจทำให้การแปลคำศัพท์

เศรษฐศาสตร์เป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงตัวบทแปลของผู้อ่านได้ และอาจทำให้บทแปลไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์สูงสุดในการนำไปใช้งานเมื่อเทียบกับตัวบทต้นฉบับของผู้แต่ง

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่เป็นปัญหาการแปลในหนังสือเรื่อง *Naked Economics* พร้อมนิยามความหมายที่ระบุในพจนานุกรมออนไลน์เฉพาะทางธุรกิจ การเงิน และเศรษฐศาสตร์ จากเว็บไซต์ www.investopedia.com เช่น

- 1) *Easy money* หมายถึง “In the most literal sense, money that is easily acquired. Academically speaking, the term specifically denotes a condition in the money supply. Easy money occurs when the Federal Reserve allows cash flow to build up within the banking system. This lowers interest rates and makes it easier for banks and lenders to loan money. Money is therefore easily acquired by borrowers.”

หากแปลตามความหมายทั่วไป คำว่า *easy money* จะหมายถึง เงินที่ได้มาอย่างง่ายดาย แต่คำศัพท์คำนี้มีนิยามตามความหมายเฉพาะทางวงการทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง “ภาวะเงินเฟ้อนคลาย” หรือเงินที่ผู้บริโภคนิยมมีในมือมากขึ้นเมื่อธนาคารกลางและธนาคารพาณิชย์ลดอัตราดอกเบี้ยลง ทำให้ผู้บริโภคมี่ความสามารถในการเข้าถึงเงินกู้ได้มากขึ้น

- 2) *Free rider* หมายถึง “In economics, the free rider problem refers to a situation where some individuals in a population either consume more than their fair share of a common resource, or pay less than their fair share of the cost of a common resource.”

หากแปลตามความหมายทั่วไป คำว่า *free rider* อาจหมายถึง ผู้ขับขี่อย่างเสรี หรือได้เปล่า ซึ่งมีความหมายที่คลุมเครือและไม่สื่อความหมายทั้งในเชิงความหมายทั่วไปและความหมายเฉพาะวงการทางเศรษฐศาสตร์ แต่คำศัพท์คำนี้มีนิยามตามความหมายเฉพาะวงการทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากทรัพยากรทางเศรษฐกิจมากกว่าส่วนที่ผู้้นั้นควรจะได้รับ กล่าวคือได้รับผลประโยชน์มากกว่าส่วนที่ตนเองเสียไปจนอาจเรียกว่าได้เปล่า

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ให้ผู้อ่านทั่วไปเข้าใจได้ เช่น คำว่า *easy money* และ *free rider* ตามที่ได้ยกตัวอย่างไว้ข้างต้นนั้น จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการคิดวิเคราะห์และหาทางแก้ไขปัญหาเพื่อแสวงหาคำแปลที่ดีที่สุดของคำศัพท์ดังกล่าวให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการนำบทแปลไปใช้งานมากที่สุด เพราะการแปลตามความหมายทั่วไปอาจไม่สามารถสื่อสารความหมายของคำได้อย่างครบถ้วน

นอกจากนี้ ยังปรากฏคำศัพท์ที่ไม่มีนิยามความหมายในพจนานุกรมเฉพาะทางของคำศัพท์เศรษฐศาสตร์หรือสาขาที่ใกล้เคียง ได้แก่ “managerial heroin” “The Market for Lemons” เป็นต้น

คำศัพท์เหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยการศึกษาและค้นคว้าจากบริบทของการสร้างคำดังกล่าวครั้งแรก ประกอบกับบริบทแวดล้อมคำศัพท์ดังกล่าวในตัวบท เพื่อนำไปสู่การทำความเข้าใจจนสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาในวัฒนธรรมปลายทางได้ตรงตามความหมายที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับผู้่านทั่วไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ ทฤษฎีและแนวทางการแปลตัวบท ประเภทใช้งานทั่วไป (pragmatic text) และตัวบทประเภทเฉพาะทาง (specialized text) รวมทั้งศึกษาบริบททางเศรษฐศาสตร์ การเมือง และสังคมที่เกี่ยวข้อง
- 1.2.2 เพื่อศึกษาแนวทางและกลวิธีการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์สำหรับผู้่านทั่วไป (lay readers)
- 1.2.3 เพื่อวิเคราะห์และแก้ปัญหาการแปลตัวบทต้นฉบับ และคำศัพท์เศรษฐศาสตร์สำหรับผู้่านทั่วไป
- 1.2.4 เพื่อแปลส่วนหนึ่งของตัวบทต้นฉบับที่คัดสรรจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

การแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ในหนังสือเรื่อง *Naked Economics* นั้น นอกจากการนำแนวทางการวิเคราะห์ตัวบท ทฤษฎีและแนวทางการแปลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ตัวบทตามแนวทางวาทกรรมวิเคราะห์ (Discourse Analysis) ของ Christiane Nord (2) แนวทางการแปลแบบสื่อความ (Communicative Translation) ของ Peter Newmark (3) การแนวทางการแปลแบบตีความหมาย (Interpretive Approach) ของ Jean Delisle และ (4) แนวคิดเกี่ยวกับตัวบทเฉพาะทาง (specialized text) มาประยุกต์ใช้แล้ว ผู้แปลยังจำเป็นต้องใช้ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ การเมือง และสังคมที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจตัวบท แล้วจึงถ่ายทอดเป็นบทแปลได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการนำตัวบทไปใช้งานมากที่สุด

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

หนังสือเรื่อง *Naked Economics* ของ ชาร์ลส วีแลน แบ่งเนื้อหาเป็น 13 บท จำนวน 339 หน้า ผู้วิจัยได้รวบรวมและคัดเลือกเนื้อหาส่วนที่มีคำศัพท์ด้านเศรษฐศาสตร์ที่เป็นปัญหาในการแปล จำนวนทั้งสิ้น 45 คำ ดังนี้

- 1.4.1 Indeed, Harry Truman is reported to have said that to avoid ambiguity, he wanted to have “one-armed economists.”
- 1.4.2 Perot argued emphatically during the presidential debates that the North American Free Trade Agreement would lead to a “giant sucking sound” as jobs left the United States for Mexico.
- 1.4.3 In a sense, it was Adam Smith’s invisible hand passing Coca-Cola through the Berlin Wall.
- 1.4.4 If low interest rates, or “easy money,” causes consumers to demand 5 percent more new PT Cruisers than they purchased last year, then Chrysler must expand production by 5 percent.
- 1.4.5 On September 11, 2001, hours after the terrorist attacks on the United States, the Federal Reserve issued the following statement: “The Federal Reserve System is open and operating. The discount window is available to meet liquidity needs.
- 1.4.6 But that can actually be part of the problem; it is easy to be a “free rider” and let someone else, or some other organization, do the work.
- 1.4.7 But he said that I should not have written admiringly about stock options as a tool for aligning the interests of shareholders and management because they are “an instrument of the devil.”
- 1.4.8 He describes options as “managerial heroin,” because they create an incentive for managers to seek short-term highs while doing enormous long-term damage.
- 1.4.9 The problem is that the bankers making huge commissions on the buying and selling of what would later become known as “toxic assets” do not bear the full risk of those products; their firms do.
- 1.4.10 If tax rates get high enough, individuals and firms may slip into the “underground economy” where they opt to break the law and avoid taxes entirely.
- 1.4.11 Indeed, “green taxes” collect revenue by taxing activities that are detrimental to the environment and “sin taxes” do the same thing for the likes of cigarettes, alcohol, and gambling.
- 1.4.12 Indeed, “green taxes” collect revenue by taxing activities that are detrimental to the environment and “sin taxes” do the same thing for the likes of cigarettes, alcohol, and gambling.
- 1.4.13 This phenomenon, whereby taxes make individuals worse off without making anyone else better off, is referred to as “deadweight loss.”

- 1.4.14 One intriguing and practical middle ground is the notion of “libertarian paternalism,” which was advanced in an influential book called Nudge by Richard Thaler, a professor of behavioral science and economics at the University of Chicago, and Cass Sunstein, a Harvard Law School professor now serving in the Obama administration.
- 1.4.15 Spain, France, Norway, Israel, and many other countries have “opt-out” (or presumed consent) laws when it comes to organ donation.
- 1.4.16 In contrast, the United States has an “opt-in” system, meaning that you are not an organ donor unless you sign up to be one.
- 1.4.17 On the other hand, economists have asked whether this kind of regulation is less of a “helping hand” for society and more of a “grabbing hand” for corrupt bureaucrats whose opportunities to extort bribes rise along with the number of government permits and licenses required for any endeavor.
- 1.4.18 On the other hand, economists have asked whether this kind of regulation is less of a “helping hand” for society and more of a “grabbing hand” for corrupt bureaucrats whose opportunities to extort bribes rise along with the number of government permits and licenses required for any endeavor.
- 1.4.19 This “fiscal drag,” as Burton Malkiel has called it, stems from two things.
- 1.4.20 The most ardent “supply-siders” argue further that tax cuts can actually raise the amount of revenue collected by the government because we all will work harder, earn higher incomes, and end up paying more in taxes even though tax rates have fallen.
- 1.4.21 His paper entitled “The Market for Lemons” used the used-car market to make its central point.
- 1.4.22 This creates an adverse selection problem, just as it did with the Hope Scholarships.
- 1.4.23 Under any “fee for service” system, doctors charge a fee for each procedure they perform.
- 1.4.24 The only fix for this inherent problem is to combine guaranteed access to affordable insurance with a requirement that everyone buy insurance—healthy and sick, young and old—a so-called “personal mandate.”
- 1.4.25 From the consumer’s standpoint, this is the beauty of capitalism. From the producer’s standpoint, it is “commodity hell.”

- 1.4.26 In other words, does Harvard add great value to its students, or does it simply provide an elaborate “signaling” mechanism that allows bright students to advertise their talents to the world by being admitted to Harvard?
- 1.4.27 Stocks and bonds are complicated enough, but then there are options, futures, options on futures, interest rate swaps, government “strips,” and the now infamous credit default swaps.
- 1.4.28 Implicit in Adam Smith’s invisible hand is the idea of “creative destruction,” a term coined by the Austrian economist Joseph Schumpeter.
- 1.4.29 In the case of the “tech wreck,” we massively overinvested in Internet businesses and related technology.
- 1.4.30 Many American households were “excessively leveraged,” meaning that they had borrowed far more than they could manage.
- 1.4.31 At that point, monetary policy can’t do anything more; it becomes like “pushing on a wet noodle,” as Keynes originally described it.
- 1.4.32 When Americans without jobs give up on finding one, they no longer count as unemployed and instead become “discouraged workers.”
- 1.4.33 Social Security is a “pay-as-you-go” program.
- 1.4.34 Indeed, we can explain the importance of demographics and fix Social Security all in the next two paragraphs.
- 1.4.35 Imagine Social Security (or Medicare) as a seesaw in which payments made by workers are on one side and benefits collected by retirees are on the other.
- 1.4.36 Governments (Washington, D.C., and the states) have been running deficits, or “dissaving.” (U.S. businesses were the only ones setting any money aside until households were shocked into saving by the recession.)
- 1.4.37 After a weekend of deliberation at Camp David, Nixon unilaterally closed the gold window.”
- 1.4.38 Since then, the United States (and all other industrialized nations) have operated with “fiat money,” which is a fancy way of saying that those dollars are just paper.
- 1.4.39 Fixed or “pegged” exchange rates are a lot like the gold standard, except that there is no gold.
- 1.4.40 America can “inflate away” much of its debt to China (and other creditors) by printing money.

- 1.4.41 In places where Europeans could not easily settle because of a high mortality rate from disease, such as the Congo, the colonizers simply focused on taking as much wealth home as quickly as possible, creating what the authors refer to as “extractive states.”
- 1.4.42 The result, in the words of one economist, has been a “largely self-imposed economic exile.”
- 1.4.43 There is something in labor economics called the “backward-bending labor supply curve.”
- 1.4.44 The result is what economists refer to as a “sclerotic” labor market.

1.5 ขั้นตอนของการศึกษาวิจัย

- 1.5.1 ศึกษาและทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับ
- 1.5.2 ทบทวนแนวทางการวิเคราะห์ตัวบท และศึกษาทฤษฎีและแนวทางการแปลที่เกี่ยวข้อง
- 1.5.3 ศึกษากลวิธีการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ต่างๆ
- 1.5.4 ศึกษาองค์ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ การเมือง และสังคมที่เกี่ยวข้อง
- 1.5.5 วิเคราะห์ตัวบท และปัญหาการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์สำหรับผู้อ่านทั่วไป
- 1.5.6 วางแผนการแปล
- 1.5.7 แปลตัวบทที่คัดสรร และอธิบายกลวิธีการแปลคำศัพท์ที่ใช้
- 1.5.8 ตรวจสอบและปรับแก้บทแปลให้เหมาะสม
- 1.5.9 สรุปผลการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 ได้รับความรู้ความเข้าใจและได้ทบทวนแนวทางการวิเคราะห์ตัวบท และทฤษฎีและแนวทางการแปลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 1.6.2 ได้รับความรู้ความเข้าใจจากการแก้ปัญหาการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์สำหรับผู้อ่านทั่วไป

1.6.3 เป็นแนวทางการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์สำหรับผู้อ่านทั่วไปในฉบับประเภทใช้งาน
ทั่วไปและฉบับประเภทเฉพาะทาง ตลอดจนฉบับประเภทอื่นๆ ที่ใกล้เคียงกัน

บทที่ 2

การทบทวนทฤษฎีและแนวทางต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

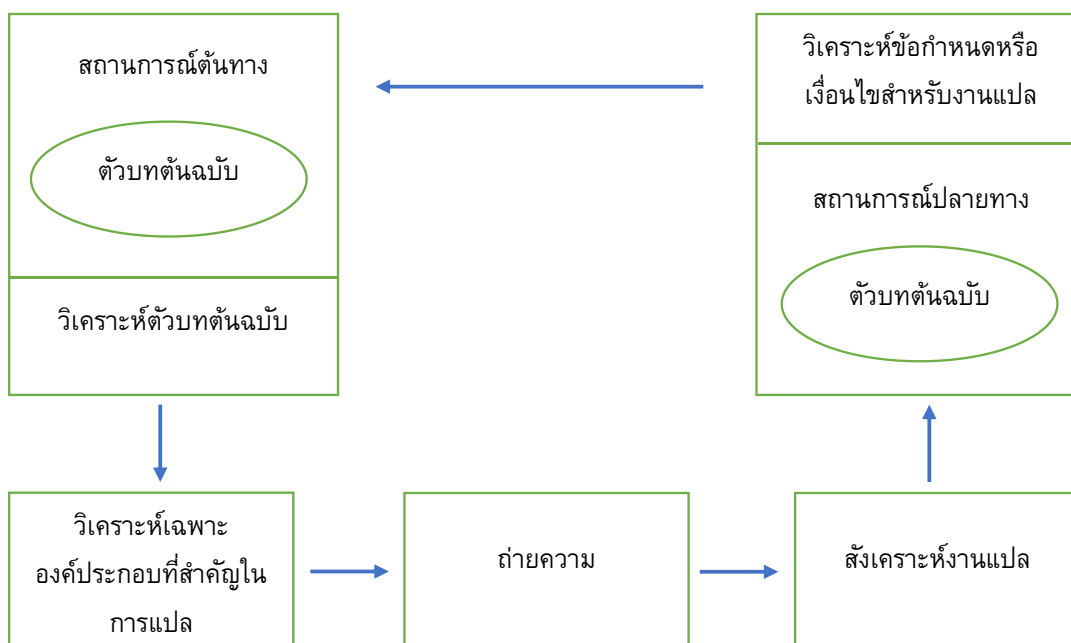
การแปลตัวบทโดยรวมและคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่ปรากฏในหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ของ Charles Wheelan นั้น ผู้วิจัยจำเป็นต้องมีความรู้และความเข้าใจทฤษฎี แนวทาง และองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถแปลตัวบทต้นฉบับได้เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การแปลมากที่สุด ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษาและทบทวนแนวคิดและองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่พิจารณาแล้วว่าเป็นประโยชน์ต่อการแปลตัวบทดังกล่าว ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ตัวบทตามแนวทางวาทกรรมวิเคราะห์ของ Christiane Nord (2) แนวทางการแปลแบบสื่อความของ Peter Newmark (3) แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle และ (4) แนวคิดเกี่ยวกับตัวบทเฉพาะทาง ตามลำดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 การวิเคราะห์ตัวบทตามแนวทางวาทกรรมวิเคราะห์ของ Christiane Nord

Christiane Nord (1998, 1989 อ้างถึงใน วรรณภา แสงอร่ามเรือง, 2545: 26-31) ได้เสนอทฤษฎีการกระทำการแปล (Translatorisches Handeln) ที่เน้นการปฏิบัติจริงของงานแปล กล่าวคือ ผู้แปลต้องเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของงานแปลที่ผู้จ้างงาน (initiator) ต้องการให้กระจ่างเสียก่อน แล้วจึงแปลตัวบทจากภาษาต้นทางเป็นภาษาปลายทางเพื่อทำให้บทแปลสามารถตอบสนองหน้าที่ของตัวบทในวัฒนธรรมปลายทางได้ตามที่ได้รับมอบหมาย

Nord ได้อธิบายกระบวนการแปลเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวตามทฤษฎี ด้วยการเสนอผ่านแผนผังที่เรียกว่า “แผนภูมิแสดงวงจรการแปลหรือ หรือกระบวนการแปลแบบวงกลับ (Zirkelschema des Translationsprozesses)” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงกระบวนการแปลที่เป็นการถ่ายทอดตัวบทต้นฉบับที่เขียนขึ้นเป็นภาษาต้นทางสำหรับผู้รับสารในภาษาต้นทางไปสู่ผู้รับสารในภาษาปลายทางในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน จะเห็นได้ว่าทั้งตัวบทต้นฉบับและบทแปลต่างก็เป็นเครื่องมือในการสื่อสารด้วยกันทั้งสิ้น และมีผู้ว่าจ้างงานทำให้กระบวนการแปลเกิดขึ้น

ทั้งนี้ แผนภูมิแสดงวงจรการแปลหรือกระบวนการแปลแบบวกกลับของ Nord มีดังนี้

จากแผนภูมิแสดงวงจรการแปลหรือกระบวนการแปลแบบวกกลับ จะเห็นได้ว่าจุดเริ่มต้นของกระบวนการแปลอยู่ที่การวิเคราะห์ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขสำหรับงานแปลของผู้ว่าจ้างงานก่อนทำการวิเคราะห์องค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการแปลของตัวบทต้นฉบับ จากนั้นผู้แปลจึงถ่ายทอดเนื้อหาความในตัวบทต้นฉบับด้วยภาษาปลายทาง โดยคำนึงถึงการใช้งานแปลในสถานการณ์ปลายทางด้วย โดยในขั้นตอนนี้ผู้แปลทำหน้าที่เป็นผู้ผลิตตัวบทในภาษาและวัฒนธรรมปลายทางด้วยการสื่อสารตัวบทต้นฉบับจากวัฒนธรรมหนึ่งมาอีกวัฒนธรรมหนึ่ง เมื่อผู้แปลได้แปลงานเสร็จสิ้นแล้ว ผู้แปลต้องนำงานแปลนั้นไปตรวจสอบกับเงื่อนไขและข้อกำหนดสำหรับงานแปลอีกครั้ง โดยจะถือว่าผู้แปลได้บรรลุจุดมุ่งหมายเมื่องานแปลนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขและข้อกำหนดที่ผู้ว่าจ้างงานกำหนดไว้

ตามแนวทางของ Nord (1988, 1989 อ้างถึงใน วรธนา แสงอร่ามเรือง, 2545: 77-113) จะวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ของตัวบทต้นฉบับที่มีความสำคัญเพื่อให้สามารถแปลตัวบทได้ตรงตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าจ้างงาน โดยแบ่งออกเป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบภายในและภายนอกของตัวบทตามสูตรของ Lasswell และ Formel

ทั้งนี้ Christiane Nord (2005 อ้างถึงใน ทองทิพย์ พูลลาภ, 2555: 6) ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง *Text Analysis in Translation* ว่า ผู้แปลจะต้องวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกและภายในตัวบทและ

แนะนำให้วิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกก่อนองค์ประกอบภายใน เพราะสถานการณ์แวดล้อมซึ่งถือเป็นองค์ประกอบภายนอกนั้นย่อมเกิดก่อนตัวบทซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบภายใน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท (Extratextual factors)

องค์ประกอบภายนอกตัวบท หมายถึง สถานการณ์แวดล้อมที่มีการนำตัวบทไปใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร มีดังนี้

1.1) ผู้ส่งสาร (Sender)

ผู้แปลจำเป็นต้องทราบว่าผู้ส่งสารคือใคร เพราะจะทำให้ผู้แปลเข้าใจข้อมูลบางประการที่เกี่ยวข้องกับตัวบทต้นฉบับมากขึ้น หลายครั้งที่ผู้ส่งสารนำความรู้และประสบการณ์ของตนเองมาใช้ในประกอบการผลิตตัวบท การทราบถึงรายละเอียดส่วนตัวของผู้เขียนจะทำให้ผู้แปลทราบถึงวัตถุประสงค์ของตัวบท และสามารถคาดการณ์ทิศทางของเนื้อหาและลีลาการเขียนได้

1.2) เจตนาของผู้ส่งสาร (Sender's intention)

ผู้แปลควรวิเคราะห์เจตนาของผู้ส่งสารให้เข้าใจเสียก่อนเพื่อจะได้กำหนดทิศทางการแปลตัวบทได้อย่างถูกต้องและได้งานแปลที่ไม่ขัดต่อเจตนาของผู้ส่งสาร ทั้งนี้ เจตนาของผู้ส่งสารในเบื้องต้นอาจสอดคล้องกับหน้าที่ของตัวบทโดยทั่วไป เช่น หน้าที่ในการให้ข้อมูล แสดงความรู้สึก หรือ โน้มน้าวจิตใจ เป็นต้น หรือผู้แปลอาจพิจารณาข้อมูลต่างๆ ที่หาได้เพื่อเข้าถึงเจตนาของผู้ส่งสาร

1.3) ผู้รับสาร (Audience)

ผู้รับสารเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งในการสื่อสาร เพราะเป็นผู้กำหนดเนื้อหาในการสื่อสารโดยปริยาย เนื่องจากผู้รับสารแต่ละกลุ่มย่อมมีความรู้พื้นฐานในเรื่องต่างๆ ไม่เท่ากัน ทำให้ผู้ส่งสารต้องออกแบบการสื่อสารว่าควรให้ข้อมูลเพิ่มเติมมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ การวิเคราะห์ตัวบทเพื่อการแปลจะแบ่งผู้รับสารออกเป็นสองกลุ่ม กล่าวคือ ผู้รับสารของตัวบทต้นฉบับ (source-text audience) และผู้รับสารของตัวบทเป้าหมาย (target-text audience) ผู้รับสารทั้งสองกลุ่มดังกล่าวย่อมมีพื้นฐานความรู้ที่ต่างกัน เพราะมาจากบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่ไม่เหมือนกัน ผู้แปลจึงจำเป็นต้องประเมินความสามารถของผู้รับสารของตัวบทเป้าหมายให้ดี เพื่อที่จะสามารถตัดสินใจได้ว่าควรแปลตัวบทอย่างไรและจำเป็นต้องมีการอธิบายความเพิ่มเติมหรือไม่

1.4) สื่อ (Medium)

ผู้แปลต้องทราบว่าผู้ส่งสารใช้สื่อประเภทใดส่งสารและทำความเข้าใจลักษณะของสื่อประเภทนั้นเพื่อจะได้ถ่ายทอดด้วยทศนฉบับเป็นภาษาปลายทางได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ สื่อมีทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อภาพและเสียง

1.5) สถานที่ (Place of communication)

ผู้แปลจำเป็นต้องทราบว่าผู้ส่งสารผลิตตัวบทขึ้นที่สถานที่ใดและเพื่อนำไปใช้ในสถานที่ใด เพราะจะทำให้ผู้แปลเข้าใจด้วยทศนฉบับและสามารถแปลด้วยทศนได้อย่างถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น เช่น การพิจารณาว่าตัวบทมีการใช้ภาษาถิ่นในวัฒนธรรมต้นทางหรือไม่เพื่อจะทำให้สามารถตีความหมายของคำได้อย่างถูกต้อง

1.6) เวลา (Time of communication)

ผู้แปลจำเป็นต้องทราบว่าตัวบทฉบับนั้นผลิตขึ้นเมื่อใด เพราะปัจจัยด้านเวลาย่อมส่งผลต่อตัวบททั้งในแง่ภาษาและบริบทแวดล้อมที่จะนำไปสู่การทำความเข้าใจด้วยทศน อีกทั้ง ผู้แปลจะสามารถตัดสินใจได้ว่าควรแปลด้วยทศนอย่างไร หากงานแปลจะถูกผลิตขึ้นในเวลาห่างจากตัวบทต้นฉบับมาก

1.7) โอกาสพิเศษ (Motive for communication)

ผู้แปลต้องทราบว่าตัวบทถูกผลิตขึ้นเพื่อใช้ในโอกาสพิเศษใดหรือไม่ เนื่องจากโอกาสพิเศษในการสื่อสารย่อมบ่งบอกเจตนาของผู้ส่งสารและหน้าที่ของตัวบทได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้แปลเข้าใจบริบทของตัวบท รวมถึงสามารถคาดการณ์ทิศทางโดยภาพรวมของตัวบทได้

1.8) หน้าที่ของตัวบท (Text function)

ผู้แปลควรทราบว่าหน้าที่ของตัวบทต้นฉบับและหน้าที่ของงานแปลในการสื่อสารคืออะไร เพื่อที่จะสามารถแปลด้วยทศนฉบับได้อย่างเหมาะสมตรงตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจัดเป็นองค์ประกอบภายนอกที่สำคัญมากอย่างหนึ่งของตัวบทตามความเห็นของ Nord เพราะจะเป็นตัวกำหนดทิศทางโดยรวมของการแปล

2) การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท (Intratextual factors)

องค์ประกอบภายในตัวบท หมายถึง รายละเอียดที่ปรากฏในตัวบท ไม่ว่าจะข้อความหรือเนื้อหาต่างๆ ที่จะทำให้เข้าถึงความหมายของตัวบท มีดังนี้

2.1) หัวข้อเรื่อง (Subject matter)

หัวข้อเรื่อง หมายถึงสาระสำคัญของตัวบท อาจพิจารณาได้จากชื่อเรื่องหรือชื่อหัวข้อต่าง ๆ ของตัวบท ผู้แปลจำเป็นต้องทราบหัวข้อเรื่องของตัวบทต้นฉบับคืออะไรเพื่อที่จะทราบว่า การแปลตัวบทต้องอาศัยความรู้มาประกอบการแปล

2.2) เนื้อหา (Content)

ผู้แปลต้องวิเคราะห์ว่าเนื้อหาของตัวบทเรื่องอะไรบ้างและเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงหรือเกิดขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียน เพราะผู้แปลจะได้ค้นคว้าหาข้อมูลและทำความเข้าใจตัวบทเพื่อให้สามารถถ่ายทอดตัวบทให้สอดคล้องกับเนื้อหาของตัวบท

2.3) เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ (Presupposition)

ผู้แปลต้องวิเคราะห์ให้ได้ว่าผู้ส่งสารคาดหวังว่าผู้รับสารต้นทางต้องมีภูมิความรู้เรื่องใดมาก่อนเพื่อที่จะเข้าถึงตัวบทโดยผู้ส่งสารไม่ต้องอธิบายให้ฟัง เพราะผู้แปลจะได้ตัดสินใจว่าควรมีการขยายความเพิ่มเติมเพื่อปูความรู้ให้กับผู้รับสารปลายทางหรือไม่ และมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของเนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจนั้น ทั้งนี้โดยทั่วไปแล้ว ผู้รับสารย่อมอยู่ในวัฒนธรรมเดียวกับผู้ส่งสาร แต่เมื่อมีการแปลเกิดขึ้น ผู้แปลจึงมีหน้าที่จัดการกับเนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจดังกล่าวเพื่อให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีประสิทธิภาพ

2.4) โครงสร้างของตัวบท (Text composition)

การวิเคราะห์โครงสร้างของตัวบท แบ่งออกเป็นระดับมหภาค (macro-structure) และระดับจุลภาค (micro-structure)

การวิเคราะห์โครงสร้างของตัวบทระดับมหภาค เป็นการวิเคราะห์โครงสร้างของตัวบทโดยภาพรวม ซึ่งจะทำให้ผู้แปลเข้าใจตัวบทมากขึ้นและสามารถเลือกกลวิธีการแปลให้เข้ากับธรรมชาติของตัวบทได้อย่างเหมาะสม ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่ตัวบทเป็นหนังสือ ผู้แปลอาจวิเคราะห์การแบ่งตัวบทออกเป็นหัวข้อย่อย การเรียงลำดับหัวข้อย่อย การแบ่งย่อหน้า การอ้างอิงคำพูดหรือข้อความจากตัวบทอื่น การยกตัวอย่าง การแทรกเชิงอรรถ เป็นต้น

การวิเคราะห์โครงสร้างของตัวบทระดับจุลภาค เป็นการวิเคราะห์ตัวบทในระดับย่อยลงมา ซึ่งจะทำให้ผู้แปลสามารถแปลตัวบทได้อย่างมีเอกภาพมากขึ้น ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่ตัวบทเป็นหนังสือ ผู้แปลอาจวิเคราะห์ตัวบทในระดับย่อหน้า โดยพิจารณาว่าผู้ส่งสารมีการเรียงลำดับข้อมูลและมีการเชื่อมโยงข้อความในแต่ละประโยคอย่างไร

2.5) อวัจนภาษา (Non-verbal elements)

อวัจนภาษา หมายถึง สัญลักษณ์ที่แสดงออกมาโดยไม่ใช้ภาษาเป็นสื่อ เช่น ภาพประกอบ แผนภูมิ ตาราง ผังการทำงาน ภาพการ์ตูน ลักษณะตัวอักษรแบบต่างๆ เป็นต้น ในกรณีที่ตัวบทเป็นหนังสือ อวัจนภาษามีหน้าที่เสริมความ ขยายความ หรือเน้นย้ำเนื้อความในตัวบท

2.6) ศัพท์ (Lexis)

ผู้แปลจำเป็นต้องวิเคราะห์การใช้คำศัพท์ในตัวบทให้แตกฉานเพื่อให้สามารถตีความหมายและแปลตัวบทได้อย่างถูกต้องแม่นยำ รวมถึงเข้าใจวัตถุประสงค์ของการสื่อสารอีกด้วย ทั้งนี้ ผู้แปลสามารถวิเคราะห์คำศัพท์ได้ในหลายแง่มุม ไม่ว่าจะเป็นความหมายของคำ รูปแบบของคำ หรืออวัจนลีลา รวมถึงพิจารณาส่วนประกอบอื่นๆ ของคำ อาทิ การใช้ความเปรียบ การใช้คำซ้ำ เป็นต้น

2.7) โครงสร้างประโยค (Sentence structure)

ผู้แปลต้องมีเข้าใจเรื่องโครงสร้างของประโยค เพื่อให้สามารถวิเคราะห์การใช้ประโยคหลักและประโยคย่อยในตัวบทต้นฉบับ รวมถึงสัดส่วนการใช้ประโยคหลักและประโยคย่อย ความยาวของประโยค และความต่อเนื่องของเนื้อความในแต่ละประโยค ทั้งนี้ ผู้แปลควรพิจารณาว่ามีการใช้โครงสร้างประโยคในลักษณะใดที่เป็นจุดเด่นของตัวบทหรือไม่ อาทิ การใช้โครงสร้างประโยคซ้ำๆ กัน โครงสร้างประโยคไขว้กัน โครงสร้างที่ผิดไปจากหลักไวยากรณ์ การตั้งคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เป็นต้น

การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในและภายนอกของตัวบทตามแนวทางดังกล่าวจะทำให้ผู้แปลเข้าใจหน้าที่ของงานแปลในวัฒนธรรมปลายทางมากเพียงพอ และทำให้ผู้แปลสามารถตัดสินใจได้ว่าจะต้องแปลตัวบทต้นฉบับเป็นภาษาปลายทางอย่างไรเพื่อให้งานแปลสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อความหมายได้ดังที่ผู้จ้างงานต้องการในวัฒนธรรมปลายทาง (Nord, 1988: 24 อ้างถึงใน วรรณภา แสงอร่ามเรือง, 2545: 28)

จากการศึกษาและทบทวนการวิเคราะห์ตัวบทตามแนวทางวาทกรรมวิเคราะห์ของ Christiane Nord ผู้วิจัยพบว่าแนวทางดังกล่าวมีความเหมาะสมต่อการนำไปวิเคราะห์ตัวบทประเภทใช้งานทั่วไป (pragmatic text) มากที่สุดซึ่งเป็นประเภทของตัวบทที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษา เพราะแนวทางดังกล่าวเน้นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกตัวบทที่จำเป็นสำหรับการแปลเพื่อให้ผู้แปลสามารถผลิตงานแปลที่ตอบสนองหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้จ้างงานในวัฒนธรรมปลายทางได้ดีที่สุด ด้วยเหตุนี้

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าแนวทางวาทกรรมวิเคราะห์ของNordนี้เป็นแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทที่จะช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจรายละเอียดของตัวบทมากเพียงพอเพื่อให้สามารถแปลตัวบทได้อย่างเหมาะสม

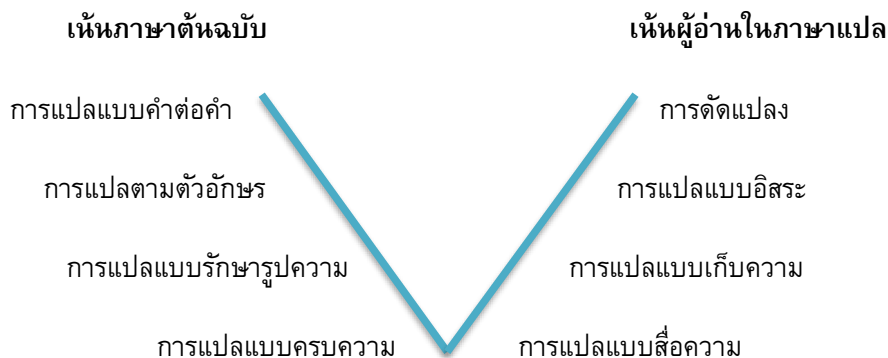
2.1 แนวทางการแปลแบบสื่อความของ Peter Newmark

Peter Newmark (1995 อ้างถึงใน สุพรรณณี ปิ่นมณี, 2554: 8-10) ได้นำเสนอแนวทางการแปลไว้ทั้งหมด 8 แนวทาง การแปลแบบสื่อความ (communicative translation) นั้นเป็นเพียงแนวทางหนึ่งจากแนวทางทั้งหมดดังกล่าว

Newmark ได้สรุปไว้ในหนังสือเรื่อง *A Textbook of Translation* ว่าแนวทางการแปลแบบสื่อความ (communicative translation) ซึ่งให้ความสำคัญกับปรากฏเป็นหลักนี้เป็นแนวทางการแปลที่เหมาะสมสำหรับการแปลมากที่สุด นอกเหนือจากการแปลแบบครบความ (semantic translation) ซึ่งให้ความสำคัญกับตัวบทต้นฉบับแล้ว ผู้วิจัยจะอธิบายแนวทางการแปลทั้ง 8 แนวทางตามที่ Newmark นำเสนอ ดังต่อไปนี้

ตามความคิดของ Newmark แล้ว การแปลสามารถแบ่งออกได้เป็นสองประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ การแปลแบบเน้นการรักษาภาษาต้นฉบับ (Source Language emphasis) และการแปลแบบเน้นความเข้าใจของผู้อ่านในภาษาแปล (Target Language emphasis) โดยนำภาษาต้นทาง (source language) และภาษาปลายทาง (target language) มาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภท

Newmark ได้จัดเรียงและไล่ระดับการแปลแบบเน้นการรักษาภาษาต้นฉบับมากที่สุดลดหลั่นไปตามลำดับจนถึงการแปลแบบเน้นความเข้าใจของผู้อ่านในภาษาแปลมากที่สุดเป็นรูปอักษรตัว V ดังแผนภาพด้านล่าง

เมื่อมองแผนภาพจากทางด้านซ้ายจะเห็นว่า การแปลแบบคำต่อคำ (word-for-word translation) เป็นการแปลที่เน้นการรักษาภาษาต้นฉบับมากที่สุด รองลงมาเป็นการแปลแบบตามตัวอักษร (literal translation) การแปลแบบรักษารูปความ (faithful translation) ตามลำดับ และการแปลแบบครบความ (semantic translation) เป็นการแปลที่เน้นการรักษาภาษาต้นฉบับน้อยที่สุด

การแปลแบบเน้นการรักษาภาษาต้นฉบับเป็นสำคัญ (Source Language emphasis)

แนวทางการแปลนี้มุ่งเน้นที่จะรักษารูปแบบของภาษาต้นทางเป็นหลัก โดยไม่คำนึงความเป็นธรรมชาติของภาษาปลายทาง จำแนกเป็น 4 ประเภท ประกอบด้วย

- 1) การแปลแบบคำต่อคำ (word-for-word translation) เป็นการแปลคำต่อคำจากภาษาต้นทาง รักษาลำดับคำ แปลคำแต่ละคำโดยไม่คำนึงถึงบริบท
- 2) การแปลแบบตามตัวอักษร (literal translation) เป็นการแปลที่รักษาโครงสร้างของภาษาต้นฉบับไว้ มีการแปลคำที่ตรงตัวโดยไม่คำนึงถึงบริบทของภาษา
- 3) การแปลแบบรักษารูปความ (faithful translation) เป็นการแปลเพื่อถ่ายทอดความหมายของภาษาต้นทางเท่าที่โครงสร้างภาษาแปลพึงจะทำได้ มีความซื่อตรงต่อต้นฉบับมากที่สุด
- 4) การแปลแบบครบความ (semantic translation) เป็นการแปลเพื่อถ่ายทอดความหมายของภาษาต้นทางและคงไว้ซึ่งวจนลีลาและอรรถรสของต้นฉบับ

ขณะเดียวกัน เมื่อมองแผนภาพจากทางด้านขวาจะพบว่า การดัดแปลง (adaptation) เป็นการแปลที่เน้นภาษาแปลมากที่สุด ตามมาด้วยการแปลแบบอิสระ (free translation) การแปลแบบเก็บความ (idiomatic translation) และการแปลแบบสื่อความ (communicative translation) เป็นการแปลที่เน้นภาษาแปลน้อยที่สุด

การแปลแบบเน้นความเข้าใจของผู้อ่านในภาษาแปลเป็นสำคัญ (Target Language emphasis)

แนวทางการแปลนี้มุ่งเน้นที่จะรักษาความหมายของภาษาต้นทางเป็นหลักเพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจบทแปลได้มากที่สุด โดยไม่พยายามรักษาโครงสร้างภาษา จำแนกเป็น 4 ประเภท ประกอบด้วย

- 1) การดัดแปลง (adaptation) เป็นการแปลที่รักษาไว้เฉพาะความหมายของต้นฉบับเพียงอย่างเดียว โดยไม่คงไว้ซึ่งรูปแบบและวิธีการเขียนของต้นฉบับ
- 2) การแปลแบบอิสระ (free translation) เป็นการแปลเพื่อรักษาใจความสำคัญของต้นฉบับเท่านั้น มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ด้วยรูปแบบและลีลาที่แตกต่างไปจากต้นฉบับ
- 3) การแปลแบบเก็บความ (idiomatic translation) เป็นการแปลที่ถ่ายทอด "สาร" ของต้นฉบับมาทั้งหมด แต่ความหมายอาจมีการเปลี่ยนแปลงบ้าง มีการใช้สำนวนเฉพาะของภาษาปลายทางแม้จะไม่ปรากฏในต้นฉบับ

4) การแปลแบบสื่อความ (*communicative translation*) เป็นการแปลที่รักษาความหมายครบถ้วนตรงตามบริบทของภาษาต้นทาง เนื้อหาและภาษาเป็นที่ยอมรับและทำให้ปรากฏเข้าใจโดยทั่วไป

Peter Newmark ได้แสดงความคิดเห็นถึงการนำแนวทางการแปลของเขาไปใช้ในหนังสือเรื่อง *A Textbook of Translation* ว่า มีเพียงการแปลแบบครบความ (*semantic translation*) และการแปลแบบสื่อความ (*communicative*) เท่านั้นที่สามารถตอบสนองจุดประสงค์หลักของการแปลสองประการ กล่าวคือ การรักษาไว้ซึ่งความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความไม่เยิ่นเย้อของเนื้อความ Newmark คิดว่าการแปลแบบครบความเหมาะสำหรับการแปลตัวบทประเภทเน้นการแสดงออก (*expressive text*) ขณะที่การแปลแบบสื่อความเหมาะสำหรับการแปลตัวบทเน้นการให้ข้อมูล (*informative text*) และ ปฏิบัติการ (*vocative text*)

Newmark กล่าวถึงการแปลแบบสื่อความว่าเป็นการแปลที่คำนึงถึงผู้อ่าน มุ่งเน้นการสื่อความและแก่นของเรื่องเป็นหลัก การแปลแบบนี้มีแนวโน้มจะแปลขาด (*under-translate*) มีความชัดเจนและสั้นกระชับ การแปลแบบนี้มักมีการใช้ภาษาที่มีวิจิตรเป็นธรรมชาติอ่านได้ลื่นไหล หลายครั้งผู้อ่านอาจไม่ทราบด้วยซ้ำว่ากำลังอ่านบทแปลอยู่ เพราะคำนึงถึงกลุ่มผู้อ่านเป็นสำคัญมากกว่าที่เดินตามแบบฉบับของผู้แต่งเพียงคนเดียว (Newmark, 1988: 47-48)

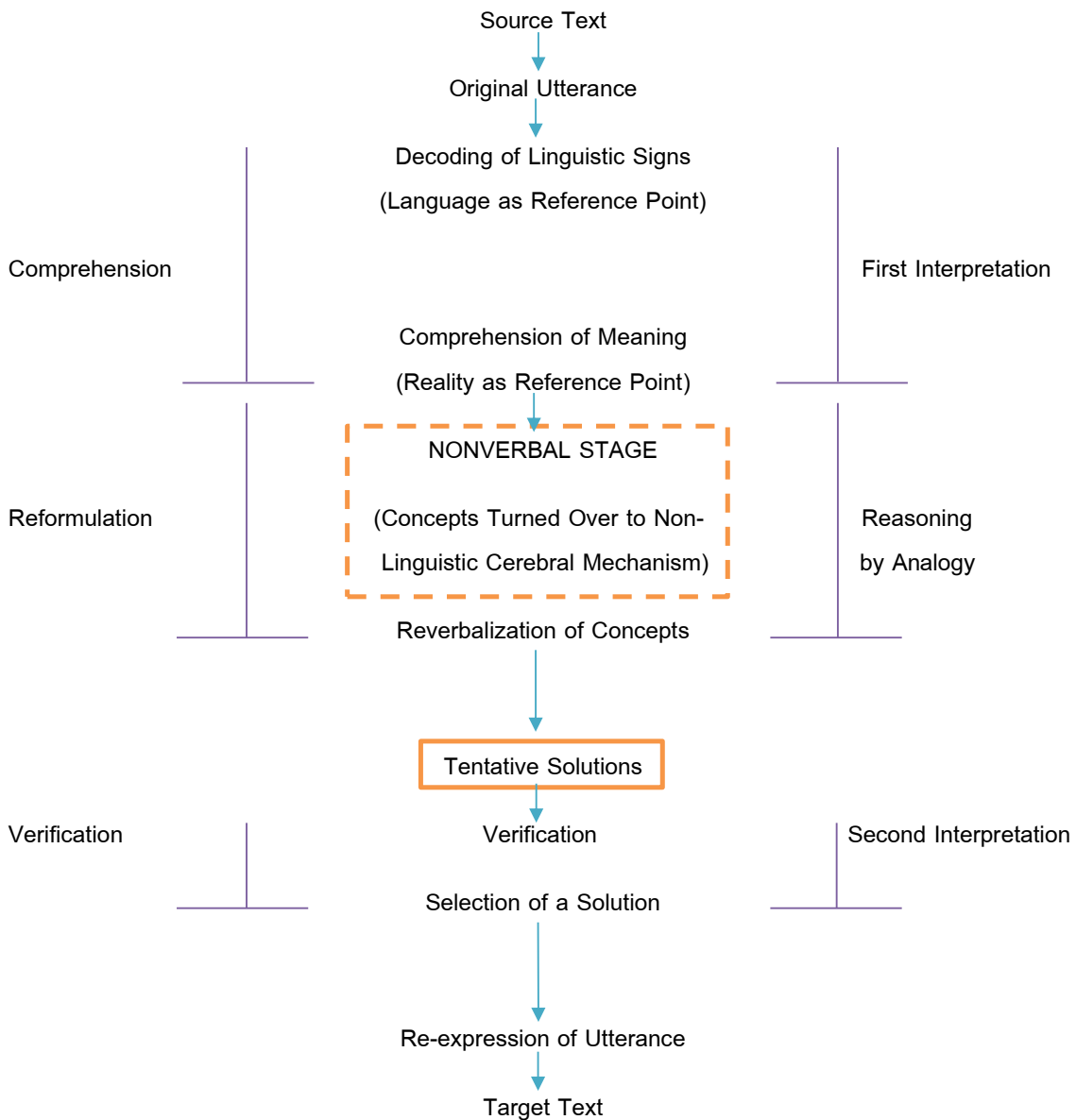
จากการศึกษาและทบทวนการแปลแบบสื่อความ (*communicative translation*) ของ Peter Newmark ผู้วิจัยพบว่าแนวทางดังกล่าวมีความเหมาะสมต่อการนำไปปรับใช้กับการแปลตัวบทต้นฉบับที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษาโดยภาพรวม เพราะหนังสือเรื่อง *Naked Economics* นี้เป็นตัวบทประเภทใช้งานทั่วไป (*pragmatic text*) ที่เน้นการให้ข้อมูลเป็นหลักตามจุดประสงค์ของการแปล อีกทั้ง การแปลแบบสื่อความยังสอดคล้องกับความต้องการของผู้แต่งที่อยากให้ตัวบททำหน้าที่ให้ความรู้เรื่องหลักการทางเศรษฐศาสตร์กับผู้อ่านทั่วไปอีกด้วย เพราะเป็นแนวทางการแปลที่มุ่งสร้างความเข้าใจให้กับกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายในวัฒนธรรมปลายทาง

2.2 แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle

Jean Delisle ได้นำเสนอแนวทางการแปลแบบตีความหมาย (*Interpretive approach*) ไว้ในหนังสือเรื่อง *Translation: An Interpretive Approach* ด้วยการตั้งสมมติฐานว่า การแปล คือ ศาสตร์แห่งการถ่ายทอดความหมายบนพื้นฐานของเทคนิคทางการเขียนและความรู้ทางภาษา ทั้งนี้ แนวทางการแปลดังกล่าวสามารถใช้ได้ดีที่สุดกับการแปลตัวบทประเภทใช้งานทั่วไปเท่านั้น โดยไม่รวมถึงตัวบทประเภทวรรณกรรม

ในหนังสือเรื่อง *Translation: An Interpretive Approach* Delisle ซึ่งให้เห็นว่า มนุษย์มีความคิด เป็นอิสระจากความหมายประจำทางภาษา แต่ยังคงต้องอาศัยความหมายประจำทางภาษาในการ สื่อสารความคิดและความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ดังนั้น แม้ว่าคำแต่ละคำอาจมีความหมายทางตรงและ ความหมายนัยประหวัดได้หลายความหมาย แต่ผู้แปลต้องตีความหมายของคำอย่างเป็นระบบและ ตัดสินใจเลือกความหมายที่ถูกต้องจากการประมวลความรู้และประสบการณ์ของผู้แปลที่สั่งสมไว้ แล้วจึง เลือกคำที่สามารถถ่ายทอดความหมายได้อย่างเหมาะสม

ทั้งนี้ กระบวนการเชิงปริชาณของการแปล (cognitive process of translation) ตามแนวทางการ แปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle สามารถแสดงให้เห็นได้จากแผนภาพต่อไปนี้

จากแผนภาพจะเห็นได้ว่า แนวทางการแปลแบบตีความหมายประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) การทำความเข้าใจ (comprehension)

การทำความเข้าใจ เป็นขั้นตอนในการใช้ความเข้าใจทางภาษา ความรู้ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตัวบทต้นฉบับเพื่อสกัดความหมายทางวาทกรรมออกจากตัวบทต้นฉบับ ทั้งนี้ การทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับทำได้โดยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำของตัวบท (semantic relationship) และความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำและปรากฏการณ์ที่ไม่ได้เกิดจากภาษา (referential relationship) โดยเจตนาที่ผู้ส่งสารตั้งใจสื่อถึงผู้รับสารจะถูกส่งผ่านทางสัญญาณที่เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายที่สอดคล้องและเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน

การทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับสามารถเกิดขึ้นทั้งในระดับคำ (lexis) ไวยากรณ์ (grammar) และบริบท (context) รวมทั้งความหมายประจำทางภาษา (referential meaning) และความหมายแฝง (connotative meaning)

1.1) การถอดรหัสทางภาษา (decoding of linguistic signs)

การถอดรหัสทางภาษา (transcoding) หมายถึง ถ่ายทอดภาษาโดยไม่ยึดติดกับความหมายของตัวบทต้นฉบับ งานแปลที่ถ่ายทอดถ้อยคำและสำนวนมาจากภาษาต้นฉบับได้จึงมีลักษณะเป็นภาษาที่แปลกแปร่งและผิดธรรมชาติ และบ่อยครั้งที่การสื่อความหมายในระดับภาษาเกิดความคลุมเครือหรือคลาดเคลื่อนอันเป็นผลจากการที่ภาษาแต่ละภาษาที่มีความหมายที่ทั้งทางตรงและนัยประหวัดไม่เท่ากัน ด้วยเหตุนี้ การถอดรหัสทางภาษาเพียงอย่างเดียวไม่อาจช่วยในการตีความตัวบทเพื่อจับความหมายได้ เพราะการแปลแบบถอดรหัสทางภาษาเป็นเพียงการถ่ายโอนรูปภาษาแต่ไม่อาจสื่อความหมายในระดับวาทกรรมของตัวบทต้นฉบับได้

1.2) การทำความเข้าใจความหมาย (comprehension of meaning)

การทำความเข้าใจความหมาย หมายถึง การทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับในระดับบริบทให้มีความละเอียดลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถทำได้โดยการนำบริบทอ้างอิงมาประกอบการทำความเข้าใจเพื่อหาความหมายว่าสัญลักษณ์ที่เป็นส่วนประกอบของตัวบทต้นฉบับนั้นมีความหมายอย่างไร ทั้งนี้ การแปลเป็นการนำความคิดมาถ่ายทอดอีกครั้งหนึ่ง การทำความเข้าใจความหมายเป็นการตีความเพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างความหมายอ้างอิงกับสัญลักษณ์ทางภาษาศาสตร์ที่รวมกันอยู่ในตัวบทต้นฉบับนั้น

ความรู้ที่จำเป็นในการทำความเข้าใจด้วยทฤษฎีบทต้นฉบับประกอบด้วยความรู้ 2 ด้าน คือความรู้ด้านภาษาซึ่งเป็นทักษะความเข้าใจในภาษาต้นฉบับและทักษะการใช้ภาษา ปลายทาง และความรู้ด้านเนื้อหาซึ่งเป็นความรู้ที่ช่วยให้ผู้แปลสามารถเข้าใจเนื้อหาในทฤษฎีบทต้นฉบับได้ เช่น ความรู้รอบตัวหรือความรู้เกี่ยวกับบริบทของทฤษฎีบทต้นฉบับนั้น เป็นต้น

2) การผล่ออกจากต้นฉบับ (reformulation)

การผล่ออกจากรูปแบบของภาษาเกิดขึ้นภายหลังการทำความเข้าใจด้วยทฤษฎีบทต้นฉบับ โดยผู้แปลจะนำความคิดที่ได้จากการเข้าใจความหมายในขั้นตอนก่อนหน้านี้มาเรียบเรียงใหม่ให้ความหมายเหมือนกันในภาษาปลายทาง ทั้งนี้ การผล่ออกจากรูปแบบของภาษาเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในสมองของผู้แปลซึ่งเกิดขึ้นสลับไปมาระหว่างการถอดความหมายและการหาสำนวนที่เหมือนกันในภาษาปลายทาง และจะสิ้นสุดลงเมื่อผู้แปลสามารถหาสำนวนที่เหมาะสมและเป็นที่น่าพอใจ

2.1) การใช้เหตุผลแนวเทียบเคียง (analogical reasoning)

ในการผล่ออกจากรูปแบบของภาษานั้น ผู้แปลจะถ่ายทอดด้วยทฤษฎีบทในภาษาต้นทางเป็นด้วยทฤษฎีบทในภาษาปลายทางโดยเปรียบเทียบหาความหมายที่คล้ายคลึงกันโดยใช้การเชื่อมโยง (association) กระบวนการหาเหตุผล (deduction) หรือการอนุมาน (inference) ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นตามลำดับเพราะสมองของมนุษย์นั้นมีความซับซ้อน

2.2) การเรียบเรียงคำพูดใหม่ (reverbalization of concepts)

การเรียบเรียงคำพูดใหม่เป็นการถ่ายทอดความคิดซึ่งเกิดจากการใช้เหตุผลเทียบเคียงโดยใช้รูปแบบและถ้อยคำที่เหมาะสมในภาษาปลายทางโดยการนำความรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ในสมองมาประมวลใช้

3) การตรวจสอบ (verification)

การตรวจสอบเป็นการตีความครั้งที่สองที่อยู่บนพื้นฐานของสัญญาณ (sign) ในภาษาปลายทาง โดยมีจุดประสงค์เพื่อพิจารณาว่าบทแปลลำดับแรกสามารถถ่ายทอดความคิดของทฤษฎีบทต้นฉบับได้อย่างถูกต้องและซื่อสัตย์ต่อทฤษฎีบทต้นฉบับทั้งในด้านความหมายและสมมูลภาพ (equivalence) อีกทั้งยังเป็นการตรวจสอบว่าบทแปลสามารถสื่อสารได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้ส่งสารหรือไม่

แนวทางการแปลแบบตีความหมาย (Interpretive approach) ของ Jean Delisle จึงเป็นแนวทางที่มีลำดับกระบวนการความคิดเป็นขั้นตอนชัดเจน นับตั้งแต่การตีความครั้งแรกโดยการทำความเข้าใจ

อันประกอบด้วยด้วยการถอดรหัสและการทำความเข้าใจความหมาย จากนั้นจึงทำการผล่อจากรูปแบบของภาษาโดยใช้กระบวนการใช้เหตุผลแนวเทียบเคียงและการเรียบเรียงคำพูดใหม่เพื่อให้ได้เป็นข้อความการแปลชั่วคราว แล้วจึงตีความเป็นครั้งที่สองในลำดับสุดท้ายเพื่อตรวจสอบว่าข้อความที่แปลชั่วคราวนั้นสามารถสื่อสารตัวบทต้นฉบับในภาษาปลายทางได้ตามจุดประสงค์ของผู้ส่งสารทั้งในด้านความหมายและสมมูลภาพหรือไม่ การตัดสินใจเลือกข้อความแปลโดยผ่านกระบวนการทั้งสามขั้นตอนนี้จะทำให้ได้ตัวบทต้นฉบับแปลที่สอดคล้องต่อตัวบทต้นฉบับมากที่สุด

จากการศึกษาและทบทวนแนวทางการแปลแบบตีความหมาย (Interpretive approach) ของ Jean Delisle ผู้วิจัยพบว่าแนวทางดังกล่าวมีความเหมาะสมต่อการนำมาปรับใช้กับการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่เป็นลักษณะเด่นและเป็นปัญหาการแปลหลักประการหนึ่งของหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษา นี้ เพราะแนวทางดังกล่าวเน้นการถ่ายทอดความหมายในระดับวาทกรรม โดยไม่ยึดติดกับรูปแบบของภาษาเพื่อมุ่งสร้างสมมูลภาพทางความหมาย นอกจากนี้ แนวทางยังสอดคล้องกับประเภทของตัวบทต้นฉบับอีกด้วย เพราะแนวทางการแปลแบบตีความนี้สามารถใช้ได้ดีที่สุดกับตัวบทประเภทใช้งานทั่วไป (pragmatic text)

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับตัวบทเฉพาะทาง

2.3.1 นิยามและลักษณะของตัวบทเฉพาะทาง

ตัวบทเฉพาะทาง (specialized text) หมายถึง ตัวบทที่มีการใช้ภาษาเฉพาะทาง (special language) ในการสื่อสารเป็นหลัก Maria Teresa Cabré ได้กล่าวถึงนิยามของภาษาเฉพาะทางไว้ในหนังสือเรื่อง *Terminology: theory, methods and applications* ว่า ภาษาเฉพาะทาง (special language) คือ ชับเซตหรือชุดย่อยของภาษาทั่วไป (general language) และมีลักษณะเฉพาะทางด้วยปัจจัยบางประการ อาทิ เขตของเนื้อหา ประเภทของคู่เจรจา สถานการณ์ จุดประสงค์ของผู้ส่งสาร บริบทที่มีการสื่อสาร ประเภทของการสื่อสาร เป็นต้น และภาษาเฉพาะทางนี้ย่อมมีบางส่วนคาบเกี่ยวกับภาษาทั่วไป

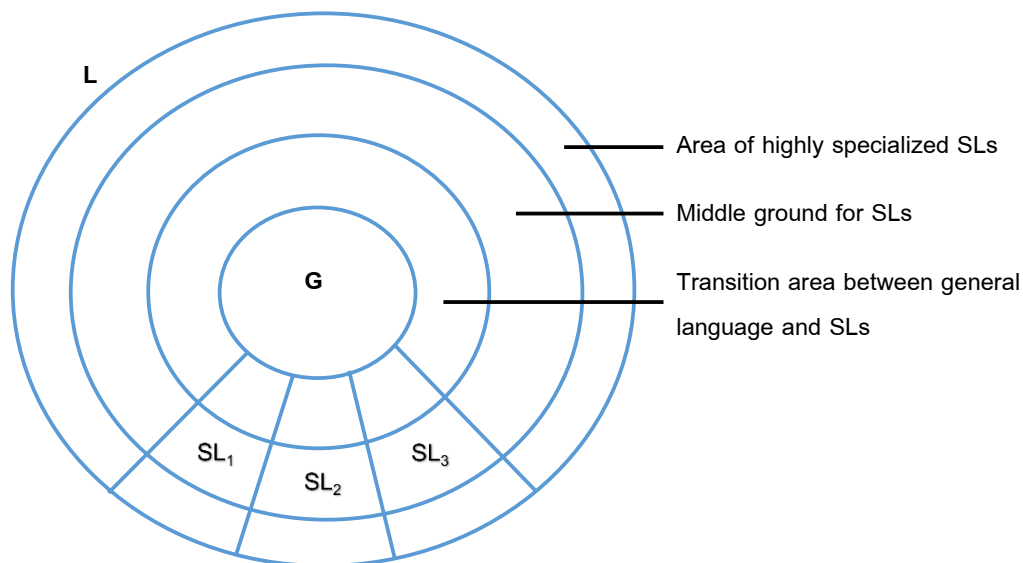
ในหนังสือเรื่อง *Terminology: theory, methods and applications* Cabré กล่าวว่า คำว่า “ภาษาเฉพาะทาง” หมายถึง ชุดย่อยของภาษาที่ถูกกำหนดด้วยปัจจัยสามประการในทางปฏิบัติ ได้แก่ (1) เขตของเนื้อหา (2) ประเภทของผู้ใช้ และ (3) ประเภทของสถานการณ์ที่มีการสื่อสาร

(1) เขตของเนื้อหาเฉพาะทาง หมายถึง เนื้อหาที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของความรู้ทั่วไปของผู้ส่งสาร และเป็นวัตถุติบของกระบวนการเรียนรู้เฉพาะทาง (2) ผู้ส่งสารที่มีความรู้ลักษณะดังกล่าวคือผู้ใช้ภาษาเฉพาะทาง หรืออาจเรียกว่าผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาเฉพาะทาง โดยในที่นี้จะชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารของการสื่อสารเฉพาะทาง กล่าวคือ ผู้ส่งสารซึ่งเป็นผู้ผลิตการสื่อสารเฉพาะ

ทางต้องมีความรู้เรื่องเนื้อหาเฉพาะทางนั้นๆ จากการฝึกฝน ขณะเดียวกัน ผู้รับสารอาจเป็นผู้เชี่ยวชาญด้วยกัน หรือคนทั่วไปในสังคมซึ่งเข้ารับการสื่อสารเฉพาะทางเพื่อหาความรู้เรื่องดังกล่าว ในทำนองเดียวกัน การสื่อสารด้วยภาษาเฉพาะทางมักเป็นทางการและเกิดขึ้นใน (3) สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับแวดวงอาชีพหรือมีความเฉพาะทางมาก

อย่างไรก็ตาม ภาษาเฉพาะทางไม่ได้มีโครงสร้างแบบเดียวตายตัว แต่มีการแปรผันไปตามการใช้งานและสถานการณ์ของการสื่อสาร กล่าวคือ (1) ระดับความเข้มข้นของความเป็นนามธรรม (degree of abstraction) ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับเขตของเนื้อหา ผู้รับสาร และเจตนาของผู้ส่งสาร (2) วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ซึ่งเป็นตัวกำหนดการแปรผันของประเภทตัวบท (3) ภาษาถิ่นที่แตกต่างไปตามปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และสังคม (4) วัจนลีลาการเขียนเฉพาะบุคคล (Cabré, 1999: 65-66)

แม้ว่าภาษาเฉพาะทางจะมีลักษณะร่วมกันหลายประการดังที่ได้กล่าวมาบ้างแล้ว Cabré ได้วิเคราะห์อย่างละเอียดและพบว่าลักษณะแต่ละประการของภาษาเฉพาะทางแต่ละชุดนั้นไม่ได้มีแบบแผนเดียวกันในระดับที่เท่ากันเสมอไป อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะของภาษาเฉพาะทางเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้มากมายที่สามารถไล่ลำดับจากภาษาที่มีความเฉพาะมากไปจนถึงภาษาทั่วไปที่มีความเฉพาะอยู่บ้าง ดังแสดงให้เห็นได้จากแผนภาพของ Rondeau (1983 อ้างถึงใน Cabré, 1999: 68-69) ต่อไปนี้

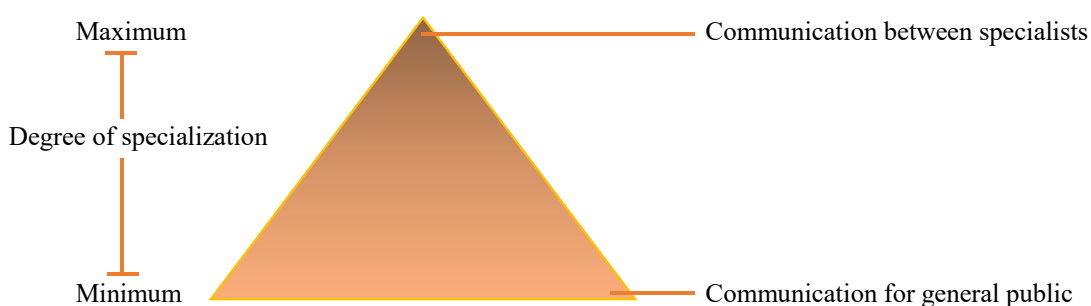

- (L) Overall lexicon of a language
- (G) General language
- (SL) Set of SL areas

ทั้งนี้ Cabré ได้สรุปถึงความแตกต่างของระดับความเข้มข้นของความเฉพาะทางว่า “every specialized language can be updated at different levels of specialization. The peak of the pyramid corresponds to the communication between specialists, and its ground corresponds to

the communication (popularization) for the general public. (...) the subject defines the specialized language and a text does not cease to be a specialized text, as long as it aims at vulgarization, its degree of specialization being simply smaller” (Cabré, 1995: 24 อ้างถึงใน Mariana Coancă)

คำพูดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ภาษาเฉพาะทางไม่ได้ถูกจำกัดเพียงแต่การใช้งานระหว่างผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น แต่ยังสามารถเข้าถึงได้ในกลุ่มคนทั่วไปด้วย เพียงแต่ว่าภาษาเฉพาะทางที่ใช้สื่อสารกับคนทั่วไปนั้นจะมีระดับความเฉพาะทางน้อยกว่าลดลงจากภาษาเฉพาะทางที่ใช้สื่อสารระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้วยกัน ความแตกต่างของระดับความเข้มข้นของความเฉพาะทางตามแนวคิดของ Cabré อาจสามารถแสดงให้เห็นเป็นแผนภาพพีระมิดดังต่อไปนี้

จากการศึกษาและทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับตัวบทเฉพาะทาง (specialized text) และภาษาเฉพาะทาง (special language) ของ Maria Teresa Cabré ซึ่งเป็นแนวคิดทางศัพทวิทยาที่ผู้วิจัยเห็นว่าแนวคิดดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับทั้งในด้านของเนื้อหาและภาษาที่พบ และมีความสอดคล้องกับตัวบทต้นฉบับที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษาอย่างมาก เนื่องจากเนื้อหาของหนังสือเรื่อง *Naked Economics* นับเป็นตัวบทเฉพาะทางอย่างหนึ่ง เพราะมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาเศรษฐศาสตร์ และเขียนขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เรื่องนี้โดยตรง อย่างไรก็ตาม ตัวบทที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษานี้มีผู้รับสารต้นทางเป็นผู้อ่านทั่วไป ทำให้ระดับความเข้มข้นของความเฉพาะทางของตัวบทนั้นน้อยกว่าตัวบทที่ใช้สื่อสารระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้วยกัน รวมถึงมีการใช้ภาษาเฉพาะทางน้อยลงจนอาจใกล้เคียงกับระดับของภาษาทั่วไป

2.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการแปลตัวบทเฉพาะทาง

Sue Ellen Wright (1993) ได้กล่าวถึงการแปลตัวบทเฉพาะทาง หรือที่เรียกว่า “Sci-Tech text” ไว้ในบทความทางวิชาการเรื่อง “Scientific, Technical and Medical Translation” ว่า ตัวบทประเภทนี้มีความหมายครอบคลุมตัวบทเฉพาะทางประกอบด้วยตัวบทประเภทใหญ่ๆ 3 ประเภท ได้แก่ ตัวบททางการแพทย์ (medical text) ตัวบททางวิทยาศาสตร์ (scientific text) และตัวบททางเทคโนโลยี

(technological text) โดยตัวบทแต่ละประเภทจะมีระดับความเป็นนามธรรม (levels of abstraction) ของเนื้อหาที่แตกต่างกัน เช่น ตัวบทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ ดาราศาสตร์ สถิติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ วิทยาศาสตร์เคมี และธรณีศาสตร์ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ตัวบทเฉพาะทางยังครอบคลุมถึงตัวบทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และวิศวกรรมศาสตร์ที่มีวัตถุประสงค์และผู้รับสารที่หลากหลายตั้งแต่ผู้เชี่ยวชาญด้วยกันไปจนถึงคนทั่วไป เนื่องจากปัจจุบันมีการนำองค์ความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทางเทคโนโลยีในรูปแบบของวิทยาศาสตร์ประยุกต์และวิศวกรรม นำไปสู่การถ่ายทอดเทคโนโลยี (technology transfer) ซึ่งมักมีกระบวนการแปลเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย โดยเป็นการแปลงองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยต่างๆ ที่มีเนื้อหาทางเทคนิคหรือมีระดับความเป็นนามธรรมสูง เป็นเนื้อหาที่มีความเป็นนามธรรมน้อยลงมาเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทั่วไปอื่นๆ และมีผู้รับสารที่หลากหลายมากขึ้น เช่น การจดสิทธิบัตร นวัตกรรม การออกแบบเพื่อการพาณิชย์ เป็นต้น

Wright กล่าวว่า การแปลตัวบทเฉพาะทางได้อย่างเหมาะสมนั้น ผู้แปลต้องคำนึงว่าควรแปลตัวบทเฉพาะทางให้มีเนื้อหาเฉพาะทางเพียงใด โดยพิจารณาจากจุดประสงค์ของการแปลว่ามีความซับซ้อนเพียงใด และเจตนาของผู้จ้างงานเป็นอย่างไร และได้เสนอว่า เพื่อให้สามารถแปลตัวบทเฉพาะทางได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้แปลต้องประเมินตัวบทเฉพาะทางตามปัจจัยสำคัญ สองประการใหญ่ๆ อันจะกล่าวโดยสังเขป ดังนี้

1) ภาษาและคำศัพท์เฉพาะทาง (special language and terminology)

ภาษาเฉพาะทาง (special language) หมายถึง ภาษาที่มีการใช้ในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งแสดงให้เห็นจากลักษณะเฉพาะทางภาษาศาสตร์บางประการ เช่น คำศัพท์และสำนวนภาษาเฉพาะทางของสาขาวิชานั้นๆ รวมถึงองค์ประกอบทางวจนลีลาและวากยสัมพันธ์ เป็นต้น

ภาษาเฉพาะทางนี้อาจปรากฏอยู่ปะปนกับภาษาทั่วไป โดยผู้ใช้ภาษาย่อมมีความคาดหวังว่าขอบของภาษาเฉพาะทางที่ใช้กับวิชาแขนงใดแขนงหนึ่งควรมีลักษณะอย่างไร ไม่ว่าจะเป็น รูปแบบทางวากยสัมพันธ์ การใช้สำนวนภาษาต่างๆ และระดับความทางการของภาษา เช่น งานเขียนประเภทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์โดยตรงนิยมใช้รูปประโยคแบบกรรมวาจา (passive voice) มากกว่ารูปแบบประโยคแบบกรรตุวาจก (active voice) ที่พบในงานเขียนทั่วไป อย่างไรก็ตาม รูปแบบประโยคแบบกรรตุวาจกกลับเป็นที่นิยมในงานเขียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์หรือเนื้อหาทางเทคนิคที่ใช้สื่อสารกับคนทั่วไป หรือที่เรียกว่า “popular science and technical writing” กระบวนการแปลเกิดจากการเทียบเคียงระหว่างข้อปฏิบัติในภาษาต้นทางและปลายทาง และการใช้กลวิธีการแปลเพื่อทำตามความคาดหวังของผู้รับสารปลายทาง

ด้วยเหตุนี้ กระบวนการแปลตัวบทเฉพาะทางจึงหมายถึง การแปลงชนบของตัวบท ต้นฉบับให้เข้ากับชนบของตัวบทเฉพาะทางในภาษาปลายทางเพื่อให้สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้รับสารเป้าหมายด้วย

2) ทำเนียบภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร (usage register)

ทำเนียบภาษา (register) ในที่นี้ หมายถึง ภาษาในระดับวาทกรรม (field of discourse) หรือ ระดับความทางการของภาษา (levels of formality) ทำเนียบภาษาที่ใช้นี้จะแปรผันตาม สถานการณ์การสื่อสารขึ้นกับปัจจัยของผู้รับสารและผู้ส่งสารในสถานการณ์นั้นๆ สถานการณ์ การสื่อสารอาจแบ่งเป็นประเภทได้ ดังนี้

- ผู้เชี่ยวชาญสื่อสารกับผู้เชี่ยวชาญด้วยกัน (เช่น ตำรา และบทความเชิงวิชาการ)
- นักวิทยาศาสตร์สื่อสารกับผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะทาง (มักเป็นการสื่อสารด้วยการพูดและการเขียนที่มีรูปแบบเป็นการสอน)
- ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะทางสื่อสารกับนักเทคนิคเฉพาะทาง (เช่น วิศวกรสื่อสารกับบุคลากรทางเทคนิค แพทย์สื่อสารกับนักเทคนิคการแพทย์)
- ผู้เชี่ยวชาญสื่อสารกับคนทั่วไป (มักเป็นการอธิบายและประเมินด้วยการพูดและเขียนที่มีรูปแบบเป็นการสอนหรือการจูงใจ เช่น แผ่นพับทางการแพทย์แนะนำการลดน้ำหนัก)
- นักเขียนหนังสือเฉพาะทางสื่อสารกับคนทั่วไปที่มีการศึกษาและมีความสนใจ (เช่น บทความทางวิทยาศาสตร์สำหรับผู้อ่านทั่วไป เว็บไซต์ที่มีจุดประสงค์ในการให้ข้อมูลเป็นหลัก)
- ผู้เชี่ยวชาญสื่อสารกับคนทั่วไปที่มีการศึกษา (เช่น บุคลากรทางสาธารณสุขรักษาผู้ป่วยที่มีการศึกษา)
- ผู้เชี่ยวชาญสื่อสารกับคนทั่วไปที่มีข้อจำกัดเรื่องการศึกษา ภาษาถิ่น ชาติพันธุ์ หรือ ประสบการณ์ส่วนตัว (เช่น บุคลากรทางสาธารณสุขรักษาผู้ป่วยที่มีการศึกษาน้อย)

สถานการณ์การสื่อสารและผู้รับสารเป้าหมายที่แตกต่างกันข้างต้น จะเป็นตัวกำหนดทำเนียบ ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร แสดงออกผ่านการใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาเฉพาะทาง และวิจนลีลาตาม ชนบของตัวบทเฉพาะทาง กล่าวคือ สถานการณ์การสื่อสารที่แตกต่างกันย่อมมีผลต่อการเลือกใช้ เช่น คำว่า “tummy” “stomach” “gut” “belly” คำศัพท์ทั้ง 4 คำล้วนหมายถึง “ท้อง” ซึ่งเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกายเหมือนกัน แต่กลับเหมาะสมกับการนำไปใช้ในสถานการณ์การสื่อสารที่แตกต่างกัน และการ แปลคำศัพท์ว่า “appendix” จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาเยอรมัน โดยคำศัพท์คำนี้จะแปลว่า “appendix” ในภาษาเยอรมันหากใช้ในตัวบทประเภทเฉพาะทาง แต่จะแปลว่า “blinddarm” หากมีผู้รับสารเป็นคน ทั่วไป

นอกจากนี้ Wright ยังได้เสนอแนะว่า ผู้แปลควรพิจารณาตัวบทเฉพาะทางก่อนแปลตัวบท ใน ประเด็นต่างๆ ดังนี้

- 1) ภาษาของตัวบทต้นฉบับ
- 2) ภาษาที่เหมาะสมของบทแปล
- 3) สาขาวิชาของตัวบทต้นฉบับ ซึ่งมักแฝงอยู่ใน
 - 3.1) การใช้คำศัพท์ของภาษาเฉพาะทาง
 - 3.2) ข้อจำกัดและข้อปฏิบัติของภาษาต้นทางที่ผู้รับสารปลายทางคาดว่าจะพบตามเนื้อหาของตัวบท
- 4) ทำเนียบภาษาของตัวบทต้นฉบับและบทแปลที่เหมาะสม (ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันเสมอไป)
- 5) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประเภทของตัวบทต้นฉบับ และบทแปลที่ต้องการ (ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันเสมอไป)
- 6) การนำเสนอข้อมูล (เช่น รูปแบบ สื่อ เป็นต้น)
- 7) จุดประสงค์ของการนำบทแปลไปใช้

จากการศึกษาและทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับการแปลตัวบทเฉพาะทาง ผู้วิจัยพบว่าแนวคิดดังกล่าวมีประโยชน์ต่อการนำไปปรับใช้กับการแปลหนังสือเรื่อง *Naked Economics* อย่างมาก เพราะตัวบทต้นฉบับที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษานี้มีผู้รับสารปลายทางเป็นคนทั่วไปชาวไทย ซึ่งถือเป็นลักษณะเด่นประการหนึ่งที่มีผลต่อการกำหนดทิศทางในการแปลทั้งหมดของผู้วิจัย ด้วยเหตุนี้ ความรู้เรื่องการแปลตัวบทเฉพาะทางจึงมีส่วนสำคัญอย่างมากในการช่วยกำหนดทิศทางในการแปลตัวบทฉบับของผู้วิจัย โดยเฉพาะการเลือกใช้ภาษา เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการแปลตัวบทต้นฉบับได้

บทที่ 3

การวิเคราะห์ตัวบทและคำศัพท์เศรษฐศาสตร์

เมื่อกล่าวถึงการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับแล้ว ผู้วิจัยจะแบ่งเนื้อหาในบทนี้ออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน กล่าวคือ (1) การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ และ (2) การวิเคราะห์คำศัพท์เศรษฐศาสตร์ เนื้อหาดังกล่าวแล้วแต่มีความสำคัญสำหรับการทำความเข้าใจตัวบทอย่างถ่องแท้เสียก่อนเพื่อให้สามารถแปลตัวบทต้นฉบับเป็นภาษาปลายทางได้อย่างเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ของการแปล

3.1 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ

ผู้วิจัยจะเริ่มการวิเคราะห์ตัวบทด้วยการจำแนก (1) ประเภทตัวบทหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ของ Charles Wheelan ก่อนที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกและภายในของตัวบทตาม (2) แนวทางวาทกรรมวิเคราะห์ของ คริสตินาเน นอร์ด เป็นลำดับถัดไป เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่า การวิเคราะห์ประเภทของตัวบทเป็นการวิเคราะห์ในภาพใหญ่มากกว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวบท ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการกำหนดทิศทางการแปลที่เหมาะสมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการแปลต่อไป

3.1.1 ประเภทของตัวบท

Jean Delisle (1988) ผู้นำเสนอแนวทางการแปลแบบตีความหมาย (Interpretive approach) ได้แบ่งเป็นประเภทของตัวบทออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ตัวบทประเภทใช้งานทั่วไป (pragmatic text) และตัวบทประเภทวรรณกรรม (literary text) ดังนี้

1) ตัวบทประเภทใช้งานทั่วไป (pragmatic text)

ตัวบทประเภทใช้งานทั่วไป หมายถึง ตัวบทที่มีจุดประสงค์พื้นฐานเพื่อสื่อข้อมูลและให้ ความสำคัญกับสุนทรียทางภาษาเป็นลำดับรองลงมา อาจกล่าวได้ว่าตัวบทประเภทนี้สื่อ ความหมายทางตรงมากกว่าความหมายนัยประหวัด มีความเกี่ยวข้องกับความจริงเชิงวัตถุวิสัย มากกว่า มีจุดประสงค์หลักในการสื่อสารข้อมูล และตัวบทโดยทั่วไปสามารถตีความหมายได้ เพียงอย่างเดียว บางครั้งเขียนด้วยภาษาที่มีระบบ มีการใช้งานตัวบททันทีในห้วงระยะเวลาสั้นๆ และตัวบทมีแนวโน้มจะมีเนื้อหาในเชิงสั่งสอน

2) ตัวบทประเภทวรรณกรรม (literary text)

ตัวบทประเภทวรรณกรรม หมายถึง ตัวบทที่ประกอบด้วยคุณลักษณะ 6 ประการด้วยกัน กล่าวคือ ตัวบทมีหน้าที่ในการแสดงออกทางภาษาเป็นลักษณะเด่น มีการใช้ภาษาที่กระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์และสามารถจินตนาการตามได้ ตัวบทมีการสื่อความด้วยความหมายนัยประหวัดอยู่มาก รูปแบบของภาษาในตัวบทมีความสำคัญในตัวเอง ไม่ใช่เพียงเครื่องมือในการสื่อความหมายเช่นในตัวบทประเภทปฏิบัติการ ตัวบทประเภทนี้สามารถตีความความหมายได้มากกว่าหนึ่งอย่าง และมีคุณค่าเหนือกาลเวลาด้วยเนื้อหาที่มีการนำเสนอแนวคิดที่มีความสากล

เมื่อวิเคราะห์ประเภทตัวบทต้นฉบับตามแนวทางดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าหนังสือเรื่อง *Naked Economics* นี้เป็นตัวบทประเภทใช้งานทั่วไป (pragmatic text) เพราะผู้แต่งมีจุดประสงค์ในการเขียนเพื่อใช้งานอย่างชัดเจน คือการทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจหลักการทางเศรษฐศาสตร์ได้จากการอ่านหนังสือเล่มนี้ ตัวบทจึงมุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายและนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมากับผู้อ่านมากกว่าจะให้ความสำคัญกับความงามทางภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร

3.1.2 แนวทางวาทกรรมวิเคราะห์ของ Christiane Nord

เนื่องจากการวิเคราะห์ตัวบทตามแนวทางวาทกรรมวิเคราะห์ของ Christiane Nord นั้นจะวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวบทที่สำคัญสำหรับการแปลเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการแปลที่ได้รับมอบหมาย โดยแบ่งออกเป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกและภายในตัวบท ดังนั้น ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ตัวบทหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ของ Charles Wheelan ตามองค์ประกอบต่างๆ ของตัวบท ดังที่ได้อธิบายไปแล้วในบทที่ 2 ดังนี้

1) การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท (Extratextual factors)

1.1) ผู้ส่งสาร (Sender)

ชาร์ลส วีแลน (Charles Wheelan) เป็นนักเขียนชาวอเมริกันวัย 51 ปี (เกิดเมื่อปี ค.ศ. 1966) เขามีผลงานเขียนหนังสือหลายเล่มที่มุ่งอธิบายแนวคิดที่ซับซ้อนของศาสตร์ทางเศรษฐศาสตร์และการเงินให้บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ หรือที่เรียกว่างานเขียนประเภทกึ่งวิชาการ (Semi-Academic Non-fiction: SAN) ซึ่งเขียนขึ้นโดยนักวิชาการแต่มีจุดประสงค์เพื่อให้คนทั่วไป (general audience) อ่านนั่นเอง

ทั้งนี้ หนังสือเรื่อง *Naked Economics* ซึ่งมุ่งอธิบายแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ให้เป็นที่เข้าใจสำหรับบุคคลทั่วไปที่ผู้วิจัยนำมาศึกษานี้เป็นหนังสือเล่มแรกที่เขาเขียนขึ้นและตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 2003 เพื่อตอบสนองเป้าหมายดังกล่าว ตามมาด้วยหนังสือเรื่อง *Naked Statistics* ที่ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 2013 และ หนังสือเรื่อง *Naked Money* ที่ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 2016 ตามลำดับ

ปัจจุบัน วีแลนเป็นอาจารย์อาวุโสประจำสถาบันรีออคเกอะเฟลเลอร์ วิทยาลัยดาร์ตมัธ ซึ่งตั้งอยู่ที่เมืองแฮนโนเวอร์ รัฐนิวแฮมป์เชียร์ ประเทศสหรัฐอเมริกา และเคยเป็นอาจารย์อาวุโสประจำภาควิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยชิคาโก เมื่อปี ค.ศ. 2004-2012 เขาจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากวิทยาลัยดาร์ตมัธ ระดับปริญญาโทสาขากิจการสาธารณะจากมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน และระดับปริญญาเอกสาขานโยบายสาธารณะจากมหาวิทยาลัยชิคาโก

นอกจากนี้ เขายังเคยทำงานเป็นผู้สื่อข่าวของนิตยสารข่าวรายสัปดาห์ชื่อดังอย่าง *The Economist* เมื่อปี ค.ศ. 1997 ถึง 2002 และได้เขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ของสหรัฐอเมริกาหลายฉบับ อาทิ *the Chicago Tribune the New York Times the Wall Street Journal* เป็นต้น

วีแลนได้เขียนในเว็บไซต์ <http://www.nakedeconomics.com> ซึ่งเป็นเว็บไซต์อย่างเป็นทางการของเขาว่า เขาเขียนหนังสือหลายเล่มด้วยความพยายามที่จะทำเรื่องจริงจังให้สามารถเข้าถึงได้มากขึ้นและให้อ่านสนุก เขาชอบวิชานโยบายสาธารณะมาก เพราะวิชานี้สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาได้จริง และเขาเห็นว่าวิชาเศรษฐศาสตร์และสถิติเป็นเครื่องมือชั้นดีในการเข้าใจความเป็นไปของโลก เมื่อคิดได้เช่นนี้แล้ว เขาจึงพยายามทำให้นโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับคนทั่วไป (lay people) เหมือนกับที่เขารู้สึก ไม่ว่าจะเป็นการเขียนหนังสือคอลัมน์ หรือเว็บไซต์ และในชั้นเรียนที่เขาเป็นผู้สอนเอง

วีแลนยังเล่าว่าครั้งหนึ่งเขาเคยได้รับการตั้งฉายาจากเพื่อนให้เป็น “economics handyman” หรือ “นักเศรษฐศาสตร์ฉบับพกพา” อีกด้วย ผู้วิจัยเห็นว่าวลีดังกล่าวสามารถบรรยายคุณลักษณะของผู้แต่งหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ตามที่ผู้วิจัยสัมผัสได้จากงานเขียนของเขาได้เป็นอย่างดี

1.2) เจตนาของผู้ส่งสาร (Sender's intention)

ชาร์ลส วีแลน ได้กล่าวถึงแรงบันดาลใจของเราในการเขียนหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ในเว็บไซต์ <http://www.nakedeconomics.com> ซึ่งเป็นเว็บไซต์ของเขาว่า แรงบันดาลใจที่ทำให้เขาเขียนหนังสือเล่มนี้เกิดขึ้นด้วยความบังเอิญ ขณะนั้นเขากำลังสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ให้กับนักศึกษาคณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทเวสเทิร์น ประเทศ

สหรัฐอเมริกา และเขาไม่สามารถหาหนังสือที่เหมาะสมให้นักศึกษาใช้อ่านประกอบการเรียนได้ เพราะหนังสือวิชาเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่เต็มไปด้วยเนื้อหาทางเทคนิคที่มีตัวเลขซับซ้อน

ดังนั้น เขาจึงตัดสินใจเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ดังกล่าวจากคำแนะนำของเพื่อนของเขา โดยเพื่อนของเขาได้นิยามหนังสือที่จะมาทำหน้าที่ดังกล่าวว่า “Economics for Poets” หรือเรียกว่า “เศรษฐศาสตร์สำหรับกวี” ที่มีทั้งศาสตร์และศิลป์รวมอยู่ในเล่มเดียวกัน

เมื่อพิจารณาถึงแรงบันดาลใจของการเขียนหนังสือเล่มนี้และความตั้งใจของผู้แต่งที่ต้องการอธิบายศาสตร์ที่เกี่ยวข้องของกับนโยบายสาธารณะให้เป็นเรื่องที่น่าสนใจได้สำหรับคนทั่วไป ดังที่ได้กล่าวมาในหัวข้อปัจจัยผู้ส่งสารแล้ว ผู้วิจัยเข้าใจว่าผู้แต่งเขียนหนังสือเรื่อง *Naked Economics* โดยมีเจตนาเพื่อให้คนทั่วไปสามารถเข้าใจหลักการทางวิชาเศรษฐศาสตร์ได้จากการอ่านหนังสือเล่มนี้ ด้วยการลดทอนเนื้อหาที่มีตัวเลขลงและเพิ่มสีสันเข้าไปในเนื้อหา

1.3) ผู้รับสาร (Audience)

ผู้วิจัยจะแบ่งการวิเคราะห์ปัจจัยของผู้รับสารออกเป็น ผู้รับสารของตัวบทต้นฉบับ (source-text audience) และผู้รับสารของบทแปล (target-text audience) ตามลำดับ ดังนี้

1.3.1) ผู้รับสารของตัวบทต้นฉบับ (source-text audience)

ผู้รับสารของตัวบทต้นฉบับในตอนแรก คือ นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทเวสเทิร์น ประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ภายหลังเมื่อหนังสือได้รับการตีพิมพ์และเปิดตัวสู่สาธารณะแล้ว ผู้รับสารจึงขยายวงกว้างขึ้นครอบคลุมบุคคลทั่วไป (general audience) ตามที่ผู้แต่งมีความประสงค์จะแต่งหนังสือเพื่ออธิบายหลักการทางวิชาเศรษฐศาสตร์ให้กับบุคคลทั่วไปอ่าน อย่างไรก็ตามจากการศึกษาตัวบทต้นฉบับ ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่าผู้รับสารของตัวบทต้นฉบับควรเป็นคนอเมริกัน หรือผู้ที่มีความคุ้นเคยกับเหตุการณ์สำคัญๆ ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งของประเทศสหรัฐอเมริกา มากพอสมควร เพราะเนื้อหาในตัวบทต้นฉบับนั้นมีการอ้างอิงถึงเหตุการณ์เหล่านั้นอยู่มาก

1.3.2) ผู้รับสารของบทแปล (target-text audience)

ผู้รับสารงานแปล คือ คนทั่วไป (general audience) ที่มีความสนใจหลักวิชาเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากผู้วิจัยมีความตั้งใจจะแปลหนังสือนี้เพื่อให้คนทั่วไปที่อยากเข้าใจหลักการพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์อ่าน ด้วยผู้วิจัยเล็งเห็นว่าองค์ความรู้นี้เป็นสะพาน

ที่จะทำให้คนไทยสามารถเข้าใจกลไกการทำงานของระบบเศรษฐกิจและเหตุการณ์สำคัญๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่เกี่ยวข้องมากขึ้น

1.4) สื่อ (Medium)

ตัวบทต้นฉบับเรื่อง *Naked Economics* จัดเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือ โดยตีพิมพ์เป็นรูปเล่มครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 2003 นับเป็นการสื่อสารแบบลายลักษณ์อักษร โดยผู้ส่งสารและผู้รับสารอยู่ต่างสถานที่และเวลากัน ขณะที่ผู้ส่งสารเป็นนักเขียนชาวอเมริกัน แต่ผู้รับสารเป็นผู้อ่านชาวไทย อีกทั้งเมื่อมีการแปลตัวบทต้นฉบับ บทแปลจะมีเนื้อหาหลังจากตัวบทต้นฉบับเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 15 ปี หากนับอย่างเร็วสุดจากปี ค.ศ. 2017

1.5) สถานที่ (Place of communication)

ผู้แต่งเป็นนักเขียนชาวอเมริกันที่ผลิตตัวบทขึ้นเมื่ออาศัยอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ส่งผลให้ตัวบทมีการใช้ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English) และคำศัพท์ในบริบทของวัฒนธรรมอเมริกัน โดยเนื้อหาของตัวบทมีการอ้างอิงถึงสภาพเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมอเมริกันเป็นส่วนใหญ่ และมีเนื้อหาบางส่วนที่อ้างอิงถึงประเทศอื่นๆ ที่มีเหตุการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องเกิดขึ้น

1.6) เวลา (Time of communication)

หนังสือเรื่อง *Naked Economics* ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 2003 ซึ่งนับว่าห่างจากเวลาที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาเพื่อการแปลไม่มากนัก หรือเพียง 15 ปีเท่านั้นเมื่อนับถึงปี ค.ศ. 2017 ซึ่งเป็นปีที่ผู้วิจัยศึกษาและแปลตัวบท ดังนั้น ความแตกต่างของภาษาและสภาพสังคมยังอยู่ในระยะเวลาผู้วิจัยสามารถศึกษาค้นคว้าความเป็นมาได้ไม่ยากนัก แต่อย่างไรก็ตามผู้แปลจำเป็นต้องคำนึงความแตกต่างของช่วงเวลาผลิตตัวบทต้นฉบับและเวลาที่แปลตัวบทไว้เสมอด้วยประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศต่างๆ ที่ตัวบทต้นฉบับอ้างอิงถึงต่างมีความเปลี่ยนแปลงไปไม่มากนัก

1.7) โอกาสพิเศษ (Motive for communication)

เริ่มแรก ผู้แต่งมีจุดประสงค์ที่จะผลิตตัวบทต้นฉบับเพื่อให้นักศึกษาคณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทเวสเทิร์น ประเทศสหรัฐอเมริกา ใช้ประกอบการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ที่ผู้แต่งเป็นผู้สอนในทุกภาคการศึกษา อย่างไรก็ตาม บัจจุบันโอกาสพิเศษดังกล่าวได้เปลี่ยนไปในภายหลัง เนื่องจากมีการตีพิมพ์หนังสือดังกล่าวเพื่อให้คนทั่วไปอ่านในวงกว้าง

1.8) หน้าที่ของตัวบท (Text function)

ตัวบทมีหน้าที่ให้ความรู้กับผู้อ่าน และสามารถทำหน้าที่เป็นข้อมูลอ้างอิงของเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่เคยเกิดขึ้นในอดีต

2) การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท (Intratextual factors)

2.1) หัวข้อเรื่อง (Subject matter)

หนังสือเรื่อง *Naked Economics* นี้มีเนื้อหาโดยภาพรวมพูดถึงหลักการทั่วไปทางเศรษฐศาสตร์ที่คนทั่วไปที่สนใจวิชาดังกล่าวควรทราบ เนื้อหาของหนังสือแบ่งออกเป็น 13 บท โดยแต่ละบทประกอบด้วยเนื้อหาที่แตกต่างกัน

2.2) เนื้อหา (Content)

เนื่องจากหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 13 บท โดยแต่ละบทอธิบายหลักการทั่วไปทางเศรษฐศาสตร์ที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

บทที่ 1: The Power of Markets: *Who feeds Paris*

บทที่ 2: Incentives Matter: *Why you might be able to save your face by cutting off your nose (if you are a black rhinoceros)*

บทที่ 3: Government and the Economy: *Government is your friend (and a round of applause for all those lawyers)*

บทที่ 4: Government and the Economy II: *the army was lucky to get that screwdriver for \$500*

บทที่ 5: Economics of Information: *McDonald's didn't create a better hamburger*

บทที่ 6: Productivity and Human Capital: *Why is Bill Gates so much richer than you are?*

บทที่ 7: Financial Markets: *What economics can tell us about getting rich quick (and losing weight, too!)*

บทที่ 8: The Power of Organized Interests: *What economics can tell us about politics*

บทที่ 9: Keeping Score: *Is my economy bigger than your economy?*

บทที่ 10: The Federal Reserve: *Why that dollar in your pocket is more than just a piece of paper*

บทที่ 11: International Economics: *How did a nice country like Iceland go bust*

บทที่ 12: Trade and Globalization: *The good news about Asian sweatshops*

บทที่ 13: Development Economics: *The wealth and poverty of nations*

2.3) เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ (Presupposition)

จากการศึกษาตัวบท ผู้วิจัยพบว่าผู้แต่งหนังสือเรื่อง *Naked Economics* คาดว่าผู้รับสารต้นฉบับจะมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวัฒนธรรมอเมริกันและเหตุการณ์สำคัญๆ ของโลกที่เกี่ยวข้องในประเทศต่างๆ มากพอสมควร เมื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยด้านผู้รับสารปลายทางซึ่งเป็นผู้อ่านชาวไทยแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าจะมีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างจากผู้รับสารต้นฉบับซึ่งเป็นผู้่านชาวอเมริกันมากพอสมควร เพราะผู้อ่านชาวไทยส่วนใหญ่ย่อมไม่มีความรู้เรื่องภูมิหลังทางวัฒนธรรมอเมริกันในทุกเรื่องและมีแนวโน้มจะทราบเพียงเฉพาะบางเรื่องที่มีการกล่าวถึงอย่างแพร่หลายเท่านั้น

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างเนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ (presupposition) ที่พบในตัวบทต้นฉบับ เช่น คำว่า “Social Security” ซึ่งตรงกับคำว่า “ประกันสังคม” ในภาษาไทย

ตัวอย่าง: Social Security

When American workers pay into Social Security (that large FICA deduction on your paycheck), the money does not get invested somewhere so that you can draw on it twenty or thirty years later, as it would in a private pension fund.

หากแปลตรงตัว หรือแปลโดยไม่คำนึงถึงภูมิหลังของคำศัพท์ดังกล่าว จะได้ว่า “ประกันสังคม” ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านคนไทยเข้าใจผิดได้ว่าเป็นโครงการประกันสังคมที่มีระบบเหมือนกับโครงการของรัฐบาลไทย

ทั้งนี้ ประกันสังคม (Social Security) ซึ่งเป็นที่รู้จักในสังคมไทย หมายถึง โครงการของรัฐบาลไทยที่มุ่งสร้างหลักประกันในการดำรงชีวิตให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้และจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมเพื่อรับผิดชอบในการเฉลี่ยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการเจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพและว่างงาน เพื่อให้ได้รับการรักษาพยาบาลและมีรายได้อย่างต่อเนื่อง (<http://www.sso.go.th>)

ความหมายของคำว่า “ประกันสังคม” ที่รู้จักกันในประเทศไทยนี้แตกต่างจาก “Social Security” ในบริบทของประเทศสหรัฐอเมริกาที่ผู้เขียนอ้างถึง เพราะหมายถึง โครงการของ

รัฐบาลสหรัฐฯ ที่มุ่งสร้างหลักประกันและสิทธิประโยชน์ให้แก่กลุ่มคนอเมริกันวัยเกษียณ ผู้ทุพพลภาพ และว่างงาน (<http://www.investopedia.com>) แตกต่างจากโครงการประกันสังคมของรัฐบาลไทยที่ให้สิทธิการรักษาพยาบาลแก่คนวัยทำงานด้วย

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าคำว่า “Social Security” นี้มีเนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจในบริบทวัฒนธรรมต้นทางที่แตกต่างจากวัฒนธรรมปลายทาง ผู้แปลจำเป็นต้องวิเคราะห์ปัจจัยนี้ให้ถี่ถ้วนก่อนการแปลเพื่อให้ผู้รับสารบทแปลเข้าใจเนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจอย่างถูกต้อง

2.4) โครงสร้างของตัวบท (Text composition)

ผู้วิจัยจะแบ่งการวิเคราะห์โครงสร้างของตัวบทออกเป็นระดับมหภาค (macro-structure) และระดับจุลภาค (micro-structure) เมื่อวิเคราะห์โครงสร้างของตัวบทระดับมหภาคแล้ว ผู้วิจัยพบว่าหนังสือเรื่อง *Naked Economics* นี้มีการแบ่งเนื้อหาออกเป็น 13 บท โดยแต่ละบทจะกล่าวถึงหลักการทางวิชาเศรษฐศาสตร์ที่ต่างกันไป ขณะเดียวกันเมื่อวิเคราะห์โครงสร้างของตัวบทระดับจุลภาค ผู้วิจัยพบว่าตัวบทต้นฉบับมีโครงสร้างตัวบทที่ไม่ซับซ้อนและมีลักษณะเหมือนตัวบทประเภทให้ข้อมูลทั่วไป

2.5) อวัจนภาษา (Non-verbal elements)

ผู้วิจัยพบว่าการปรากฏของอวัจนภาษาน้อยมาก โดยปรากฏการใช้อักษรตัวเอียงตามหลังชื่อบทเพื่อนำเสนอเหตุการณ์เด่นของแต่ละบทที่สามารถชี้ให้เห็นประเด็นสำคัญของบทนั้นๆ

2.6) ศัพท์ (Lexis)

จากการศึกษาตัวบท ผู้วิจัยพบว่าตัวบทต้นฉบับมีการใช้คำศัพท์ในแวดวงความหมาย (semantic domain) เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์เป็นจำนวนมาก จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของตัวบท ผู้วิจัยจะได้อภิปรายเรื่องคำศัพท์เหล่านี้อย่างละเอียดในหัวข้อ 3.2 “การวิเคราะห์คำศัพท์เศรษฐศาสตร์”

2.7) โครงสร้างประโยค (Sentence structure)

ผู้วิจัยพบว่าหนังสือเรื่อง *Naked Economics* มีการใช้ประโยคสั้นๆ ที่ไม่ได้มีการผูกประโยคซับซ้อนเสียเป็นส่วนใหญ่เพื่อสื่อสารกับผู้อ่านอย่างตรงไปตรงมาและให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับเจตนาของผู้เขียนที่ต้องการอธิบายเรื่องที่มีความซับซ้อนให้เป็นเรื่องที่คุณทั่วไปได้เข้าถึงได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่าผู้เขียนมีการตั้งคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบในหนังสือหลายครั้งเพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านจินตนาการตามแนวคิดที่ผู้เขียนกำลังนำเสนอให้ผู้อ่าน

3.2 การวิเคราะห์คำศัพท์เศรษฐศาสตร์

ในหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ของ Charles Wheelan นั้น ปรากฏการใช้คำศัพท์เศรษฐศาสตร์จำนวนมาก จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของตัวบท และนับได้ว่าเป็นปัญหาที่สำคัญสำหรับการแปลตัวบทต้นฉบับ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจำเป็นต้องทำความเข้าใจคำศัพท์เหล่านี้ให้แตกฉานเพื่อให้สามารถแปลตัวบทต้นฉบับได้อย่างเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์ของการแปล

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะเรียกคำศัพท์ในแวดวงความหมายเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ที่ผู้วิจัยคัดสรรมาจากตัวบทที่ศึกษาว่า “คำศัพท์เศรษฐศาสตร์ (economic term)” เพื่อแสดงให้เห็นว่าคำศัพท์ดังกล่าวอยู่ในแวดวงความหมายทางเศรษฐศาสตร์ และคำศัพท์เหล่านี้ไม่พบการบัญญัตินิยามในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย และพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษทั่วไป แต่อาจพบคำนิยามของคำศัพท์ส่วนหนึ่งในพจนานุกรมคำศัพท์เฉพาะทางเศรษฐศาสตร์และสาขาวิชาอื่นๆ ที่ใกล้เคียงกัน

หนังสือเล่มนี้มีลักษณะเป็นตัวบทเฉพาะทางเพราะมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาเศรษฐศาสตร์ และมีการใช้ภาษาเฉพาะ (special language) ในการสื่อสารทั้งในภาษาระดับคำและระดับวาทกรรม อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมีผู้รับสารต้นทางเป็นบุคคลทั่วไปชาวอเมริกัน การใช้ภาษาเฉพาะทางในตัวบทต้นฉบับจึงไม่ได้มีความเข้มข้นมากนัก แตกต่างจากตัวบทเฉพาะทางที่มีผู้รับสารเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือคนในแวดวงเฉพาะทางด้วยกัน

ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า หากนำแนวคิดเกี่ยวกับการแปลตัวบทเฉพาะของ Sue Ellen Wright มาประกอบการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ จะพบว่าตัวบทต้นฉบับมีความคาบเกี่ยวของสถานการณ์การสื่อสารสองประเภท ได้แก่ (1) ผู้เชี่ยวชาญสื่อสารกับคนทั่วไป และ (2) นักเขียนหนังสือเฉพาะทางสื่อสารกับคนทั่วไปที่มีการศึกษาและมีความสนใจ

ทั้งนี้ Jennifer Pearson (1998: 37-38) ได้กล่าวถึงลักษณะของคำศัพท์เฉพาะทางที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสารที่มีผู้ส่งสารเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ (relative expert) และมีผู้รับสารเป็นคนทั่วไปที่มีการศึกษาแต่ไม่มีพื้นฐานความรู้เรื่องดังกล่าวมาก่อน (the uninitiated) ไว้ในหนังสือเรื่อง *Terms in Context* ว่า ตัวบทที่เขียนขึ้นสำหรับให้คนทั่วไปอ่านนี้มีแนวโน้มที่จะมีความเข้มข้นของคำศัพท์เฉพาะทาง (term density) น้อยกว่าการสื่อสารระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้วยกัน และระหว่างผู้เชี่ยวชาญกับผู้ประกอบวิชาชีพหรือนักเทคนิคเฉพาะทางในสาขาเดียวกัน เมื่อผู้รับสารไม่มีพื้นฐานความรู้เรื่องดังกล่าวมาก่อน ผู้ส่งสารจึงมีแนวโน้มจะเลือกใช้คำศัพท์ทั่วไป (general language word) เพื่อบรรยายแนวคิดใดแนวคิดหนึ่งมากกว่าที่จะใช้คำศัพท์เฉพาะทาง (specialized term) การเลือกใช้คำลักษณะนี้พบได้ทั่วไปในงานตีพิมพ์ทางวิทยาศาสตร์สำหรับคนทั่วไป เช่น *The New Scientist* หรือในคอลัมน์หนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เมื่อใดก็ตามที่

จะต้องใช้คำศัพท์เฉพาะทาง ผู้แต่งมักจะให้คำนิยามของคำศัพท์คำนั้นประกอบมาด้วย หรือหากเลือกไม่ให้คำนิยามก็เพราะเห็นว่าผู้อ่านน่าจะทราบความหมายของคำดังกล่าวอยู่แล้ว

อย่างไรก็ตาม Pearson ได้ชี้ให้เห็นว่า สถานการณ์การสื่อสารนี้แตกต่างจากสถานการณ์อื่น เพราะผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์เฉพาะทางได้ในระดับเดียวกัน ตราบใดที่ผู้รับสารยังสามารถเข้าใจความหมายหลักของคำศัพท์นั้นได้ ส่งผลให้การใช้คำศัพท์ใน สถานการณ์การสื่อสารนี้ไม่ได้เป็นไปอย่างเคร่งครัดเหมือนกับการสื่อสารระหว่างผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ด้วยกัน

ในการนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมและคัดสรรคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่พบในหนังสือเรื่อง *Naked Economics* มาศึกษาทั้งสิ้น 44 คำ โดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์และแบ่งประเภทคำศัพท์เหล่านี้ตามรูปคำ (form) หน้าที่ (function) และความหมาย (meaning) ตามหลักการทางศัพท์วิทยา (terminology) ที่ Cabré (1998: 85-88) เสนอไว้ในหนังสือเรื่อง *Terminology: theory, methods and adaptations*

เมื่อวิเคราะห์คำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่คัดสรรตามรูปคำแล้ว ผู้วิจัยพบว่าคำศัพท์ส่วนใหญ่ล้วนเป็น คำประสม (compound words) เกือบทั้งหมดจำนวน 43 คำ ยกเว้นคำว่า *dissaving* เท่านั้นที่เป็นคำ ประเภท derived words กล่าวคือ มีการสร้างคำโดยนำ prefix *-dis* เติมเข้าไปที่ lexical base *saving*

ในทำนองเดียวกัน เมื่อวิเคราะห์คำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่คัดสรรตามหน้าที่แล้ว ผู้วิจัยพบว่า คำศัพท์ส่วนใหญ่เป็นคำนามจำนวน 40 คำ คำกริยาจำนวน 4 คำ ได้แก่ *excessively leveraged pushing on a wet noodle dissaving closed the gold window inflate away* ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานในทางศัพท์วิทยาว่า หากแบ่งประเภทของคำศัพท์ตามหน้าที่แล้ว คำศัพท์ประเภทคำนามมี จำนวนมากกว่าคำกริยาและคำคุณศัพท์อยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในดับทประเภทเฉพาะทาง

ขณะเดียวกัน เมื่อวิเคราะห์คำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่คัดสรรตามความหมายแล้ว ผู้วิจัยพบว่า คำศัพท์ส่วนใหญ่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งของหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (objects or entities) จำนวน 38 คำ คำศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับกระบวนการ การปฏิบัติ หรือการกระทำ (processes, operations, actions) จำนวน 6 คำ ได้แก่ *excessively leveraged (v.) pushing on a wet noodle (v.) dissaving (v.) close the gold window (v.) inflate away (v.) largely self-imposed exile (n.)* ดังจะแสดงให้เห็นตาม ตารางต่อไปนี้

คำศัพท์เศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่ที่ผู้วิจัยนำมาศึกษานี้สามารถจัดประเภทได้เป็นคำศัพท์เฉพาะ วงการทางเศรษฐศาสตร์ (economic jargon) ซึ่งหมายถึง คำศัพท์หรือวลีทางเทคนิคที่มีการใช้โดยกลุ่ม อาชีพ องค์กร หรือกลุ่มบุคคลทางเศรษฐศาสตร์ คำศัพท์ประเภทเฉพาะวงการชนิดนี้มักมีความ เชื่อมโยงกับสิ่งของ เครื่องมือ เหตุการณ์ การกระทำ บุคคล หรือสิ่งต่างๆ ที่เป็นลักษณะเฉพาะของ บุคคลภายในกลุ่ม หรืออาชีพนั้นๆ และมักประกอบด้วยตัวย่อที่แทนคำหรือวลีที่ยาวกว่า รวมถึงคำรึหนู

หรือวิธีทางเลือกในการกล่าวถึงสิ่งต่าง ๆ ที่อาจไม่สะดวกหรือไม่เป็นที่พึงประสงค์หากกล่าวถึงอย่างตรงไปตรงมา (Janine Ungvarsky, 2016)

ทั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าคำศัพท์ที่คัดสรรมาศึกษาจำนวน 37 คำ จากจำนวนทั้งสิ้น 44 คำ มีการใช้เครื่องหมายอัญประกาศ (“...”) ล้อมรอบคำศัพท์ทั้งหมดหรือบางส่วนของคำศัพท์ในตัวบทต้นฉบับ เช่น “underground economy” “deadweight loss” “opt-out” laws “pegged” exchange rates เป็นต้น

Michael Swan (2005) ได้อธิบายจุดประสงค์ของการใช้เครื่องหมายอัญประกาศ (quotation marks) ในภาษาอังกฤษไว้ในหนังสือเรื่อง *Practical English Usage* ว่ามีสองจุดประสงค์หลักด้วยกัน ประกอบด้วย (1) ถ้อยคำดังกล่าวคัดลอกจากต้นฉบับหรือผู้พูดโดยตรง โดยไม่มีการเปลี่ยนโครงสร้างของประโยคแต่อย่างใด เช่น “His last words,” said Albert, “were ‘Close that bloody window.’” และ (2) ถ้อยคำดังกล่าวมีความหมายพิเศษที่แตกต่างไปจากความหมายทั่วไปในภาษา หรือมีการใช้เป็นชื่อของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น People disagree about how to use the word “disinterested.” His next book was “Heart of Darkness.” A textbook can be a “wall” between the teacher and the class.

เมื่อวิเคราะห์แล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้เครื่องหมายอัญประกาศที่พบในตัวบทต้นฉบับนี้มีจุดประสงค์หลักเพื่อชี้ให้ผู้อ่านเห็นว่าถ้อยคำดังกล่าวมีความหมายพิเศษที่แตกต่างไปจากความหมายทั่วไปในภาษา เนื่องจากคำศัพท์เหล่านี้เป็นคำศัพท์ในวงความหมายทางเศรษฐศาสตร์ จึงย่อมมีความหมายที่แตกต่างไปจากความหมายทั่วไป รวมถึงเป็นการแสดงให้เห็นว่าคำศัพท์ดังกล่าวเป็นคำศัพท์ที่มีการอ้างถึงในวงการเศรษฐศาสตร์มาก่อนหน้าที่ผู้เขียนจะแต่งหนังสือขึ้น ผู้อ่านจึงสามารถนำไปสืบค้นหาความหมายและที่มาของคำศัพท์ต่อไปได้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่า ในบรรดาคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่คัดสรรมาทั้งสิ้น 44 คำนี้ มีคำศัพท์จำนวน 14 คำ ที่จัดเป็นคำศัพท์ประเภทอุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ (economic conceptual metaphor)

อุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ (conceptual metaphor) เป็นอุปลักษณ์ที่ต่างจากอุปลักษณ์ตามขนบที่มักพบในงานวรรณกรรม ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ทางภาษาศาสตร์ที่เกิดขึ้นในระดับคำและมีหน้าที่ในการแสดงความงามทางภาษาหรือในเชิงวาทศิลป์เป็นหลัก ขณะที่อุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ตามทฤษฎีอุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ (conceptual metaphor theory) ของ George Lakoff และ Mark Johnson (1980 อ้างถึงใน Luciana Sabina Tacaciuc) หมายถึง ปรากฏการณ์ทางภาษาศาสตร์ปริชาณที่ระบบความคิดทั้งหมดของคนเรามีการจัดระบบด้วยรูปแบบทางความคิดเชิงอุปลักษณ์

George Lakoff และ Mark Johnson (1980 อ้างถึงใน Luciana Sabina Tacaciuc) ได้นิยามอุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ว่า คือการเข้าใจและรับรู้แนวคิดใดแนวคิดหนึ่งจากรูปคำทางภาษาที่ใช้สื่อถึงแนวคิดอื่น กล่าวคือ แนวคิดที่เป็นนามธรรมและไม่เป็นที่คุ้นเคย หรือเรียกว่า “วงความหมายปลายทาง (target

domain)” จะได้รับการถ่ายทอดรูปแบบทางความคิดมาจากรูปคำทางภาษาที่ใช้อธิบายแนวคิดที่เป็น
รูปธรรมและเป็นที่ยุ่เคย หรือเรียกว่า “วงความหมายต้นทาง (source domain)” วงความหมายที่สั่งสม
มาจากประสบการณ์ของมนุษย์นั้นไม่ใช่แนวคิดที่แยกออกจากกัน แต่เป็นแนวคิดกว้างๆ ซึ่งสามารถสื่อ
ความด้วยสำนวนภาษาเชิงอุปลักษณ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

INFLATION IS AN ENTITY (AND ADVERSARY):

“deal with inflation,” “combat inflation” (Lakoff, Johnson 1980: 3).

ECONOMIC GROWTH IS HEALTH; CRISIS IS SICKNESS:

“thriving industry,” “economic paralysis,” “crippling strike,” “healthy
economic climate,” “economic revival” (Boers: 1999)

GEOGRAPHICAL REGIONS ARE CONTAINERS FOR INDIVIDUALS:

“in the Euro area,” “outside the Euro area,” “non-Euro area,” “across
Euro area” (Muntigl 2002)

อาจกล่าวได้ว่าทฤษฎีอุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์นี้มีความเชื่อมโยงกับอุปลักษณ์ในระดับบริบท
นอกเหนือจากระดับคำเท่านั้น แตกต่างจากอุปลักษณ์ตามขอบที่มักพบในงานวรรณกรรม

นอกจากนี้ George Lakoff และ Mark Johnson (1980 อ้างถึงใน Gabriela Telibasa, 2015) ยัง
ได้ชี้ให้เห็นในหนังสือเรื่อง *Metaphors We Live By* ว่า อุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์นี้สามารถพบได้ทั่วไปใน
ชีวิตประจำวัน ตามแนวคิดทางภาษาศาสตร์ปริชาน ภาษาประกอบด้วยถ้อยคำเชิงอุปลักษณ์จำนวน
มากที่ไม่ตายตัว ซึ่งสะท้อนให้เห็นระบบของอุปลักษณ์ในภาษา ดังนั้น การที่จะเข้าใจธรรมชาติของ
ภาษา เราจำเป็นต้องเข้าใจกรอบเชิงมโนทัศน์ของมนุษย์ด้วย และมองให้ออกว่ากรอบดังกล่าวกำหนด
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อสารอย่างไร เพราะภาษาเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงกรอบเชิงมโนทัศน์เพียงส่วน
หนึ่งจากทั้งหมดที่มนุษย์มีเท่านั้น

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำทฤษฎีอุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ของ George Lakoff และ Mark Johnson มาใช้
ในการวิเคราะห์อุปลักษณ์ทางเศรษฐศาสตร์ที่พบในหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ด้วยสมมติฐานว่า
วิชาเศรษฐศาสตร์เป็นความรู้แขนงหนึ่งที่พบการใช้อุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์อย่างแพร่หลาย

Gabriela Telibasa (2015) ได้กล่าวในบทความวิชาการเรื่อง “Pervasiveness of Metaphor
in the Language of Economics” ซึ่งมุ่งศึกษาการใช้อุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ว่า
เนื่องจากวิชาเศรษฐศาสตร์มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเรา จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่คำศัพท์
ต่างๆ ทางเศรษฐศาสตร์จะเป็นที่ยุ่เคยกับคนทั่วไป และทำให้เศรษฐศาสตร์กลายเป็นสาขาวิชาที่มีวง

ความหมายทางภาษาศาสตร์กว้างมากและควรได้รับการศึกษา ขณะเดียวกัน อุปลักษณ์เป็นแนวคิดที่มีความเชื่อมโยงกับหลายสาขาวิชาและสามารถพบได้ทั่วไปในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ดังนั้น จึงปฏิเสธไม่ได้เลยว่า การใช้อุปลักษณ์ย่อมเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการอธิบายปัญหาและหลักการทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อให้คนทั่วไปเข้าใจ และบ่อยครั้งคนทั่วไปอาจมักคุ้นเคยกับอุปลักษณ์ใดอุปลักษณ์หนึ่งจนไม่ได้นึกว่ามีการใช้โครงสร้างเชิงอุปลักษณ์อยู่ในประโยคเสียด้วยซ้ำ

อุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 14 อุปลักษณ์ ผู้วิจัยจะเขียนกรอบเชิงมโนทัศน์ที่สื่อความผ่านสำนวนภาษาเชิงอุปลักษณ์ดังกล่าวด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่แบบท่าย โดยอ้างอิงตามบทความวิชาการเรื่อง “Analysing English Metaphors of the Economic Crisis” ของ Filippo-Enrico Cardini (2014) “The conceptual metaphor MONEY IS A LIQUID and ECONOMY IS A LIVING ORGANISM in Romanian translation of European Central Bank documents” ของ Lucina Sabina Tcaciuc (2014) “The MONEY IS SOLID Metaphor in Economic and Business Terminology in English” ของ Nadežda Silaški และ Annamaria Kilyeni (2014) “The Pervasiveness of Metaphors in the Language of Economics” ของ Gabriela Telibasa (2015) ซึ่งมุ่งศึกษาสำนวนภาษาเชิงอุปลักษณ์ที่ปรากฏในนิตยสารข่าวภาษาอังกฤษ *The Economist* และ *The International Economy* เพื่อบรรยายวิกฤตเศรษฐกิจและการเงิน ดังจะแสดงให้เห็นต่อไปนี้

- 1) Perot argued emphatically during the presidential debates that the North American Free Trade Agreement would lead to a “giant sucking sound” as jobs left the United States for Mexico. – FINANCE IS A SUBSTANCE

คำอธิบายเพิ่มเติม: Sucking หรือการดูดนั้นเป็นกริยาที่พบได้กับสสารที่มีสถานะเป็นของเหลว ก๊าซ และของแข็ง Silaški และ Kilyeni ได้กล่าวว่า เงินหรือแนวคิดต่างๆ ทางการเงินมักถูกกล่าวถึงในเชิงอุปลักษณ์ว่าเป็นสสารชนิดหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ สอดคล้องกับ Tcaciuc และ Telibasa ที่กล่าวว่า FINANCE IS A SUBSTANCE/ A SOLID OR A LIQUID เป็นกรอบเชิงมโนทัศน์ที่พบได้ทั่วไปในสาขาวิชาเศรษฐกิจและการเงิน

- 2) In a sense, it was Adam Smith’s invisible hand passing Coca-Cola through the Berlin Wall. – ECONOMY IS A BODY

คำอธิบายเพิ่มเติม: แนวคิดของอดัม สมิท บิดาแห่งวิชาเศรษฐศาสตร์ได้ถูกกล่าวถึงว่ามีมือซึ่งเป็นอวัยวะอย่างหนึ่งของร่างกายของสิ่งมีชีวิต สอดคล้องกับ Cardini และ Telibasa ที่

กล่าวว่า ECONOMY IS A BODY/ A HUMAN BEING เป็นกรอบเชิงมโนทัศน์ที่พบได้ทั่วไปในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และการเงิน

- 3) But that can actually be part of the problem; it is easy to be a “free rider” and let someone else, or some other organization, do the work. – ECONOMY IS A LIVING ORGANISM

คำอธิบายเพิ่มเติม: Free rider ในที่นี้หมายถึงสิ่งมีชีวิตจำพวกกาฝากที่อาศัยประโยชน์จากสัตว์อื่นหรือผู้อื่น ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ ECONOMY IS A LIVING ORGANISM/ AN ANIMAL ที่ Silaški และ Kilyeni รวมถึง Tracius นำเสนอ

- 4) He describes options as “managerial heroin,” because they create an incentive for managers to seek short-term highs while doing enormous long-term damage. -- MONEY IS A SUBSTANCE

คำอธิบายเพิ่มเติม: Option หรือสิทธิในการซื้อขายหุ้นได้ถูกกล่าวถึงว่าเป็นสารเสพติดชนิดเฮโรอีนที่ทำให้คนเสพติดได้ สอดคล้องกับ Tcacius และ Telibasa ที่กล่าวว่า MONEY IS A SUBSTANCE/ A SOLID OR A LIQUID เป็นกรอบเชิงมโนทัศน์ที่พบได้ทั่วไปในสาขาวิชาเศรษฐกิจและการเงิน

- 5) The problem is that the bankers making huge commissions on the buying and selling of what would later become known as “toxic assets” do not bear the full risk of those products; their firms do. -- MONEY IS FOOD

คำอธิบายเพิ่มเติม: Asset หรือสินทรัพย์ได้ถูกกล่าวถึงว่าสามารถมีฤทธิ์เป็นพิษกับผู้ซื้อในภายหลังได้ ซึ่งอาหารเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์ดังกล่าว ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ MONEY IS FOOD ที่ Telibasa นำเสนอ

- 6) If tax rates get high enough, individuals and firms may slip into the “underground economy” where they opt to break the law and avoid taxes entirely. -- ECONOMY IS A LOCATION

คำอธิบายเพิ่มเติม: ระบบเศรษฐกิจถูกกล่าวถึงว่ามีสถานที่อยู่ใต้พื้นดิน ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ ECONOMY IS A LOCATION/ ENVIRONMENT ตามที่ Cardini นำเสนอ

- 7) Indeed, “green taxes” collect revenue by taxing activities that are detrimental to the environment and “sin taxes” do the same thing for the likes of cigarettes, alcohol, and gambling. – FINANCE IS AN ENVIRONMENT

คำอธิบายเพิ่มเติม: Green หรือสีเขียวมักถูกใช้ในความหมายที่สื่อถึงการอนุรักษ์เมื่อกล่าวถึงสิ่งแวดล้อม ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ FINANCE IS A LOCATION/ ENVIRONMENT ตามที่ Cardini นำเสนอ

- 8) Indeed, “green taxes” collect revenue by taxing activities that are detrimental to the environment and “sin taxes” do the same thing for the likes of cigarettes, alcohol, and gambling. -- FINANCE IS A HUMAN BEING

คำอธิบายเพิ่มเติม: การกระทำที่ก่อให้เกิดบาปหรือบุญได้ย่อมเกิดจากมนุษย์ ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ FINANCE IS A HUMAN BEING ตามที่ Cardini และ Telibasa เสนอ

- 9) On the other hand, economists have asked whether this kind of regulation is less of a “helping hand” for society and more of a “grabbing hand” for corrupt bureaucrats whose opportunities to extort bribes rise along with the number of government permits and licenses required for any endeavor. -- ECONOMY IS A BODY

คำอธิบายเพิ่มเติม: กฎเกณฑ์ทางเศรษฐศาสตร์ถูกกล่าวถึงว่ามีมือซึ่งเป็นอวัยวะอย่างหนึ่งของร่างกายของสิ่งมีชีวิต สอดคล้องกับ Cardini และ Telibasa ที่กล่าวว่า ECONOMY IS A BODY/ A HUMAN BEING เป็นกรอบเชิงมโนทัศน์ที่พบได้ทั่วไปในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และการเงิน

- 10) On the other hand, economists have asked whether this kind of regulation is less of a “helping hand” for society and more of a “grabbing hand” for corrupt bureaucrats whose opportunities to extort bribes rise along with the number of government permits and licenses required for any endeavor. -- ECONOMY IS A BODY

คำอธิบายเพิ่มเติม: กฎเกณฑ์ทางเศรษฐศาสตร์ถูกกล่าวถึงว่ามีมือซึ่งเป็นอวัยวะอย่างหนึ่งของร่างกายของสิ่งมีชีวิต สอดคล้องกับ Cardini และ Telibasa ที่กล่าวว่า ECONOMY IS A BODY/ A HUMAN BEING เป็นกรอบเชิงมโนทัศน์ที่พบได้ทั่วไปในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และการเงิน

- 11) America can “inflate away” much of its debt to China (and other creditors) by printing money. FINANCE IS AN OBJECT

คำอธิบายเพิ่มเติม: หนี้สินถูกกล่าวถึงในลักษณะว่าเป็นสิ่งของที่สามารถพองตัวได้จากการที่มีอากาศหรือก๊าซเติมเข้าไป ตามกรอบเชิงอุปลักษณ์ FINANCE IS AN OBJECT ที่ Cardini นำเสนอ

12) From the consumer's standpoint, this is the beauty of capitalism. From the producer's standpoint, it is "commodity hell." -- ECONOMY IS A LOCATION/ ENVIRONMENT

คำอธิบายเพิ่มเติม: การที่สินค้าโภคภัณฑ์จำนวนมากมาอยู่รวมกันถูกกล่าวถึงว่าเป็นขุมทรัพย์ ตามที่ ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ ECONOMY IS A LOCATION/ ENVIRONMENT ตามที่ Cardini นำเสนอ

13) The result, in the words of one economist, has been a "largely self-imposed economic exile." -- ECONOMY IS A HUMAN BEING/ AN ANIMAL

คำอธิบายเพิ่มเติม: ระบบอุตสาหกรรมถูกกล่าวถึงว่าสามารถลี้ภัยด้วยตนเองได้ ซึ่งเป็นกริยาลี้ภัยมักใช้กับมนุษย์หรือสัตว์ ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ ECONOMY IS A HUMAN BEING/ AN ANIMAL ที่ Cardini และ Telibasa เสนอ

14) In the case of the "tech wreck," we massively overinvested in Internet businesses and related technology. – ECONOMY IS A SHIP AND SAILING

คำอธิบายเพิ่มเติม: ภาวะทางเศรษฐศาสตร์ที่เกิดจากการลงทุนในธุรกิจเทคโนโลยีมากเกินไปถูกกล่าวถึงในลักษณะของซากเรืออัปปาง ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ที่ Silaški และ Kilyeni

ดังนั้น เมื่อไม่นับรวมคำศัพท์ประเภทอุปสรรคเชิงมโนทัศน์ดังกล่าวข้างต้น คำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่ผู้วิจัยได้คัดสรรจากตัวบทต้นฉบับเพื่อนำมาศึกษาจะมีจำนวนทั้งสิ้น 30 คำ ดังนี้

- 1) Indeed, Harry Truman is reported to have said that to avoid ambiguity, he wanted to have "one-armed economists."
- 2) On September 11, 2001, hours after the terrorist attacks on the United States, the Federal Reserve issued the following statement: "The Federal Reserve System is open and operating. The discount window is available to meet liquidity needs.
- 3) But he said that I should not have written admiringly about stock options as a tool for aligning the interests of shareholders and management because they are "an instrument of the devil."
- 4) This phenomenon, whereby taxes make individuals worse off without making anyone else better off, is referred to as "deadweight loss."

- 5) One intriguing and practical middle ground is the notion of “libertarian paternalism,” which was advanced in an influential book called Nudge by Richard Thaler, a professor of behavioral science and economics at the University of Chicago, and Cass Sunstein, a Harvard Law School professor now serving in the Obama administration.
- 6) Spain, France, Norway, Israel, and many other countries have “opt-out” (or presumed consent) laws when it comes to organ donation.
- 7) In contrast, the United States has an “opt-in” system, meaning that you are not an organ donor unless you sign up to be one.
- 8) This “fiscal drag,” as Burton Malkiel has called it, stems from two things.
- 9) The most ardent “supply-siders” argue further that tax cuts can actually raise the amount of revenue collected by the government because we all will work harder, earn higher incomes, and end up paying more in taxes even though tax rates have fallen.
- 10) His paper entitled “The Market for Lemons” used the used-car market to make its central point.
- 11) This creates an adverse selection problem, just as it did with the Hope Scholarships.
- 12) Under any “fee for service” system, doctors charge a fee for each procedure they perform.
- 13) Stocks and bonds are complicated enough, but then there are options, futures, options on futures, interest rate swaps, government “strips,” and the now infamous credit default swaps.
- 14) If low interest rates, or “easy money,” causes consumers to demand 5 percent more new PT Cruisers than they purchased last year, then Chrysler must expand production by 5 percent.
- 15) After a weekend of deliberation at Camp David, Nixon unilaterally closed the gold window.”
- 16) In places where Europeans could not easily settle because of a high mortality rate from disease, such as the Congo, the colonizers simply focused on taking as much wealth home as quickly as possible, creating what the authors refer to as “extractive states.”
- 17) There is something in labor economics called the “backward-bending labor supply curve.”

- 18) The result is what economists refer to as a “sclerotic” labor market
- 19) The only fix for this inherent problem is to combine guaranteed access to affordable insurance with a requirement that everyone buy insurance—healthy and sick, young and old—a so-called “personal mandate.”
- 20) In other words, does Harvard add great value to its students, or does it simply provide an elaborate “signaling” mechanism that allows bright students to advertise their talents to the world by being admitted to Harvard?
- 21) Joseph Schumpeter, who coined the term “creative destruction,” described capitalism as a process of incessantly destroying the old structure and creating a new one.
- 22) Many American households were “excessively leveraged,” meaning that they had borrowed far more than they could manage.
- 23) When Americans without jobs give up on finding one, they no longer count as unemployed and instead become “discouraged workers.”
- 24) Social Security is a “pay-as-you-go” program.
- 25) Indeed, we can explain the importance of demographics and fix Social Security all in the next two paragraphs.
- 26) Imagine Social Security (or Medicare) as a seesaw in which payments made by workers are on one side and benefits collected by retirees are on the other.
- 27) Governments (Washington, D.C., and the states) have been running deficits, or “dissaving.” (U.S. businesses were the only ones setting any money aside until households were shocked into saving by the recession.)
- 28) Fixed or “pegged” exchange rates are a lot like the gold standard, except that there is no gold.
- 29) At that point, monetary policy can’t do anything more; it becomes like “pushing on a wet noodle,” as Keynes originally described it.
- 30) Since then, the United States (and all other industrialized nations) have operated with “fiat money,” which is a fancy way of saying that those dollars are just paper.

บทที่ 4

การวิเคราะห์ปัญหาและการแก้ปัญหาการแปล

4.1 การวิเคราะห์ปัญหาการแปล

เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับและคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ หลังจากที่ได้ศึกษาทฤษฎีและแนวทางการแปลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงบริบทด้านเศรษฐศาสตร์ การเมือง และสังคมที่เกี่ยวข้องกับตัวบทต้นฉบับแล้ว ผู้วิจัยได้พบปัญหาการแปลเพื่อถ่ายทอดตัวบทต้นฉบับเป็นภาษาไทย ดังจะกล่าวต่อไปนี้ โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงปัญหาการแปลโดยแบ่งออกเป็น (1) ปัญหาการแปลตัวบทต้นฉบับโดยภาพรวม และ (2) ปัญหาการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่พบในตัวบทต้นฉบับ ตามลำดับ

4.1.1 ปัญหาการแปลตัวบทต้นฉบับโดยภาพรวม

ผู้วิจัยจะอภิปรายปัญหาการแปลตัวบทต้นฉบับโดยภาพรวม โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นใหญ่ๆ ได้แก่ ปัญหาการแปลที่มาจาก (1) ปัจจัยด้านเนื้อหาของตัวบทต้นฉบับ และ (2) ปัจจัยด้านลักษณะภาษาของตัวบทต้นฉบับ ดังนี้

1) ปัจจัยของเนื้อหาตัวบทต้นฉบับ

เนื่องจากหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ของ Wheelan เป็นตัวบทประเภทเฉพาะทาง (specialized text) ที่มีผู้ส่งสารต้นทางเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์และมีผู้รับสารปลายทางเป็นผู้อ่านทั่วไป (lay readers) ในบริบทของวัฒนธรรมไทย สิ่งที่ต้องคำนึงถึงตลอดเวลาในการแปลตัวบทต้นฉบับโดยภาพรวมคือ ความแตกต่างของวัฒนธรรมต้นทางและปลายทาง เพราะแม้ว่าผู้ส่งสารต้นทางมีเจตนาเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นเพื่อปูพื้นฐานความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ให้กับผู้อ่านทั่วไปชาวอเมริกัน แต่เหตุการณ์และกรณีต่างๆ ที่ผู้เขียนอ้างถึงในหนังสือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในบริบทของสังคมอเมริกันแทบทั้งสิ้น ผู้แปลจึงจำเป็นต้องสืบค้นและทำความเข้าใจพื้นหลังของเหตุการณ์และกรณีต่างๆ เพิ่มเติมให้ถ่องแท้ก่อนที่จะตัดสินใจแปลตัวบทต้นฉบับเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง

นอกจากความแตกต่างของวัฒนธรรมต้นทางและปลายทางแล้ว ผู้วิจัยยังจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ทางเศรษฐศาสตร์เพิ่มเติมอย่างมาก เพราะตัวบทต้นฉบับนั้นไม่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาเศรษฐศาสตร์ทั้งสิ้น โดยปรากฏการอ้างถึงทฤษฎี แนวคิด และบุคคลที่มีบทบาทสำคัญและมีอิทธิพลต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่น ๆ รวมถึงระบบเศรษฐกิจโลกโดยภาพรวม หากผู้วิจัยละเลยหรือไม่ศึกษาหาความรู้ในเรื่องต่างๆ ทั้งทางเศรษฐศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรมอเมริกันให้ดีพอแล้วละก็ อาจทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถแปลตัวบทต้นฉบับได้ดีมากพอ

2) ปัจจัยของลักษณะภาษาของตัวบทต้นฉบับ

เนื่องจากตัวบทต้นฉบับเป็นตัวบทประเภทใช้งานทั่วไป (pragmatic text) ที่มีลักษณะของการให้ข้อมูล (informative) เพื่อให้ข้อมูลความรู้กับผู้อ่านเป็นหลัก และมีลักษณะของการแสดงความรู้สึก (expressive) ค่อนข้างน้อย ทำให้ลักษณะของภาษาของตัวบทต้นฉบับไม่ได้มีวิจิตรลลาหรือรูปแบบทางภาษาที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะหรือเน้นสุนทรียภาพมากนัก หากแต่เป็นการใช้สำนวนภาษาที่อ่านแล้วไหลลื่นและเข้าใจได้ง่าย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่าตัวบทต้นฉบับนี้มีการแทรกอารมณ์ขันในเนื้อหาทางวิชาการเป็นระยะๆ ทำให้อ่านแล้วสนุก ทำให้สามารถสื่อสารกับผู้อ่านทั่วไปได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นนี้ล้วนเป็นลักษณะทางภาษาของผู้ส่งสารต้นทางที่ผู้วิจัยต้องคำนึงถึงเมื่อแปลตัวบทต้นฉบับเพื่อให้สามารถสื่อสารกับผู้อ่านในวัฒนธรรมปลายทางได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การแปล

4.1.2 ปัญหาการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์

เนื่องจากหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ของ Charles Wheelan มีลักษณะเป็นตัวบทประเภทเฉพาะทาง (specialized text) จึงปรากฏการใช้คำศัพท์ในแวดวงความหมายเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์เป็นจำนวนมาก โดยมีการอ้างถึงทฤษฎีและองค์ความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์ต่างๆ ที่สำคัญเพื่อปูพื้นฐานความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ให้กับผู้อ่านทั่วไป (lay readers) ด้วยเหตุนี้ ปัญหาการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์จึงเป็นปัญหาที่มีความโดดเด่นของการแปลตัวบทต้นฉบับดังกล่าว

คำศัพท์เหล่านี้มีภูมิหลังที่อิงกับบริบททางเศรษฐศาสตร์ การเมือง และสังคมของประเทศสหรัฐอเมริกาและเป็นคำศัพท์ที่ไม่ปรากฏคำแปลหรือคำนิยามในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย และภาษาอังกฤษ-อังกฤษทั่วไป ดังนั้น การแปลตัวบทต้นฉบับให้สื่อความหมายได้ครบถ้วนเหมาะสมกับผู้อ่านกลุ่มเป้าหมายในวัฒนธรรมปลายทางนั้น ผู้แปลจำเป็นต้องทำความเข้าใจบริบทที่เป็นภูมิหลังของคำศัพท์อย่างถ่องแท้และถ่ายทอดเป็นบทแปลด้วยกลวิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้อ่านทั่วไปสามารถเข้าถึงและเข้าใจแก่นความหมายหลักของคำศัพท์ได้

ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่เป็นปัญหาในการแปล ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1: “The discount window”

On September 11, 2001, hours after the terrorist attacks on the United States, the Federal Reserve issued the following statement: “The Federal

Reserve System is open and operating. The discount window is available to meet liquidity needs.

คำว่า “The discount window” นี้ไม่ปรากฏคำนิยามในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษทั่วไป และหากแปลตรงตัวจะได้ความหมายว่า “หน้าต่างลดราคา” ซึ่งย่อไม่สื่อความหมายของคำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ได้เพียงพอดังที่ควรเป็น

เมื่อสืบค้นความหมายในพจนานุกรมออนไลน์เฉพาะทางเศรษฐศาสตร์และการเงินในเว็บไซต์ www.investopedia.com คำว่า “The discount window” หมายถึง บริการให้สินเชื่อในอัตราพิเศษแก่ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินต่าง ๆ จากธนาคารกลางสหรัฐอเมริกาเพื่อบรรเทาความกดดันของตลาดเงินสำรอง รวมถึงแก้ปัญหาสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ และช่วยสร้างความมั่นคงพื้นฐานให้กับตลาดเงิน บริการให้สินเชื่อนี้ถือเป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบายทางการเงินอย่างหนึ่งของธนาคารกลางสหรัฐอเมริกา

ตัวอย่างที่ 2: “The Market for Lemons”

His paper entitled “The Market for Lemons” used the used-car market to make its central point.

คำว่า “Market for Lemons” นี้ไม่ปรากฏคำนิยามในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษทั่วไป และหากแปลตรงตัวจะได้ความหมายว่า “ตลาดมะนาว” ซึ่งย่อไม่สื่อความหมายของคำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์เพียงพอดังที่ควรเป็น

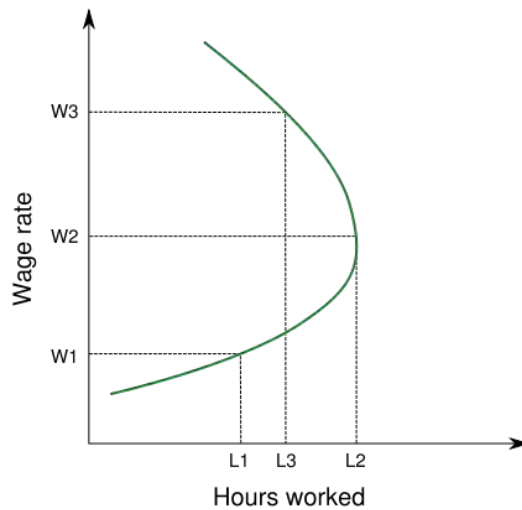
เมื่อสืบค้นความหมายในพจนานุกรมออนไลน์เฉพาะทางเศรษฐศาสตร์และการเงินในเว็บไซต์ www.investopedia.com คำว่า “Market for Lemons” เป็นชื่อของบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1970 ของ George Akerlof นักเศรษฐศาสตร์และอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เบิร์กลีย์ ซึ่งถือเป็นแนวคิดต้นกำเนิดของเศรษฐศาสตร์ข้อมูลจนกลายเป็นคำที่ใช้กันอย่างแพร่หลายต่อมาในแวดวงเศรษฐศาสตร์ Akerlof นำเสนอแนวคิดของความไม่สมดุลของข้อมูลที่ผู้ซื้อและผู้ขายมีเมื่อลงทุนหรือซื้อขายสินค้าสักอย่างหนึ่งด้วยการยกตลาดรถยนต์มือสองเป็นตัวอย่าง โดยรถยนต์มือสองคุณภาพต่ำที่แฝงด้วยข้อบกพร่องบางประการซึ่งผู้ซื้อไม่ทราบก่อนการซื้อจะเปรียบได้กับ “ลูกมะนาว” ขณะที่รถยนต์มือสองที่มีคุณภาพดีในตลาดรถยนต์จะเปรียบได้กับ “ลูกพีช”

ตัวอย่างที่ 3: “the backward-bending labor supply curve”

There is something in labor economics called the “backward-bending labor supply curve.”

คำว่า “the backward-bending labor supply curve” นี้ไม่ปรากฏคำนิยามในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษทั่วไป อย่างไรก็ตาม หากแปลตรงตัวจะได้ความหมายว่า “กราฟอุปทานแรงงานแบบวกกลับ” ซึ่งอาจสื่อความหมายของคำศัพท์ได้เพียงพอสำหรับผู้ที่มีความรู้ทางเศรษฐศาสตร์เป็นอย่างดี แต่อาจสื่อความหมายของคำศัพท์คำนี้ได้ไม่เพียงพอสำหรับคนทั่วไปที่มีความรู้ทางเศรษฐศาสตร์น้อยหรือไม่มีเลย

ในทางเศรษฐศาสตร์ กราฟอุปทานทั่วไปจะแสดงให้เห็นการเพิ่มขึ้นของอุปทานเมื่อราคาเพิ่มสูงขึ้นในลักษณะของกราฟพุ่งจากซ้ายไปขวา ขณะที่กราฟอุปทานแรงงานแบบโค้งกลับหลังนี้มีลักษณะที่แบนราบเมื่อกล่าวถึงตลาดแรงงานเพื่อแสดงให้เห็นปัจจัยสองประการที่มีผลต่อการกำหนดอุปทานในการทำงาน รูปของกราฟอุปทานแรงงานแบบวกกลับ (อ้างถึงใน <http://www.economicshelp.org>) นี้มีลักษณะดังรูปด้านล่างนี้

จากกราฟจะเห็นได้ว่า การเปลี่ยนแปลงของอัตราค่าจ้าง (wage rate) มีผลต่อจำนวนชั่วโมงทำงาน (hours worked) ของลูกจ้าง โดยแบ่งได้เป็นสองกรณี กล่าวคือ กรณีแรกคือ อัตราค่าจ้างที่เพิ่มสูงขึ้นจะจูงใจให้ลูกจ้างพร้อมที่จะใช้เวลาทำงานมากขึ้นเพื่อแลกกับค่าจ้างที่เพิ่มสูงขึ้น ดังปรากฏให้เห็นในคู่ลำดับ L1 กับ W1 และคู่ลำดับ L2 กับ W2 ของกราฟ อย่างไรก็ตาม กราฟอุปทานแรงงานจะโค้งกลับหลังก็ต่อเมื่ออัตราค่าจ้างของลูกจ้างเพิ่มมากขึ้นไปอีกจนถึงระดับที่ทำให้ลูกจ้างเลือกที่จะใช้เวลาในการทำงานน้อยลงเพื่อแลกกับเวลาว่างเพิ่มขึ้น

ปรากฏการณ์ดังกล่าวที่แสดงให้เห็นผ่านกราฟอุปทานแรงงานแบบวงกลับนี้ เป็นแนวคิดที่นักเศรษฐศาสตร์ใช้อธิบายพฤติกรรมการทำงานของลูกจ้างที่มักจะพร้อมที่ใช้เวลาทำงานมากขึ้น เพื่อแลกกับค่าจ้างที่เพิ่มสูงขึ้น เมื่ออัตราค่าจ้างยังไม่มาก แม้จะทำให้เขามีเวลาว่างน้อยลงก็ตาม แต่เมื่อไรที่อัตราค่าจ้างเพิ่มสูงขึ้นจนถึงในระดับหนึ่ง ลูกจ้างมักจะเลือกใช้เวลาทำงานน้อยลงเพื่อแลกกับเวลาว่างที่เพิ่มมากขึ้น
(<http://www.hamptoninstitution.org>)

ตัวอย่างที่ 4: “creative destruction”

Implicit in Adam Smith’s invisible hand is the idea of “creative destruction,” a term coined by the Austrian economist Joseph Schumpeter.

คำว่า “creative destruction” นี้ ไม่ปรากฏคำนิยามในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษทั่วไป และหากแปลตรงตัวจะได้ความหมายว่า “การทำลายอย่างสร้างสรรค์” ซึ่งอาจสื่อความหมายของคำศัพท์ได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น

จากการศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม ผู้วิจัยพบว่า คำว่า “creative destruction” ใช้ในทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออธิบายธรรมชาติของกลไกของนวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ เมื่อหน่วยการผลิตใหม่แทนหน่วยการผลิตเก่าที่ล้าสมัย คำศัพท์คำนี้กลายเป็นที่นิยมในแวดวงทางเศรษฐศาสตร์ หลังจาก Joseph Schumpeter นักเศรษฐศาสตร์ชาวอเมริกัน-ออสเตรียใช้คำดังกล่าวอธิบายวัฏจักรธุรกิจและทฤษฎีนวัตกรรมทางเศรษฐศาสตร์ในหนังสือเรื่อง *Capitalism, Socialism and Democracy* ซึ่งตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1942
(<https://economics.mit.edu/files/1785>)

นอกจากนี้ หากวิเคราะห์ในเชิงความหมายของคำและในเชิงวรรณศิลป์ด้วยแล้วจะพบว่า คำศัพท์คำนี้มีการสร้างคำด้วยไวยากรณ์แบบภาพพจน์ประเภทปฏิพจน์ (oxymoron) โดยการนำคำที่มีความหมายขัดแย้งกันมาประกอบกันเพื่อสร้างคำศัพท์ใหม่

ตัวอย่างที่ 5: “discouraged workers”

When Americans without jobs give up on finding one, they no longer count as unemployed and instead become “discouraged workers.”

คำว่า “discouraged workers” นี้ หากแปลตรงตัวตามความหมายในพจนานุกรม จะให้ความหมายว่า “แรงงานที่หมดกำลังใจ” ซึ่งอาจสื่อความหมายของคำศัพท์ทาง เศรษฐศาสตร์ได้ไม่ครบถ้วนอย่างที่ควรเป็น

เมื่อสืบค้นความหมายในพจนานุกรมออนไลน์เฉพาะทางเศรษฐศาสตร์และการเงิน ในเว็บไซต์ www.investopedia.com คำว่า “discouraged workers” หมายถึง แรงงานที่มี คุณสมบัติพร้อมสำหรับการมีงานทำและสามารถทำงานได้ แต่กลับว่างงานอยู่และไม่หางาน ทำมาแล้วกว่า 4 สัปดาห์ แรงงานเหล่านี้มักตัดสินใจเลิกหางานทำ เพราะพวกเขาไม่สามารถหางานทำได้ หรือไม่เจองานที่ถูกต้อง แรงงานประเภทนี้มีผลต่อการประเมินตัวเลข อัตราการว่างงานของรัฐบาล เพราะหากนับรวมด้วยอาจทำให้ได้ตัวเลขอัตราการว่างงานที่ไม่ตรงตามความเป็นจริง

ตัวอย่างที่ 6: “pay-as-you-go” program

Social Security is a “pay-as-you-go” program.

คำว่า “pay-as-you-go program” นี้ไม่ปรากฏคำนิยามในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษทั่วไป และหากแปลตรงตัวจะให้ความหมายในเชิงว่า “โครงการแบบจ่ายเมื่อคุณไป” ซึ่งอาจฟังดูแล้วอาจไม่สื่อความหมายที่ดีพอ หรือทำให้ผู้อ่านเข้าใจเป็นอย่างอื่นผิดไปจาก ความหมายที่แท้จริงของคำศัพท์

จากการศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม ผู้วิจัยพบว่า คำว่า “pay-as-you-go program” หมายถึง โครงการที่แรงงานในปัจจุบันจ่ายเงินอุดหนุนและผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ (ผู้สูงอายุ) ได้รับเงินกลับคืนเป็นรายเดือนในภายหลัง สถาบันหลักประกันสังคมแห่งชาติของ สหรัฐอเมริกา (National Academy of Social Insurance) ได้ระบุในเว็บไซต์ของสถาบันว่า “Social Security” เป็นโครงการที่มีระบบแบบ “pay-as-you go” ขนาดใหญ่ ซึ่งแตกต่างจาก โครงการบำนาญของบริษัทเอกชนที่ใช้ระบบแบบ “pre-funded” ที่มีการสะสมเงินไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นหลักประกันว่าจะมีเงินจ่ายให้กับลูกจ้างเมื่อเขาเกษียณในอนาคต โครงการของบริษัทเอกชนนี้ต้องมีการสำรองเงินไว้ล่วงหน้าเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของลูกจ้างหาก บริษัทล้มละลายหรือปิดกิจการ (<https://www.nasi.org/learn/socialsecurity/overview>)

จะเห็นได้ว่า คำศัพท์ที่ยกตัวอย่างมาข้างต้นนี้ ไม่ว่าจะเป็น “The discount window” “the Market for Lemons” “the backward-bending labor supply curve” “creative destruction” “discouraged workers” และ “pay-as-you-go program” มีความหมายเฉพาะทาง เศรษฐศาสตร์ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถเข้าใจความหมาย

ของคำศัพท์ได้อย่างแตกฉาน จนสามารถเลือกกลวิธีการแปลและคัดสรรถ้อยคำที่สามารถสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมกับผู้อ่านในวัฒนธรรมปลายทาง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ที่เป็นปัญหาในการแปลและมีกรอบเชิงมโนทัศน์เดียวกัน กล่าวคือ ECONOMY IS A BODY ซึ่งเป็นกรอบเชิงมโนทัศน์อย่างหนึ่งที่เป็นสากลทั้งในวัฒนธรรมต้นทางและปลายทางและพบได้บ่อยครั้งในทวิบทเฉพาะทางเศรษฐศาสตร์ โดยแสดงออกผ่านอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ 4 อุปลักษณะ ดังนี้

ตัวอย่างที่ 7: “Adam Smith’s invisible hand”

In a sense, it was Adam Smith’s invisible hand passing Coca-Cola through the Berlin Wall.

ตัวอย่างที่ 8 และ 9: “helping hand” และ “grabbing hand”

On the other hand, economists have asked whether this kind of regulation is less of a “helping hand” for society and more of a “grabbing hand” for corrupt bureaucrats whose opportunities to extort bribes rise along with the number of government permits and licenses required for any endeavor.

จะเห็นได้ว่า อุปลักษณะที่ยกตัวอย่างมาข้างต้นนี้ ไม่ว่าจะเป็น “Adam Smith’s invisible hand” “helping hand” และ “grabbing hand” มีลักษณะเฉพาะของอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ที่เป็นถ้อยคำที่แสดงออกให้เห็นถึงขอบเขตเชิงมโนทัศน์อย่างหนึ่งในวงการเศรษฐศาสตร์ ดังนั้น เพื่อให้สามารถสื่อความหมายและอรรถรสของอุปลักษณะได้อย่างครบถ้วน ผู้วิจัยต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายได้อย่างแตกฉาน จนสามารถเลือกกลวิธีการแปลและเลือกสรรถ้อยคำที่สามารถสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสม

4.2 การวางแผนและการแก้ปัญหาการแปล

การวางแผนการแปลนับเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก เพราะจะช่วยให้ผู้แปลสามารถกำหนดทิศทางการแปลด้วยบทันฉบับได้อย่างเหมาะสมเพื่อให้ได้งานแปลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การแปล เมื่อวิเคราะห์ปัญหาการแปลโดยภาพรวมและคำศัพท์เศรษฐศาสตร์แล้ว ผู้วิจัยได้วางแผนการแปลด้วยบทโดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนใหญ่ๆ ด้วยกัน กล่าวคือ (1) การวางแผนด้วยบทโดยภาพรวม และ (2) การแก้ปัญหาการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ ที่ปรากฏเป็นลักษณะเด่นของด้วยบท ตามลำดับ ดังนี้

4.2.1 การวางแผนการแปลด้วยทฤษฎีภาพรวม

เมื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของการแปลแล้ว อาจกล่าวได้ว่า การแปลหนังสือเรื่อง *Naked Economics* มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์แก่ผู้อ่านทั่วไปชาวไทย ซึ่งย่อมมีความแตกต่างจากผู้รับสารต้นทางซึ่งเป็นบุคคลทั่วไปชาวอเมริกันหรือผู้มีความคุ้นเคยกับบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอย่างดี

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าแนวทางการแปลที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อตอบสนองจุดประสงค์การแปลดังกล่าวได้ดีที่สุด คือ การแปลแบบสื่อความ (communicative translation) ของ Peter Newmark เพราะเป็นแนวทางการแปลที่เน้นความเข้าใจของผู้อ่านบทแปลเป็นสำคัญ (Target Language emphasis) อีกทั้ง แนวทางดังกล่าวยังเหมาะกับการแปลด้วยทฤษฎีที่มีลักษณะให้ข้อมูล (informative text) เป็นหลัก เพราะผู้แต่งมีเจตนาให้ความรู้และสร้างความเข้าใจเรื่องหลักการทางเศรษฐศาสตร์กับผู้อ่านเป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตาม เมื่อนำประเภทของบทแปลมาประกอบการพิจารณาเพื่อหาแนวทางการแปลที่เหมาะสมกับตัวบท ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าควรมีการนำแนวทางการแปลด้วยทฤษฎีเฉพาะทางของ Sue Ellen Wright มาประยุกต์ใช้กับการแปลด้วยทฤษฎีภาพรวมด้วยเช่นกัน เนื่องจากตัวบทต้นฉบับนี้มีลักษณะเด่นเรื่องความเป็นตัวบทเฉพาะทาง ดังปรากฏการใช้ภาษาเฉพาะทางทั้งในระดับคำและระดับวาทกรรมอยู่ทั่วไปในตัวบท

ตามแนวทางการแปลด้วยทฤษฎีเฉพาะทางของ Wright ผู้วิจัยจำเป็นต้องพิถีพิถันในการเลือกใช้ (1) ภาษาและคำศัพท์เฉพาะทางในการแปล เป็นพิเศษ รวมถึงการปรับ (2) ทำเนียบภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์การสื่อสารของบทแปล ทั้งนี้ หากพิจารณาการจำแนกสถานการณ์การสื่อสารที่ขึ้นกับสถานภาพของผู้ส่งสารและผู้รับสารตามที่ Wright เสนอแนะด้วยแล้ว จะพบว่า สถานการณ์การสื่อสารของบทแปลมีความคาบเกี่ยวระหว่างสถานการณ์สองสถานการณ์ กล่าวคือ (1) ผู้เชี่ยวชาญสื่อสารกับคนทั่วไป และ (2) นักเขียนหนังสือเฉพาะทางสื่อสารกับคนทั่วไปที่มีการศึกษาและมีความสนใจ

ดังนั้น ผู้วิจัยจะยึดแนวทางการแปลแบบสื่อความของ Peter Newmark เป็นกรอบใหญ่ในการแปลด้วยทฤษฎีภาพรวมเพื่อเน้นสร้างความเข้าใจของเนื้อหาให้กับผู้อ่านทั่วไปชาวไทย ขณะเดียวกันก็นำแนวทางการแปลด้วยทฤษฎีเฉพาะทางของ Sue Ellen Wright มาประยุกต์ใช้กับการแปลข้อความที่คัดสรรจากหนังสือเรื่อง *Naked Economics* เพื่อประกอบการตัดสินใจในการเลือกถ้อยคำแปลภาษาและคำศัพท์เฉพาะทาง รวมถึงปรับทำเนียบภาษาของบทแปลให้เหมาะสมกับสถานการณ์การสื่อสาร

4.2.2 การแก้ปัญหาการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์

จากการวิเคราะห์และศึกษาคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่ปรากฏในหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ผู้วิจัยพบว่าแนวทางการแปลที่เหมาะสมกับการนำมาปรับใช้ในการแปลคำศัพท์เป็นหลักคือ แนวทางการแปลแบบตีความหมาย (Interpretive approach) ของ Jean Delisle เพราะแนวทางการแปลดังกล่าวให้ผลที่ดีที่สุดเมื่อนำมาใช้กับตัวบทประเภทใช้งานทั่วไป (pragmatic text)

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์มีลักษณะเฉพาะตัวหลายประการ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการแปลอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์เพิ่มเติมและพบกลวิธีการแปลที่เหมาะสมแก่การนำมาปรับใช้กับการแปลอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ที่ปรากฏในหนังสือเรื่อง *Naked Economics* จากภาษาอังกฤษในบริบทของสังคมอเมริกัน เป็นภาษาไทยในบริบทของสังคมไทย

กลวิธีการแปลดังกล่าวนี้ได้รับการนำเสนอในบทความวิชาการเรื่อง “The conceptual metaphors MONEY IS A LIQUID and ECONOMY IS A LIVING ORGANISM in Romanian Translations of European Central Bank documents” ของ Lucina Sabina Tcaciuc (2014) ซึ่งมุ่งศึกษาการกลวิธีการแปลอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ที่พบในเอกสารของธนาคารกลางยุโรปจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาโรมาเนียที่เป็นที่นิยมที่สุด

ผู้วิจัยเล็งเห็นว่ากลวิธีการแปลดังกล่าวเหมาะสมแก่การนำมาปรับใช้กับการแปลอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ที่พบในตัวบทต้นฉบับจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เพราะเอกสารของธนาคารกลางยุโรปและหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ของ Charles Wheelan ที่ผู้วิจัยเลือกมานี้ถือเป็นตัวบทเฉพาะทาง (specialized text) เหมือนกัน แม้อาจมีความแตกต่างเรื่องผู้รับสารอยู่บ้าง กล่าวคือ ขณะที่หนังสือเรื่อง *Naked Economics* มีเป้าหมายของผู้รับสารเป็นคนที่ทั่วไป (lay people) ที่ไม่มีความรู้ทางเศรษฐศาสตร์มากนักอย่างชัดเจน แต่เอกสารของธนาคารกลางยุโรปที่ Traciuc นำมาศึกษานี้มีคลังข้อมูลทางภาษาที่ครอบคลุมเอกสารหลากหลายประเภทของธนาคารกลางยุโรป อาทิ เอกสารเผยแพร่รายเดือน รายงานประจำปี แผ่นพับ และเอกสารให้ข้อมูลต่างๆ เป็นต้น ส่งผลให้มีผู้รับสารเป็นกลุ่มบุคคลที่กว้างกว่าตั้งแต่ผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์ไปจนถึงบุคคลทั่วไป

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังคำนึงถึงปัจจัยของความสัมพันธ์ระหว่างบริบทของวัฒนธรรมต้นทางและวัฒนธรรมปลายทางที่มีความใกล้เคียงกันของคู่ภาษา กล่าวคือ ผู้วิจัยเล็งเห็นว่า ภาษาเฉพาะทางด้านเศรษฐศาสตร์ของภาษาโรมาเนียนั้นมีวิวัฒนาการไม่เสมอไปกับภาษาอังกฤษ เดกเช่นเดียวกับภาษาไทย โดยขณะที่ภาษาอังกฤษมีคลังคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่พัฒนาจนเป็นระบบและมีความตายตัวสูง แต่ภาษาโรมาเนียกลับเริ่มมีการพัฒนาคำศัพท์ในแวดวงความหมายดังกล่าวตามมา หลังจากประเทศโรมาเนียเข้าร่วมกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ กับประเทศอื่นในทวีปยุโรป และประชาคมโลกมากขึ้น (Dobrota และ Maffei, 2002 อ้างถึงใน Lucina Sabina Tcaciuc, 2014)

การพัฒนาที่ไม่เสมอกันของภาษาเฉพาะทางเศรษฐศาสตร์ระหว่างคู่ภาษาอังกฤษและภาษาโรมาเนียนี้ ส่งผลกระทบต่อการเลือกใช้คำศัพท์ในการแปลอุปลักษณเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาโรมาเนียอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นำไปสู่ข้อสรุปเรื่องกลวิธีการแปลอุปลักษณเชิงมโนทัศน์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาโรมาเนียที่เป็นที่นิยมที่สุดตามการศึกษาของ Dobrota และ Maftei (2002 อ้างถึงใน Lucina Sabina Tcaciuc) ว่า การเรียบเรียงถ้อยคำใหม่ (paraphrase) ตามความเข้าใจของผู้แปล หรือการเปลี่ยนอุปลักษณ (conversion of metaphor) เป็นกลวิธีการแปลที่ปลอดภัยเพื่อให้อุ่นใจได้ว่าผู้รับสารเข้าใจเนื้อหาใจความของอุปลักษณในภาษาต้นทางอย่างถูกต้อง

Lucina Sabina Tcaciuc ได้สรุปว่า กลวิธีการแปลอุปลักษณเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาโรมาเนียที่เป็นที่นิยมที่สุดในเอกสารของธนาคารกลางยุโรปมี 5 กลวิธี โดยเน้นศึกษาอุปลักษณเชิงมโนทัศน์ MONEY IS A LIQUID และ ECONOMY IS A LIVING ORGANISM ดังนี้

- 1) การคงอุปลักษณเชิงมโนทัศน์และรูปแบบภาษาเดิมไว้ (Retaining the conceptual metaphor and the metaphorical expression)
- 2) การคงอุปลักษณเชิงมโนทัศน์เดิมไว้ แต่เปลี่ยนรูปแบบภาษา (Retaining the conceptual metaphor but changing the metaphorical expression)
- 3) การถอดความหมายของอุปลักษณเชิงมโนทัศน์ออกจากรูปแบบภาษา (Demetaphorisation)
- 4) การเพิ่มคำอธิบาย (Addition)
- 5) การเปลี่ยนอุปลักษณเชิงมโนทัศน์และรูปแบบภาษา (Changing the conceptual metaphor and the metaphorical expression)

ทั้งนี้ Tcaciuc ได้สรุปทั้งท้ายบทความวิชาการของเขาวว่า กลวิธีการแปลที่พบมากที่สุดในการเอกสารของธนาคารกลางยุโรปจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาโรมาเนียจากทั้งหมด 5 กลวิธี คือ การคงอุปลักษณเดิมไว้ แต่เปลี่ยนรูปแบบภาษา สะท้อนให้เห็นว่า ภาษาทั้งสองภาษามีกรอบเชิงมโนทัศน์ของอุปลักษณที่ใกล้เคียงกันโดยภาพรวม แต่คลังภาษาทางเศรษฐศาสตร์ของภาษาอังกฤษพัฒนาไปมากกว่า จึงมีการใช้รูปแบบภาษาที่แตกต่างกันเป็นบางครั้ง นอกจากนี้ยังพบการลดทอน การเปลี่ยน และการถอดความหมายของอุปลักษณเชิงมโนทัศน์ ในกรณีที่อุปลักษณนั้นยังใหม่มาก หรือมีความหมายแฝงที่แตกต่างกันในบริบทของวัฒนธรรมต้นทางและปลายทาง

สรุปได้ว่า เมื่อวิเคราะห์อย่างรอบคอบแล้ว ผู้วิจัยจะนำแนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle มาประยุกต์ใช้กับการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่ดัดสรรโดยภาพรวม (ตัวอย่างที่ 1-6) และนำกลวิธีการแปลอุปลักษณเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาโรมาเนียตามที่ Tcaciuc ศึกษา มาประยุกต์ใช้กับการแปลอุปลักษณเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ (ตัวอย่างที่ 7-9) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1: “The discount window”

ต้นฉบับ

On September 11, 2001, hours after the terrorist attacks on the United States, the Federal Reserve issued the following statement: “The Federal Reserve System is open and operating. The discount window is available to meet liquidity needs.

บทแปล

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ปี 2001 ไม่กี่ชั่วโมงหลังจากเหตุก่อวินาศกรรมที่สหรัฐอเมริกา ธนาคารกลางสหรัฐฯ ได้ออกแถลงการณ์เป็นข้อความดังต่อไปนี้ “ธนาคารกลางยังคงเปิดทำการอยู่ ช่องให้กู้เงิน เพื่อเสริมสภาพคล่อง ให้กับธนาคารยังคงพร้อมให้บริการ”

ตัวอย่างที่ 2: “The Market for Lemons”

ต้นฉบับ

His paper entitled “The Market for Lemons” used the used-car market to make its central point.

บทแปล

งานวิจัยของเขาที่ชื่อว่า “ตลาดรถยนต์มือสองเกรดต่ำ (The Market for Lemons)” ซึ่งใช้ตลาดรถยนต์มือสองเพื่อชี้ให้เห็นถึงแก่นหลักของเรื่อง

ตัวอย่างที่ 3: “the backward-bending labor supply curve”

ต้นฉบับ

There is something in labor economics called the “backward-bending labor supply curve.”

บทแปล

มีสิ่งหนึ่งในวิชาเศรษฐศาสตร์แรงงาน (labor economics) ที่เรียกว่า “กราฟวกกลับของอุปทานแรงงาน (backward-bending labor supply curve)” ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราค่าจ้างและชั่วโมงทำงาน

ตัวอย่างที่ 4: “creative destruction”

ต้นฉบับ

Implicit in Adam Smith’s invisible hand is the idea of “creative destruction,” a term coined by the Austrian economist Joseph Schumpeter.

บทแปล

นี้อาจเป็นไปตามแนวคิด “การทำลายอย่างสร้างสรรค์ (creative destruction)” ซึ่งแฝงอยู่ในแนวคิดมือที่มองไม่เห็นของอดัม สมิท บิดาแห่งวิชาเศรษฐศาสตร์

ตัวอย่างที่ 5: “discouraged workers”

ต้นฉบับ

When Americans without jobs give up on finding one, they no longer count as unemployed and instead become “discouraged workers.”

บทแปล

เมื่อคนอเมริกันที่ว่างงานเลิกหาลูกจ้าง พวกเขาก็ไม่นับเป็นคนว่างงานอีกต่อไป แต่จะกลายเป็น “แรงงานที่หมดกำลังใจจะหางานทำ (discouraged workers)”

ตัวอย่างที่ 6: “pay-as-you-go program”

ต้นฉบับ

Social Security is a “pay-as-you-go” program.

บทแปล

โครงการบำนาญชราภาพนี้เป็นระบบ “ได้มาจ่ายไป (pay-as-you-go)”

ตัวอย่างที่ 7: “Adam Smith’s invisible hand”

ต้นฉบับ

In a sense, it was Adam Smith’s invisible hand passing Coca-Cola through the Berlin Wall.

บทแปล

อาจกล่าวได้ว่า มือที่มองไม่เห็น ตามแนวคิดของ อดัม สมิท บิดาแห่งเศรษฐศาสตร์นั้นเองที่ยื่นโคคาโคล่าผ่านกำแพงเบอร์ลิน

ตัวอย่างที่ 8 และ 9: “helping hand” และ “grabbing hand”

ต้นฉบับ

On the other hand, economists have asked whether this kind of regulation is less of a “helping hand” for society and more of a “grabbing hand” for corrupt bureaucrats whose opportunities to extort bribes rise along with the number of government permits and licenses required for any endeavor.

บทแปล

ในอีกแง่หนึ่ง นักเศรษฐศาสตร์ได้ตั้งคำถามว่ากฎระเบียบประเภทนี้ไม่ได้เป็น “มือที่ช่วยเหลือ (helping hand)” สังคมเท่าที่ควร แต่กลับเป็น “มือที่ฉกฉวย (grabbing hand)” ให้เจ้าหน้าที่รัฐมือสกปรกมีโอกาสรีดไถสินบนได้มากขึ้น ในจำนวนที่เท่ากับจำนวนใบอนุญาตและสิทธิบัตรต่างๆ ที่ภาครัฐต้องออกให้เพื่อการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

บทที่ 5

ตัวบทต้นฉบับ บทแปล และคำอธิบายการแปล

ผู้วิจัยเลือกแปลตัวบทต้นฉบับจากบริบทแวดล้อมของตัวบทที่ผู้เขียนมีการใช้คำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่เป็นปัญหาการแปลและพิจารณาตามความเหมาะสมรวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 45 คำ โดยจัดเรียงเป็นกลุ่มตามแนวทางและกลวิธีการแปลที่นำมาประยุกต์ใช้ ได้แก่ กลวิธีการแปลอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ตามที่ Lucina Sabina Tcaciuc ศึกษา นำมาประยุกต์ใช้กับการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์จำนวน 14 คำ และแนวการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle นำมาประยุกต์ใช้กับการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์อื่นๆ จำนวน 30 คำ ดังต่อไปนี้

การแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ที่คัดสรร		
I. การคงอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์และรูปแบบภาษาเดิมไว้ ตามกลวิธีการแปลที่ Lucina Sabina Tcaciuc ศึกษา		
ตัวบทต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
1. Each transaction carries some embedded risk. The problem is that the bankers making huge commissions on the buying and selling of what would later become known as “toxic assets” do not bear the full risk of those products; their firms do. Heads they win, tails the firm loses. In the case of Lehman Brothers, that’s a pretty accurate description of what happened. Yes, the	การทำธุรกรรมแต่ละครั้งมีความเสี่ยงบางประการแฝงอยู่เสมอ ปัญหาคือนายธนาคาร ผู้ซึ่งได้ค่านายหน้าจำนวนมหาศาลจากการซื้อขายสิ่งที่เรารู้จักกันภายหลังในนาม “สินทรัพย์พิษ” ไม่ต้องแบกรับความเสี่ยงจากผลิตภัณฑ์ทางการเงินดังกล่าวทั้งหมด เพราะบริษัทของพวกเขาเป็นผู้แบกรับแทน ในกรณีของธนาคารเลแมน บราเธอร์สนั้น มีคำอธิบายที่ค่อนข้างสมบูรณ์ถึงสิ่งที่เกิดขึ้น จริงอยู่ที่พนักงานของธนาคารเลแมนถูกเลิกจ้าง แต่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อการล่มสลายของธนาคารมาก	คำว่า “toxic asset” จัดเป็นคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ FINANCE IS FOOD ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้กลวิธีการแปลอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ตามที่ Lucina Sabina Tcaciuc นำเสนอ คือ การคงอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์และรูปแบบภาษาเดิมไว้ เป็น คำว่า “สินทรัพย์พิษ” เพราะคำศัพท์คำนี้มีอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์และรูปแบบภาษาที่เป็นสากลทั้งในวัฒนธรรมต้นทางและปลายทาง ผู้รับสารทั้งในภาษาไทยและ

<p>Lehman employees lost their jobs, but those most responsible for the collapse of the firm don't have to give back the huge bonuses they made in the good years.</p> <p>One other culpable party deserves mention, and again misaligned incentives was a key problem. The credit rating agencies—Standard & Poor's, Moody's, and others—are supposed to be the independent authorities that evaluate the risk of these newfangled products. Many of the “toxic assets” now at the heart of the financial meltdown were given stellar credit ratings. Part of this was pure incompetence. It didn't help, however, that the credit rating agencies are paid by the firms selling the bonds or securities being rated. That's a little like a used car salesman paying an appraiser to stand around the lot and provide helpful advice to customers. “Hey Bob, why don't you come over here and tell the customer whether he is getting a good</p>	<p>ที่สุดกลับไม่ต้องคืนโบนัสก้อนโตที่พวกเขาได้รับในปีที่ผลประกอบการของธนาคารดี</p> <p>นอกจากนี้ ยังมีอีกตัวการหนึ่งที่สมควรได้รับการกล่าวถึง และเป็นอีกครั้งที่ปัญหาหลักคือ แรงจูงใจที่ถูกวางไว้ผิดที่ผิดทาง บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถืออย่าง บริษัทสแตนดาร์ด แอนด์ พัวร์ส บริษัทมูดีส์ และบริษัทอื่นๆ ควรเป็นหน่วยงานอิสระที่ประเมินความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ใหม่ถอดด้ามเหล่านี้ แต่ “สินทรัพย์พิษ” หลายชนิดซึ่งล้วนเป็นหัวใจของภาวะล้มเหลวทางการเงินกลับได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในระดับดีมาก ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพียงเพราะการขาดความสามารถในการทำงาน อย่างไรก็ตาม ไม่มีประโยชน์เลยเมื่อบริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือได้รับการว่าจ้างโดยบริษัทที่ขายพันธบัตรและหลักทรัพย์ที่จะได้รับการจัดอันดับ นี่ก็ไม่ต่างกับการที่ตัวแทนขายรถยนต์มือสองจ้างนักประเมินราคาให้มายืนตามเต็นท์ขายรถและให้คำแนะนำกับลูกค้าว่า “สวรรค์ บ๊อบ ไหนวะมาที่นี้หน่อย แล้วช่วยบอกลูกค้าที่ว่าเขาได้</p>	<p>ภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องใส่คำอธิบายเพิ่มเติมหรือมีการตัดแปลงใดๆ</p>
--	---	--

<p>deal or not.” How useful do you think that would be? (CHAPTER 2 Incentives Matter: Why you might be able to save your face by cutting off your nose (if you are a black rhinoceros))</p>	<p>ข้อตกลงที่ดีแล้วหรือยัง” คุณคิดว่าการทำแบบนี้มีประโยชน์หรือ?</p>	
<p>2. On the corporate side, high taxes can have a similar effect. High taxes lower a firm’s return on investment, thereby providing less incentive to invest in plants, research, and other activities that lead to economic growth. Once again we are faced with an unpleasant trade-off: Raising taxes to provide generous benefits to disadvantaged Americans can simultaneously discourage the kinds of productive investments that might make them better off. If tax rates get high enough, individuals and firms may slip into the “<u>underground economy</u>” where they opt to break the law and avoid taxes entirely. Scandinavian countries, which offer generous government programs funded by high marginal tax</p>	<p>สำหรับองค์กรแล้ว อัตราภาษีสูงสามารถก่อให้เกิดผลกระทบที่คล้ายคลึงกัน ภาษีสูงทำให้ผลประกอบการของโรงงานลดลง ส่งผลให้แรงจูงใจของการลงทุนเพื่อจัดตั้งบริษัท ทำการวิจัย และทำกิจกรรมอื่นๆ ที่มีผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจลดลง นี่เป็นอีกครั้งที่เราเผชิญกับการแลกเปลี่ยนอันไม่น่าพึงประสงค์ กล่าวคือ การขึ้นภาษีเพื่อให้สิทธิประโยชน์อันอยู่คู่กันอเมริกันผู้ด้อยโอกาสทำให้การลงทุนที่มีประโยชน์รูปแบบต่างๆ ลดลง แม้ว่าการลงทุนนั้นจะทำให้คนอเมริกันมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าก็ตาม หากอัตราภาษีเพิ่มสูงขึ้นจนถึงระดับหนึ่ง ผู้คนและบริษัทต่างๆ จะไถ่ลงไปสู่ “<u>ระบบเศรษฐกิจใต้ดิน</u>” ที่ซึ่งพวกเขาเลือกที่จะทำผิดกฎหมายและหลีกเลี่ยงภาษีทุกวิถีทาง ประเทศแถบสแกนดิเนเวียซึ่งมีโครงการใจป่าของภาครัฐ จากเงินสนับสนุนที่มาจากภาษีส่วนเพิ่มที่มีอัตราสูง มี</p>	<p>คำว่า “underground economy” จัดเป็นคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปลักษณะเชิงมนทัศน์ ตามกรอบเชิงมนทัศน์ ECONOMY IS A LOCATION ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้กลวิธีการแปลอุปลักษณะเชิงมนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ตาม ที่ Lucina Sabina Tcacijs นำเสนอ คือ การคงอุปลักษณะเชิงมนทัศน์และรูปแบบภาษาเดิมไว้ เป็นคำว่า “ระบบเศรษฐกิจใต้ดิน” เพราะคำศัพท์คำนี้มีอุปลักษณะเชิงมนทัศน์และรูปแบบภาษาที่เป็นสากลทั้งในวัฒนธรรมต้นทางและปลายทาง ผู้รับสารทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องใส่คำอธิบายเพิ่มเติม หรือมีการดัดแปลงใดๆ โดยพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ระบุความหมายของคำว่า “ใต้ดิน” ไว้ว่า “ไม่เปิดเผย, ไม่ถูกกฎหมาย, เช่น ขบวนการใต้ดิน กองทัพใต้ดิน.”</p>

<p>rates, have seen large growth in the size of their black market economies. Experts estimate that the underground economy in Norway grew from 1.5 percent of gross national product in 1960 to 18 percent by the mid-1990s. Cheating the tax can be a vicious circle. As more individuals and firms slip into the underground economy, tax rates must go up for everyone else in order to provide the same level of government revenue. Higher taxes in turn cause more flight to the underground economy—and so on. (CHAPTER 2 Incentives Matter: Why you might be able to save your face by cutting off your nose (if you are a black rhinoceros))</p>	<p>การเติบโตของขนาดเศรษฐกิจตลาดมืดอย่างมาก ผู้เชี่ยวชาญประมาณการณ์ว่าเศรษฐกิจใต้ดินในประเทศนอร์เวย์มีมูลค่าสูงขึ้นจาก 1.5 เปอร์เซ็นต์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้นในปี ค.ศ.1960 เป็น 18 เปอร์เซ็นต์ ในช่วงกลางทศวรรษ 1990 การโกงภาษีสามารถกลายเป็นวงจรอุบาทว์ได้ เมื่อผู้คนและบริษัทต่างถล่มลงสู่ระบบเศรษฐกิจใต้ดินมากขึ้น อัตราภาษีที่ผู้อื่นต้องเสียจะเพิ่มสูงขึ้นเพื่อให้รัฐบาลสามารถคงรายได้ในระดับเดิมไว้ ในขณะที่เดียวกัน ภาษีที่สูงขึ้นย่อมก่อให้เกิดการหลีกเลี่ยงเงินไปสู่อะบบเศรษฐกิจใต้ดินเพิ่มขึ้นและต่อเนื่องไปตามวงจร</p>	
<p>3. None of this should be interpreted as a blanket argument against taxes or government programs. Rather, economists spend much more time than politicians thinking about what kind of taxes we should collect and how we should structure</p>	<p>สิ่งเหล่านี้ไม่ควรถูกนำมาตีความในลักษณะของการโต้แย้งครอบจักรวาลเรื่องภาษีและโครงการของรัฐบาล ในทางกลับกัน นักเศรษฐศาสตร์ใช้เวลามากกว่านักการเมืองมากเพื่อคิดว่าภาษีประเภทใดที่เราควรเก็บและเราควรจัดโครงสร้างของสิทธิประโยชน์จากรัฐอย่างไร ยกตัวอย่าง</p>	<p>คำว่า “sin tax” จัดเป็นคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ FINANCE IS A HUMAN BEING ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้กลวิธีการแปลงอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ตามที่ Lucina Sabina Tcaciuc นำเสนอ คือ การคงอุปลักษณะเชิง</p>

<p>government benefits. For example, both a gasoline tax and an income tax generate revenue. Yet they create profoundly different incentives. The income tax will discourage some people from working, which is a bad thing. The gasoline tax will discourage some people from driving, which can be a good thing. Indeed, “green taxes” collect revenue by taxing activities that are detrimental to the environment and “<u>sin taxes</u>” do the same thing for the likes of cigarettes, alcohol, and gambling.</p> <p>(CHAPTER 2 Incentives Matter: <i>Why you might be able to save your face by cutting off your nose (if you are a black rhinoceros)</i>)</p>	<p>เช่น ทั้งภาษีน้ำมันรถยนต์และภาษีเงินได้ก่อให้เกิดรายได้ แต่ลึกๆ แล้ว ภาษีทั้งสองประเภทสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ภาษีเงินได้ทำให้บางคนอยากทำงานน้อยลง ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่ดี ขณะที่ภาษีน้ำมันรถยนต์ทำให้คนอยากขับรถน้อยลง ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ดี ในทำนองเดียวกัน “ภาษีเพื่อสิ่งแวดล้อม” สร้างรายได้จากการเก็บภาษีกิจกรรมที่ทำลายสิ่งแวดล้อม และ “<u>ภาษีบาป</u>” ก็ทำลักษณะเดียวกันกับคนที่สูบบุหรี่ ดื่มแอลกอฮอล์ และเล่นการพนัน</p>	<p>มโนทัศน์และรูปแบบภาษาเดิมไว้ เป็น คำว่า “ภาษีบาป” เพราะคำศัพท์คำนี้มีอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์และรูปแบบภาษาที่เป็นสากลทั้งในวัฒนธรรมต้นทางและปลายทาง ผู้รับสารทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องใส่คำอธิบายเพิ่มเติมหรือมีการดัดแปลงใดๆ ทั้งนี้ นายแพทย์พลเดช ปิ่นประทีปรอง ครั้งเมื่อดำรงตำแหน่งกรรมาธิการวิสามัญการมีส่วนร่วมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน สภาปฏิรูปแห่งชาติได้ให้สัมภาษณ์กับ “รายการทุกคำถามมีคำตอบ” เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ.2558 ถึงภาษีบาปว่า ภาษีบาปเป็นคำที่แปลมาจากภาษาอังกฤษ “sin tax” โดยมีแนวคิดของการเก็บภาษีสินค้าและบริการที่อาจจะมีผลกระทบต่อสังคมหรือสุขภาพของประชาชน เช่น บุหรี่ เหล้า การพนันต่างๆ เป็นต้น (http://www.parliament.go.th)</p>
<p>4. By global standards, the United States has a relatively lightly regulated economy (though try making that argument at a Chamber of Commerce meeting). Indeed, one sad irony of the developing world is</p>	<p>ตามมาตรฐานโลกแล้ว สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจที่มีการควบคุมอย่างหลวมๆ (แม้ว่าจะมีความพยายามโต้เถียงประเด็นดังกล่าวในการประชุมหอการค้าก็ตาม) แท้จริงแล้ว สิ่งที่น่า</p>	<p>คำว่า “helping hand” และ “grabbing hand” จัดเป็นคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ทั้งสองคำ ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ ECONOMY IS A BODY ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้กลวิธีการแปลอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ทาง</p>

<p>that governments fail in their most basic tasks, such as defining property rights and enforcing the law, while piling on other kinds of heavy-handed regulation. In theory, this kind of regulation could protect consumers from fraud, improve public health, or safeguard the environment. On the other hand, economists have asked whether this kind of regulation is less of a “<u>helping hand</u>” for society and more of a “<u>grabbing hand</u>” for corrupt bureaucrats whose opportunities to extort bribes rise along with the number of government permits and licenses required for any endeavor.</p> <p>A group of economists studied the “helping hand” versus “grabbing hand” question by examining the procedures, costs, and expected delays associated with starting up a new business in seventy-five different countries. The range was extraordinary.</p>	<p>ผิดหวังอย่างน่าเศร้าสำหรับประเทศกำลังพัฒนาคือ รัฐบาลล้มเหลวในการทำหน้าที่พื้นฐานที่สุดของตนเอง เช่น การกำหนดเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา และการบังคับใช้กฎหมาย ขณะที่ระดมใช้ กฎระเบียบเข้มงวดประเภทอื่นๆ ในเชิงทฤษฎี แล้ว กฎระเบียบประเภทนี้สามารถคุ้มครอง ผู้บริโภคจากการถูกหลอกหลวง พัฒนาระบบ สาธารณสุข หรือปกป้องสิ่งแวดล้อม แต่ในอีกแง่ หนึ่ง นักเศรษฐศาสตร์ได้ตั้งคำถามว่ากฎระเบียบ ประเภทนี้ไม่ได้เป็น “<u>มือที่ช่วยเหลือ (helping hand)</u>” สังคมเท่าที่ควร แต่กลับเป็น “<u>มือที่ฉกฉวย (grabbing hand)</u>” ให้เจ้าหน้าที่รัฐมือสกปรกมี โอกาสรีดไถสินบนได้มากขึ้น ในทิศทางเดียวกับ จำนวนใบอนุญาตและสิทธิบัตรต่างๆ ที่ภาครัฐต้อง ออกให้เพื่อการทำสิ่งใดสักอย่างหนึ่ง</p> <p>นักเศรษฐศาสตร์กลุ่มหนึ่งได้ศึกษาคำถามเรื่อง “มือที่ช่วยเหลือ” และ “มือที่ฉกฉวย” นี้ด้วยการ ตรวจสอบกระบวนการ ค่าใช้จ่าย และความล่าช้าที่ คาดการณ์เมื่อจะเริ่มต้นทำธุรกิจใหม่สักอย่างหนึ่ง ในกว่าเจ็ดสิบห้าประเทศและพบว่ามีความแตกต่าง</p>	<p>เศรษฐศาสตร์ตามที่ Lucina Sabina Tcaciuc นำเสนอ คือ การคงอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์และ รูปแบบภาษาเดิมไว้ เป็น คำว่า “มือที่ช่วยเหลือ (helping hand)” และ “มือที่ฉกฉวย (grabbing hand)” ตามลำดับ เพราะคำศัพท์ทั้งสองคำนี้สื่อถึง แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ที่ผู้เริ่มศึกษาวิชา เศรษฐศาสตร์ควรทราบและทำความเข้าใจเป็นพื้นฐานความรู้ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะแปลโดย คงอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์และรูปแบบภาษาเดิมไว้ พร้อมกับวงเล็บคำศัพท์ต้นทางไว้ตามหลังคำแปล ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับ ผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม</p>
---	---	---

<p>Registering and licensing a business in Canada requires a mere two procedures compared to twenty in Bolivia. The time required to open a new business legally ranges from two days, again in Canada, to six months in Mozambique. The cost of jumping through these assorted government hoops ranges from 0.4 percent of per capita GDP in New Zealand to 260 percent of per capita GDP in Bolivia. The study found that in poor countries like Vietnam, Mozambique, Egypt, and Bolivia an entrepreneur has to give up an amount equal to one to two times his annual salary (not counting bribes and the opportunity cost of his time) just to get a new business licensed. (CHAPTER 4 Government and the Economy II: <i>The army was lucky to get that screwdriver for \$500</i>)</p>	<p>กันมาก การจดทะเบียนและขอใบอนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจในประเทศแคนาดามีเพียงสองขั้นตอนเท่านั้นเมื่อเทียบกับยี่สิบขั้นตอนในประเทศโบลิเวีย ระยะเวลาที่ต้องใช้เพื่อเปิดธุรกิจใหม่อย่างถูกกฎหมายมีช่วงตั้งแต่สองวันในประเทศแคนาดาถึงหกเดือนในประเทศโมซัมบิก ค่าใช้จ่ายของการดำเนินการผ่านขั้นตอนทางราชการสารพัดอย่างมีมูลค่าตั้งแต่ 0.4 เปอร์เซ็นต์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้นต่อหัวหรือ จีดีพี ต่อหัวในประเทศนิวซีแลนด์ จนถึง 260 เปอร์เซ็นต์ของจีดีพีต่อหัวในประเทศโบลิเวีย งานวิจัยพบว่าในประเทศที่ยากจนอย่าง เวียดนาม โมซัมบิก อียิปต์ และโบลิเวีย ผู้ประกอบการต้องทุ่มเงินเป็นจำนวนเท่าถึงสองเท่าของเงินได้รายปีของตน (ยังไม่นับรวมค่าสินบนและค่าเสียโอกาสของเวลาที่เสียไป) เพื่อให้ได้ใบอนุญาตเริ่มประกอบธุรกิจใบหนึ่ง</p>	
<p>5. Branding can be a very profitable strategy. In competitive markets, prices are driven relentlessly toward the cost of production. If</p>	<p>การสร้างแบรนด์เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งที่สามารถสร้างกำไรได้มาก ในตลาดที่มีการแข่งขันกัน ราคาจะถูกผลักดันให้เข้าไปใกล้ต้นทุนการผลิตอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>คำว่า “commodity hell” จัดเป็นคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ ECONOMY IS A</p>

<p>it costs 10 cents to make a can of soda and I sell it for \$1, someone is going to come along and sell it for 50 cents. Soon enough, someone else will be peddling it for a quarter, then 15 cents. Eventually, some ruthlessly efficient corporation will be peddling soda for 11 cents a can. From the consumer's standpoint, this is the beauty of capitalism. From the producer's standpoint, it is "<u>commodity hell.</u>" Consider the sorry lot of the American farmer. A soybean is a soybean; as a result, an Iowa farmer cannot charge even one penny above the market price for his crop. Once transportation costs are taken into account, every soybean in the world sells for the same price, which, in most years, is not a whole lot more than it cost to produce.</p> <p>(CHAPTER 5 Economics of Information: <i>McDonald's didn't create a better hamburger</i>)</p>	<p>ถ้าต้นทุนการผลิตโซดากระป๋องหนึ่งเท่ากับ 10 เซ็นต์ และผมขายโซดากระป๋องนี้ในราคา 1 ดอลลาร์ จะต้องมีคนสักคนหนึ่งเข้ามาขายโซดากระป๋องนี้ในราคา 50 เซ็นต์ จากนั้นไม่นานจะมีคนอื่นที่เข้ามาขายในราคา 25 เซ็นต์ และ 15 เซ็นต์ในเวลาต่อมา ในที่สุดจะมีบริษัทที่มีประสิทธิภาพมากเข้ามาขายโซดาในราคากระป๋องละ 11 เซ็นต์ หากมองจากมุมมองของผู้บริโภค นี่เป็นความดีของระบบทุนนิยม แต่หากมองจากมุมมองของผู้ผลิตแล้ว นี่กลับเป็น "<u>ขุมนรกของสินค้าโภคภัณฑ์</u>" ลองนึกถึงหัวอกของเกษตรกรชาวอเมริกา ถั่วเหลืองก็คือถั่วเหลือง ดังนั้นเกษตรกรในรัฐไอโอว่าไม่สามารถเพิ่มราคาของถั่วเหลืองให้สูงกว่าราคาตลาดได้เลยแม้แต่เพนนีเดียว เมื่อมีการบวกค่าขนส่งเข้าไปด้วยแล้ว ถั่วเหลืองทุกเมล็ดบนโลกจะขายในราคาเดียวกันหมด ซึ่งส่วนใหญ่ทุกปีแล้ว ถั่วเหลืองก็ไม่ได้มีราคาสูงมากกว่าต้นทุนการผลิตสักเท่าใดนัก</p>	<p>LOCATION/ ENVIRONMENT ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้กลวิธีการแปลงอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ตามที่ Lucina Sabina Tcaciuc นำเสนอ คือ การคงอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์และรูปแบบภาษาเดิมไว้ เป็น คำว่า "ขุมนรกของสินค้าโภคภัณฑ์" เพราะคำศัพท์คำนี้มีอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์และรูปแบบภาษาที่เป็นสากลทั้งในวัฒนธรรมต้นทางและปลายทาง ผู้รับสารทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องใส่คำอธิบายเพิ่มเติมหรือมีการดัดแปลงใดๆ</p>
--	---	--

<p>6. The Chinese have it worse. Suppose America's debt burden grows beyond what U.S. taxpayers can (or are willing) to pay back. The U.S. government could default—simply refuse to honor its debts. That is highly unlikely, mostly because there is another irresponsible option that is more subtle: America can “<u>inflate away</u>” much of its debt to China (and other creditors) by printing money. If we recklessly print dollars, the currency will lose value—and so will our dollar-denominated debts. If inflation climbs to 20 percent, then the real value of what we have to pay back will fall by 20 percent. If inflation is 50 percent, then half of our debt to China effectively goes away. Is this a likely outcome? No. But if someone owed me a trillion dollars and also had the authority to print those dollars, I would spend a lot of time worrying about inflation. (CHAPTER 11 International</p>	<p>ประเทศจีนมีสถานการณ์ที่เลวร้ายกว่า สมมติว่าภาระหนี้ของสหรัฐอเมริกาโตขึ้นเกินกว่าที่ผู้เสียภาษีชาวอเมริกันจะจ่ายคืนได้ (หรือเต็มใจที่จะคืน) รัฐบาลสหรัฐฯ สามารถผิดนัดชำระหนี้ได้เพียงปฏิเสธที่จะรับผิดชอบหนี้ของตน แต่คงไม่เป็นเช่นนั้น เพราะส่วนใหญ่แล้วมีทางเลือกที่เสี่ยง ความรับผิดชอบและซับซ้อนกว่านั้นอยู่ กล่าวคือ สหรัฐอเมริกาสามารถ “ลอยตัว” จำนวนเงินที่เป็นหนี้เงินออกไปได้ (กับเจ้าหนี้คนอื่นด้วยเช่นกัน) ด้วยการพิมพ์เงินเพิ่ม หากเราเอาแต่พิมพ์เงินดอลลาร์โดยไม่คิดหน้าคิดหลัง เงินดอลลาร์รวมถึงตราสารหนี้ในรูปแบบเงินดอลลาร์ที่ซื้อขายนอกสหรัฐอเมริกา (dollar-dominated debts) จะเสียค่าของมันไป ถ้าอัตราเงินเฟ้อพุ่งสูงขึ้นเป็น 20 เปอร์เซ็นต์ มูลค่าที่แท้จริงที่เราต้องจ่ายคืนจะลดลง 20 เปอร์เซ็นต์ ถ้าอัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ 50 เปอร์เซ็นต์ จำนวนเงินที่เราเป็นหนี้เงินอยู่จะหายไปครึ่งหนึ่งทันที นี่เป็นผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นใช่หรือไม่? ไม่ใช่ แต่ถ้ามีคนมายืมเงินผมเป็นจำนวนล้านล้านดอลลาร์และมีอำนาจที่จะพิมพ์เงินเพิ่มด้วยในเวลาเดียวกัน ผมคงใช้เวลาไปกับการกังวลเรื่องอัตราเงินเฟ้อมากอยู่</p>	<p>คำว่า “inflate away” จัดเป็นคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปสรรคเชิงมนทัศน์ ตามกรอบเชิงมนทัศน์ FINANCE IS AN OBJECT ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้กลวิธีการแปลงอุปสรรคเชิงมนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ตามที่ Lucina Sabina Tcaciuc นำเสนอ คือ การคงอุปสรรคเชิงมนทัศน์และรูปแบบภาษาเดิมไว้ เป็น คำว่า “ลอยตัว [...] ออกไป” เพราะผู้วิจัยเห็นว่า ในบริบทวัฒนธรรมไทยนั้น มีมนทัศน์ของการลอยตัวและหดตัวกับเรื่องเงินในทางเศรษฐศาสตร์ไม่ต่างจากภาษาอังกฤษ และผู้อ่านคนไทยย่อมคุ้นเคยและเข้าใจอุปสรรคเชิงมนทัศน์ดังกล่าวเป็นอย่างดีอยู่แล้ว ดังนั้น การแปลงด้วยการคงอุปสรรคและรูปแบบภาษาเดิมจึงเป็นกลวิธีที่เหมาะสมมากที่สุด</p>
---	--	---

<p>Economics: <i>How did a nice country like Iceland go bust?</i></p>		
<p>7. Openness to trade. We've had a whole chapter on the theoretical benefits of trade. Suffice it to say that those lessons have been lost on governments in many poor countries in recent decades. The fallacious logic of protectionism is alluring—the idea that keeping out foreign goods will make the country richer. Strategies such as “self-sufficiency” and “state leadership” were hallmarks of the postcolonial regimes, such as India and much of Africa. Trade barriers would “incubate” domestic industries so that they could grow strong enough to face international competition. Economics tells us that companies shielded from competition do not grow stronger; they grow fat and lazy. Politics tells us that once an industry is incubated, it will always be incubated. The result, in the words of one economist, has been a “largely self-</p>	<p>การเปิดกว้างทางการค้า เรามีบทที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ทางการค้าในเชิงทฤษฎีไปแล้วเต็มๆ หนึ่งบท อธิบายอย่างง่ายๆ คือบทเรียนเหล่านั้นหายไปจากรัฐบาลของประเทศยากจนหลายประเทศในหลายทศวรรษที่ผ่านมา เพราะเหตุผลวิบัติของการกีดกันทางการค้า (protectionism) ช่างจูงใจเข้ายวนหนัก ซึ่งเป็นแนวคิดที่ว่า การกั้นสินค้าต่างประเทศออกไปจะทำให้ประเทศร่ำรวยขึ้น ยุทธศาสตร์ เช่น “การพึ่งพาตัวเอง” และ “ภาวะผู้นำของรัฐ” เป็นเครื่องหมายดีตราระบบการปกครองหลังยุคอาณานิคม เช่น อินเดีย และหลายประเทศในทวีปแอฟริกา อุปสรรคทางการค้าจะ “ฟุ่มพุก” อุตสาหกรรมภายในประเทศให้เติบโตจนแข็งแกร่งพอจะเผชิญหน้ากับการแข่งขันระหว่างประเทศได้นัก เศรษฐศาสตร์บอกเราว่าบริษัทที่ได้รับการปกป้องจากการแข่งขันจะไม่แข็งแกร่งขึ้น แต่จะเติบโตอย่างอ้วนและขี้เกียจ การเมืองบอกเราว่าเมื่ออุตสาหกรรมได้รับการฟุ่มพุก อุตสาหกรรมนั้นจะได้รับการฟุ่มพุกเสมอไป ผลที่</p>	<p>คำว่า “largely self-imposed economic exile” จัดเป็นคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปสรรคเชิงมนทัศน์ ตามกรอบเชิงมนทัศน์ ECONOMY IS A HUMAN BEING/ AN ANIMAL ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้กลวิธีการแปลงอุปสรรคเชิงมนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ตามที่ Lucina Sabina Tcacius นำเสนอ คือ การคงอุปสรรคเชิงมนทัศน์และรูปแบบภาษาเดิมไว้ เป็น คำว่า “การลี้ภัยทางเศรษฐกิจอย่างเต็มอกเต็มใจ (largely self-imposed economic exile)” เพราะผู้วิจัยเห็นว่าวัฒนธรรมต้นทางและปลายทางมีอุปสรรคเชิงมนทัศน์ดังกล่าวเหมือนกัน และบริบทแวดล้อมคำแปลก็สามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม</p>

<p><u>imposed economic exile.</u>” (CHAPTER 13 Development Economics: <i>The wealth and poverty of nations</i>)</p>	<p>ได้คือ “การลี้ภัยทางเศรษฐกิจอย่างเต็มอกเต็มใจ (largely self-imposed economic exile)”</p>	
<p>II. การคงอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์เดิมไว้ แต่เปลี่ยนรูปแบบภาษา ตามกลวิธีการแปลที่ Lucina Sabina Tcacius</p>		
ตัวบทต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
<p>1. Just about every political debate includes an assertion by one or more candidate that outsourcing and globalization are “stealing” American jobs, leaving us poorer and more likely to be unemployed. International trade, like any kind of market-based competition, does create some losers. But the notion that it makes us collectively worse off is wrong. In fact, those kinds of statements are the economic equivalent of warning that the U.S. Navy is at risk of sailing over the edge of the world. In my lifetime, the guy who made the most colorful assertion along these lines was Ross Perot, a quirky third party candidate in 1992 (when Bill Clinton and George H. W. Bush were running as the mainstream candidates);</p>	<p>การโต้วาทีทางการเมืองแทบทุกครั้งจะมีผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งกล่าวว่า การจัดจ้างบริษัทภายนอกและโลกาภิวัตน์กำลัง “ขโมย” งานของคนอเมริกันไป ทำให้พวกเขาจนลงและมีแนวโน้มจะว่างงานมากขึ้น การค้าระหว่างประเทศ ก็เหมือนกับการแข่งขันในตลาดประเภทอื่นๆ ที่ยอมก่อให้เกิดผู้สูญเสียบ้าง แต่ความคิดที่ว่าสิ่งนี้ทำให้เราแย่ลงโดยภาพรวมนั้นผิด แท้จริงแล้ว คำกล่าวทำนองนี้ก็เปรียบเสมือนคำเตือนทางเศรษฐศาสตร์ว่า กองทัพเรือสหรัฐมีความเสี่ยงที่จะล่องเรือไปจนสุดขอบโลก ตลอดชีวิตของผม คนที่ทั้งคำพูดในทำนองนี้ไว้อย่างมีสีสันที่สุดคือ รอส เพอโร ผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐในปี 1992 ผู้มีลักษณะเฉพาะตัว (เมื่อบิล คลินตันและจอร์จ เอช. ดับเบิลยู. บุช เป็นผู้สมัครตัวเต็ง) เพอโรได้โต้แย้งในระหว่างการโต้วาทีของผู้ทำชิงตำแหน่งประธานาธิบดีอย่างหนักแน่นว่า ข้อตกลงการค้า</p>	<p>คำว่า “giant sucking sound” จัดเป็นคำศัพท์ เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ FINANCE IS A SUBSTANCE ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้กลวิธีการแปลอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ตามที่ Lucina Sabina Tcacius นำเสนอ คือ การคงอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์เดิมไว้ แต่เปลี่ยนรูปแบบภาษา เป็น คำว่า “หลุมดูดกลืนที่มีเสียงดังสนั่น” เพราะผู้วิจัยเห็นว่า ในบริบทวัฒนธรรมไทยนั้น มีมโนทัศน์การดูดกลืนที่ของบางอย่างไหลออกจากสิ่งหนึ่งไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง เช่นเดียวกับภาษาอังกฤษ แต่หากคงรูปแบบภาษาเดิมที่ใช้เพียงลักษณะของเสียงเพื่อมโนทัศน์ในภาษาไทยนั้น อาจส่งผลให้คำแปลไม่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารเท่าที่ควร จึงควรเปลี่ยนเป็นการใช้ลักษณะของสิ่งของ คือ หลุม เพื่อช่วยให้คำแปลสามารถสื่อความหมายของมโน</p>

<p>Perot argued emphatically during the presidential debates that the North American Free Trade Agreement would lead to a “<u>giant sucking sound</u>” as jobs left the United States for Mexico. The phrase was memorable; the economics were wrong. It didn’t happen. (Introduction)</p>	<p>เสรีอเมริกาเหนือจะนำไปสู่ “<u>หลุมดูดกลิ่นที่มีเสียงดังสนั่น</u>” เมื่องานไหลออกจากสหรัฐไปสู่อเมริกากลาง วลีดังกล่าวเป็นที่จดจำ แต่เศรษฐศาสตร์คาดผิด เพราะปรากฏการณ์ดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้น</p>	<p>ทัศนียภาพได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น และคงเรื่องเสียงเอาไว้ในคำแปลตามตัวบทต้นฉบับด้วย</p>
<p>2. Communal resources, on the other hand, present some unique problems. First, the villagers who live in close proximity to these majestic animals usually derive no benefit from having them around. To the contrary, large animals like rhinos and elephants can cause massive damage to crops. To put yourself in the shoes of local villagers, imagine that the people of Africa suddenly took a keen interest in the future of the North American brown rat and that a crucial piece of the conservation strategy involved letting these creatures live and breed in your house. Further imagine that a poacher came along and offered you cash</p>	<p>ในอีกแง่หนึ่ง ทรัพยากรสาธารณะชี้ให้เห็นปัญหาที่มีความเฉพาะตัวบางประการ ประการแรก ชาวบ้านที่อาศัยอยู่บริเวณเดียวกับสัตว์อันสง่างามเหล่านี้มักไม่ได้รับประโยชน์จากการที่มีพวกมันอยู่รอบๆ แต่ในทางตรงกันข้าม สัตว์ใหญ่ เช่น แรด และช้าง อาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อพืชผลได้เช่นกัน เพื่อให้เข้าใจหัวอกของชาวบ้านมากขึ้น ลองจินตนาการดูว่า อยู่ๆ ชาวแอฟริกันก็หันมาสนใจอนาคตของหมู่บ้านที่พบมากในทวีปอเมริกาเหนือ และส่วนสำคัญของยุทธศาสตร์การอนุรักษ์นั้นต้องปล่อยให้สัตว์เหล่านี้มีชีวิตอยู่และขยายพันธุ์ในบ้านของเรา ลองจินตนาการดูอีกว่านักล่าลอบล่าสัตว์เข้ามาและเสนอเงินสดให้กับเราเพื่อให้เราพาเขาไปดูที่ที่หนูทำรังอยู่ในชั้นใต้ดินของบ้านเรา นั่นสินะ จริงอยู่ว่าผู้คนหลายล้านคน</p>	<p>คำว่า “free rider” จัดเป็นคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ ECONOMY IS A LIVING ORGANISM ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้กลวิธีการแปลอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ตามที่ Lucina Sabina Tcacius นำเสนอ คือ การคงอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์เดิมไว้ แต่เปลี่ยนรูปแบบภาษาเป็น คำว่า “พวกเกาะกิน” เพราะผู้วิจัยเห็นว่าภาษาไทยมีอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ในลักษณะเดียวกันที่สามารถสื่อความได้ใกล้เคียงกับอุปลักษณะในภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ในทางเศรษฐศาสตร์ คำว่า “free rider” หมายถึง ภาวะที่มีผู้ได้รับประโยชน์จากสินค้า บริการ หรือทรัพยากรส่วนรวมโดยไม่ต้องเสียเงิน หรือเสีย</p>

<p>to show him where the rats were nesting in your basement. Hmm. True, millions of people around the world derive utility from conserving species like the black rhino or the mountain gorilla. But that can actually be part of the problem; it is easy to be a “free rider” and let someone else, or some other organization, do the work. Last year, how much time and money did you contribute to preserving endangered species? (CHAPTER 2 Incentives Matter: <i>Why you might be able to save your face by cutting off your nose (if you are a black rhinoceros)</i>)</p>	<p>ทั่วโลกได้รับประโยชน์จากการอนุรักษ์สัตว์ เช่น แรดดำและกอริลลาภูเขา แต่นั่นอาจเป็นเพียงส่วนหนึ่งของปัญหาเท่านั้น การเป็น “พวกเกาะกิน” นั้น ย่อมง่ายกว่า และปล่อยให้คนอื่น หรือองค์กรอื่นทำไป ปีที่แล้ว คุณใช้เวลาและเงินไปกับการอนุรักษ์สัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์เป็นจำนวนเท่าไร?</p>	<p>อะไรเพื่อให้ได้มา ภาวะดังกล่าวกลายเป็นปัญหาของความล้มเหลวของกลไกตลาดอย่างหนึ่งในทางเศรษฐศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่าจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนรูปแบบของภาษาเพื่อให้สามารถสื่อความหมายของอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วน จนเป็นคำว่า “เกาะกิน” แทนที่จะเป็นคำแปลตรงตัวของคำว่า “free rider” ทั้งนี้ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ระบุความหมายของคำว่า “เกาะกิน” ไว้ว่า “อาศัยกินอยู่กับคนอื่นโดยเอาแต่ประโยชน์ฝ่ายเดียว ไม่ช่วยทำงานหรือช่วยเหลือจุนเจือผู้นั้น, ทำตัวดูกาฝาก.”</p>
--	---	--

III. การถอดความหมายของอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ออกจากรูปแบบภาษา ตามกลวิธีการแปลที่ Lucina Sabina Tcaciuc

ตัวบทต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
<p>1. None of this should be interpreted as a blanket argument against taxes or government programs. Rather, economists spend much more time than politicians thinking about what kind of taxes we should collect and how we should structure</p>	<p>สิ่งเหล่านี้ไม่ควรถูกนำมาตีความในลักษณะของการโต้แย้งครอบจักรวาลเรื่องภาษีและโครงการของรัฐบาล ในทางกลับกัน นักเศรษฐศาสตร์ใช้เวลามากกว่านักการเมืองมากเพื่อคิดว่าภาษีประเภทใดที่เราควรเก็บและเราควรจะต้องจัดโครงสร้างของสิทธิประโยชน์จากภาครัฐอย่างไร ยกตัวอย่าง</p>	<p>คำว่า “green tax” จัดเป็นคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ ตามกรอบเชิงมโนทัศน์ ECONOMY IS AN ENVIRONMENT ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้กลวิธีการแปลอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ตามที่ Lucina</p>

<p>government benefits. For example, both a gasoline tax and an income tax generate revenue. Yet they create profoundly different incentives. The income tax will discourage some people from working, which is a bad thing. The gasoline tax will discourage some people from driving, which can be a good thing. Indeed, “<u>green taxes</u>” collect revenue by taxing activities that are detrimental to the environment and “sin taxes” do the same thing for the likes of cigarettes, alcohol, and gambling.</p> <p>(CHAPTER 2 Incentives Matter: <i>Why you might be able to save your face by cutting off your nose (if you are a black rhinoceros)</i>)</p>	<p>เช่น ทั้งภาษีน้ำมันรถยนต์และภาษีเงินได้ก่อให้เกิดรายได้ แต่ลึกๆ แล้ว ภาษีทั้งสองประเภทสร้างแรงจูงใจที่ต่างกัน ภาษีเงินได้ทำให้คนอยากทำงานน้อยลง ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่ดี ขณะที่ภาษีน้ำมันรถยนต์ทำให้คนอยากขับรถน้อยลง ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ดี ในทำนองเดียวกัน “<u>ภาษีเพื่อสิ่งแวดล้อม</u>” สร้างรายได้จากการเก็บภาษีกิจกรรมที่ทำลายสิ่งแวดล้อม และ “ภาษีบาป” ก็ทำลักษณะเดียวกันกับคนที่สูบบุหรี่ ดื่มแอลกอฮอล์ และเล่นการพนัน</p>	<p>Sabina Tcacius นำเสนอ คือ การถอดความหมายของอุปสรรคเชิงมนทัศน์ออกจากรูปแบบภาษา เป็น คำว่า “ภาษีเพื่อสิ่งแวดล้อม” เพราะผู้วิจัยเห็นว่า แม้ว่าบริบทในวัฒนธรรมไทยจะมีอุปสรรคเชิงมนทัศน์ถึงสี่เขี้ยวว่าเป็นสิ่งที่สื่อถึงสิ่งแวดล้อม หรืออาจสื่อความหมายถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเสียด้วยซ้ำ แต่การแปลด้วยการคงอุปสรรคและรูปแบบภาษาของตัวบทต้นฉบับไว้ อาจทำให้คำแปลสื่อความหมายของคำศัพท์ที่ไม่ชัดเจนมากเพียงพอ จึงควรแปลด้วยการถอดความหมายของภาษามากกว่าเพื่อให้คำแปลมีความหมายที่ชัดเจนไร้ข้อกังขา</p>
<p>2. The best answer is that recessions are like wars: If we could prevent them, we would. Each one is just different enough from the last to make it hard to ward off. (Though presumably policymakers have prevented both wars and recessions on numerous occasions; it's only when they fail that we</p>	<p>คำตอบที่ดีที่สุดคือภาวะเศรษฐกิจถดถอยก็เหมือนกับภาวะสงคราม นั่นคือ เราควรป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นหากทำได้ ทั้งสองภาวะนี้มีความแตกต่างไปจากครั้งล่าสุด ทำให้ยากที่จะขจัด (คิดเสียว่าแม้ว่าผู้คิดนโยบายจะป้องกันไม่ให้เกิดภาวะสงครามและภาวะเศรษฐกิจถดถอยในหลายสถานการณ์ แต่เราจะรู้ก็ต่อเมื่อพวกเขาแก้ปัญหา</p>	<p>คำว่า “tech wreck” จัดเป็นคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปสรรคเชิงมนทัศน์ ตามกรอบเชิงมนทัศน์ ECONOMY IS A SHIP AND SAILING ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้กลวิธีการแปลอุปสรรคเชิงมนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ตามที่ Lucina Sabina Tcacius นำเสนอ คือ การถอด</p>

<p>notice.) In general, recessions stem from some shock to the economy. That is, something bad happens. It may be the collapse of a stock market or property bubble (the United States in 1929 and 2007, Japan in 1989); a steep rise in the price of oil (the United States in 1973); or even a deliberate attempt by the Federal Reserve to slow down an overheated economy (the United States in 1980 and 1990). In developing countries, the shock may come from a sudden fall in the price of a commodity on which the economy is heavily dependent. Obviously there may be a combination of causes. The American slowdown that began in 2001 had its roots in the “tech wreck”—the overinvestment in technology that ultimately ended with the bursting of the Internet bubble. That trouble was compounded by the terrorist attacks of September 11 and their aftermath.</p>	<p>ไม่ได้) โดยทั่วไปแล้ว ภาวะเศรษฐกิจถดถอยเกิดจากอาการช็อคของเศรษฐกิจ ซึ่งหมายถึงมีสิ่งไม่ดีเกิดขึ้น เช่นอาจเกิดจากการล่มของตลาดหุ้นหรือภาวะฟองสบู่สังหาริมทรัพย์ (เกิดขึ้นกับสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ.1929 และ 2007 และญี่ปุ่นเมื่อปี ค.ศ.1989) การพุ่งพรวดของราคาน้ำมัน (เกิดขึ้นกับสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ.1973) หรือแม้กระทั่งความพยายามอย่างยิ่งยวดของธนาคารกลางสหรัฐฯ เพื่อชะลอเศรษฐกิจที่กำลังร้อนแรง (เกิดขึ้นกับสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ.1980 และ 1990) ในประเทศกำลังพัฒนา อาการช็อคอาจเกิด การดิ่งลงของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศเหล่านั้นพึ่งพาอย่างมาก เห็นได้ชัดว่าอาจเกิดได้จากหลายสาเหตุปนกัน ภาวะชะลอตัวทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ.2001 มีรากฐานมาจาก “วิกฤตทางราคาของหุ้นเทคโนโลยี (tech wreck)” ซึ่งเป็นภาวะที่มีการลงทุนในธุรกิจเทคโนโลยีมากเกินไปจนลงเอยด้วยภาวะฟองสบู่แตกของธุรกิจอินเทอร์เน็ต ปัญหานี้ยังถูกกระหน่ำซ้ำเติมด้วยเหตุก่อการร้ายเมื่อวันที่ 11 กันยายนและผลที่ตามมาของเหตุการณ์ดังกล่าว</p>	<p>ความหมายของอุปสรรคเชิงมนทัศน์ออกจากรูปแบบภาษา เป็น คำว่า “วิกฤตทางราคาของหุ้นเทคโนโลยี (tech wreck)” เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้โดยรักษาอุปสรรคและรูปภาพเดิมไว้ ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าว ได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น โดยทั่วไปแล้ว คำว่า “wreck” มักใช้กับซากยานพาหนะที่ประสบอุบัติเหตุจนพังยับเยิน โดยเฉพาะเรือเป็นหลัก นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ไล่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม ทั้งนี้ ความหมายของคำศัพท์คำนี้ไม่พบในพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษทั่วไป แต่ปรากฏในพจนานุกรม English Oxford Living Dictionaries ซึ่งเป็นพจนานุกรมที่เน้นคำศัพท์เกิดใหม่ในวงการที่มีความก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว เช่น วัฒนธรรมป๊อป และเทคโนโลยี พจนานุกรมดังกล่าวจัดให้ “tech wreck” เป็นคำศัพท์ประเภท informal ที่มีความหมายว่า “A collapse in the price of shares in high-tech industries.” (https://en.oxforddictionaries.com/)</p>
---	---	---

(CHAPTER 9 Keeping Score: <i>Is my economy bigger than your economy?</i>)		
IV. การเพิ่มคำอธิบาย ตามกลวิธีการแปลที่ Lucina Sabina Tcacius		
ตัวบทต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
<p>1. In 1989, as the Berlin Wall was toppling, Douglas Ivester, head of Coca-Cola Europe (and later CEO), made a snap decision. He sent his sales force to Berlin and told them to start passing out Coke. Free. In some cases, the Coca-Cola representatives were literally passing bottles of soda through holes in the Wall. He recalls walking around Alexanderplatz in East Berlin at the time of the upheaval, trying to gauge whether there was any recognition of the Coke brand. “Everywhere we went, we asked people what they were drinking, and whether they liked Coca-Cola. But we didn’t even have to say the name! We just shaped our hands like the bottle, and people understood. We decided we would move as much Coca-Cola as we could, as</p>	<p>ในปี 1989 ขณะที่กำแพงเบอร์ลินใกล้จะทลายลง ดักกลาส อีฟเวสเตอร์ หัวหน้าของบริษัทโคคา-โคล่า ทวีปยุโรป (และกลายเป็นซีอีโอในภายหลัง) ตัดสินใจอย่างรวดเร็ว เขาส่งกลุ่มพนักงานขายไปยังกรุงเบอร์ลินและบอกให้พวกเขาเริ่มแจกจ่ายโค้กแบบฟรีๆ บางครั้ง ตัวแทนโคคา-โคล่ายื่นขวดน้ำอัดลมผ่านช่องในกำแพงเบอร์ลิน อีฟเวสเตอร์เล่าถึงเหตุการณ์ที่เขาเดินรอบย่านอเล็กซานเดอร์พลาทซ์ ในกรุงเบอร์ลินตะวันออกท่ามกลางความวุ่นวายเพื่อพยายามที่จะประเมินว่ายี่ห้อโค้กเป็นที่รู้จักบ้างหรือไม่ “ทุกที่ที่เราไป เราถามผู้คนว่าเขากำลังดื่มอะไรกันอยู่ และถามว่าเขาชอบโคคา-โคล่าหรือไม่ แต่เราไม่ต้องแม้แต่จะเอ่ยชื่อสินค้าเลย! เราเพียงแต่ทำมือเป็นรูปขวด และผู้คนที่เข้าใจ เราตัดสินใจว่าเราจะเอาโคคา-โคล่ามาให้มากที่สุดเท่าที่เราทำได้ เร็วที่สุดเท่าที่เราทำได้ ก่อนที่เราจะรู้ด้วยซ้ำว่าเราจะได้เงินอย่างไร”</p>	<p>คำว่า “Adam Smith’s invisible hand” จัดเป็นคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปลักษณะเชิงมนทัศน์ ตามกรอบเชิงมนทัศน์ ECONOMY IS A BODY ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้กลวิธีการแปลอุปลักษณะเชิงมนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ตามที่ Lucina Sabina Tcacius นำเสนอ คือ การเพิ่มคำอธิบาย เป็น คำว่า “มือที่มองไม่เห็น ตามแนวคิดของอดัม สมิท บิดาแห่งเศรษฐศาสตร์” เพราะผู้วิจัยเห็นว่า แนวคิดเรื่อง “มือที่ไม่มองไม่เห็น (invisible hand)” ของอดัม สมิทนี้โด่งดังและเป็นที่ยุติอย่างแพร่หลายในสังคมปัจจุบันที่เรื่องทางเศรษฐกิจเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในชีวิตประจำวันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อีกทั้งยังเป็นแนวคิดหลักๆ ของเศรษฐศาสตร์ที่ผู้สนใจวิชานี้ควรรู้จักและศึกษาเพิ่มเติมเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น การคงอุปลักษณะเชิงมนทัศน์และรูปแบบภาษาเดิมไว้ และเพิ่มคำอธิบายเล็กน้อย จึงเป็นกลวิธีการแปลที่</p>

<p>fast as we could—even before we knew how we would get paid”</p> <p>[...]</p> <p>In a sense, it was <u>Adam Smith’s invisible hand</u> passing Coca-Cola through the Berlin Wall. Coke representatives weren’t undertaking any great humanitarian gesture as they passed beverages to the newly liberated East Germans. Nor were they making a bold statement about the future of communism. They were looking after business—expanding their global market, boosting profits, and making shareholders happy. And that is the punch line of capitalism: The market aligns incentives in such a way that individuals working for their own best interest—passing out Coca-Cola, spending years in graduate school, planting a field of soybeans, designing a radio that will work in the shower—leads to a thriving and ever-improving standard of living for most (though not all) members of</p>	<p>อาจกล่าวได้ว่า <u>มือที่มองไม่เห็น</u> ตามแนวคิดของ <u>อดัม สมิท บิดาแห่งเศรษฐศาสตร์</u> นั้นเองที่ยื่นโคคา โคล่าผ่านกำแพงเบอร์ลิน ตัวแทนโค้กไม่ได้แสดงท่าทีเชิงมนุษยธรรมที่ยิ่งใหญ่แต่อย่างใดเมื่อเขายื่นเครื่องดื่มไปยังเยอรมันตะวันออกที่เพิ่งได้รับการปลดแอก และและพวกเขาก็ไม่ได้วิจารณ์อนาคตของระบอบคอมมิวนิสต์ พวกเขาเพียงแค่ดูแลธุรกิจด้วยการขยายตลาดโลก เพิ่มกำไร และทำให้ผู้ถือหุ้นมีความสุข และนั่นคือหลักของระบอบทุนนิยม กล่าวคือ ตลาดได้จัดวางแรงจูงใจในลักษณะที่ทำให้ปัจเจกบุคคลทำเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน ไม่ว่าจะเป็นการแจกโคคา-โคล่า การใช้เวลาหลายปีเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา การปลูกไร่ถั่วเหลือง การออกแบบวิฑูที่เปิดในห้องน้ำได้ จนทำให้มีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่รุ่งเรืองและดีขึ้นเสมอสำหรับสมาชิกส่วนใหญ่ (แม้จะไม่ใช้ทุกคน) ของสังคม</p>	<p>เหมาะสมที่สุด นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ไล่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้ผู้อ่านรู้จักชื่อต้นฉบับของแนวคิดและสามารถนำไปสืบค้นต่อได้</p>
---	--	--

<p>society. (CHAPTER 1 The Power of Markets: <i>Who feeds Paris?</i>)</p>		
<p>2. Before the first edition of this book came out, I asked Paul Volcker, former chairman of the Federal Reserve, to give it a read since he had been a professor of mine. Volcker read the book. He liked the book. But he said that I should not have written admiringly about stock options as a tool for aligning the interests of shareholders and management because they are “an instrument of the devil.”</p> <p>Paul Volcker was right. I was wrong. The potential problem with options is that executives can do things to goose the firm’s stock in the short run that are bad or disastrous for the company in the long run—after the CEO has sold tens of thousands of options for an astronomical profit. Michael Jensen, a Harvard Business School professor who has spent his career on issues related to management</p>	<p>ก่อนที่หนังสือเล่มนี้จะได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรก ผมขอให้พอล โวลเกอร์ อดีตผู้อำนวยการกลางสหรัฐฯ อ่านหนังสือเล่มนี้สักรอบหนึ่ง ด้วยเหตุที่เขาเป็นอาจารย์ที่เคยสอนผม เขาอ่านและชอบหนังสือเล่มนี้ แต่เขากล่าวว่าผมไม่ควรเขียนถึงสิทธิในการซื้อขายหุ้นในราคาพิเศษ (stock options) ในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่ผูกผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นและการบริหารเอาไว้ด้วยกันในเชิงชื่นชม เพราะว่าสิ่งเหล่านี้เป็น “เครื่องมือของซาตาน” ที่ทำให้คนเสียคน</p> <p>พอล โวลเกอร์พูดถูก ผมเองที่ผิด ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากสิทธิการซื้อหุ้นในราคาพิเศษคือผู้บริหารสามารถทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้หุ้นของบริษัทสูงขึ้นในระยะสั้น ซึ่งไม่เป็นผลดีและสร้างความเสียหายให้กับบริษัทในระยะยาว หลังจากที่ซีอีโอขายหุ้นที่ได้มาจากสิทธิพิเศษหลายหมื่นหน่วยเพื่อทำกำไรมหาศาล ไมเคิล เจนสัน อาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ผู้ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับแรงจูงใจของการบริหาร ไม่เห็นด้วยยิ่งกว่าพอล โวลเกอร์เสียอีก เขาเรียกสิทธิในการซื้อ</p>	<p>คำว่า “managerial heroin” จัดเป็นคำศัพท์ เศรษฐศาสตร์ประเภทอุปลักษณะเชิงมนทัศน์ ตามกรอบเชิงมนทัศน์ FINANCE IS A SUBSTANCE ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้กลวิธีการแปลอุปลักษณะเชิงมนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ตามที่ Lucina Sabina Tcaciuc นำเสนอ คือ การเพิ่มคำอธิบาย เป็น คำว่า “ยาเสพติดที่ก่อให้เกิดการบริหาร” เพราะคำศัพท์คำนี้มีอุปลักษณะเชิงมนทัศน์และรูปแบบภาษาที่เป็นสากลทั้งในวัฒนธรรมต้นทางและปลายทาง ซึ่งผู้รับสารทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจได้ อย่างไรก็ตามเพื่อความสละสลวยของคำแปล และเพื่อให้สามารถสื่อความหมายของคำศัพท์ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการเพิ่มคำอธิบายฤทธิ์ของยาเสพติดที่ให้คุณเสียในคำแปล เพื่อเน้นสาระสำคัญของคำศัพท์</p>

<p>incentives, is even harsher than Paul Volcker. He describes options as “<u>managerial heroin</u>,” because they create an incentive for managers to seek short-term highs while doing enormous long-term damage. Studies have found that companies with large options grants are more likely to engage in accounting fraud and more likely to default on their debt. (CHAPTER 2 Incentives Matter: <i>Why you might be able to save your face by cutting off your nose (if you are a black rhinoceros)</i>)</p>	<p>ขายหุ้นในราคาพิเศษว่า “<u>ยาอีที่ทำให้เสพติดการบริหาร</u>” เนื่องจากหุ้นเหล่านี้สร้างแรงจูงใจให้กับเหล่าผู้จัดการเพื่อมองหาความสุขเพียงชั่วครู่ แลกกับการสร้างความเสียหายอันใหญ่หลวงในระยะยาว งานวิจัยหลายชิ้นบ่งชี้ว่าบริษัทที่มีการให้สิทธิพิเศษนี้จำนวนมากมีแนวโน้มจะมีการโกงบัญชีและมีแนวโน้มที่จะผิดชำระหนี้มากกว่าบริษัทอื่นๆ</p>	
--	--	--

ตัวบทต้นฉบับ บทแปล และคำอธิบายการแปล

การแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่คัดสรร		
การแปลแบบตีความหมายตามแนวทางของ Jean Delisle		
ตัวบทต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
<p>1. It is widely believed that Scotsman Thomas Carlye labeled economics the “dismal science” well over one hundred years ago because it seemed boring, uninteresting, unclear, and full of “on one hand, on the other hand.” Indeed, Harry Truman is reported to have said that to avoid ambiguity, he wanted to have “<u>one-armed economists.</u>” (Foreward by Burton G. Malkiel)</p>	<p>เป็นที่เชื่อกันอย่างแพร่หลายว่า โทมัส คาไลน์ (นักปรัชญาและนักประวัติศาสตร์ชาวสก๊อตแลนด์) เรียกวิชาเศรษฐศาสตร์ว่า “ศาสตร์แห่งความหดหู่” เมื่อกว่าหนึ่งร้อยปีมาแล้ว เพราะเป็นศาสตร์ที่ดูน่าเบื่อ ไม่น่าสนใจ ไม่มีความชัดเจน และเต็มไปด้วยคำว่า “ในแง่หนึ่ง แต่ในอีกแง่หนึ่ง” แฮร์รี่ ทรูแมน อดีตประธานาธิบดีสหรัฐฯ เคยกล่าวไว้ว่า เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนทั้งปวง เขาอยากให้มี “<u>นักเศรษฐศาสตร์ที่กล้าฟันธง</u>”</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า “นักเศรษฐศาสตร์ที่กล้าฟันธง” เพราะผู้วิจัยเห็นว่าหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง กล่าวคือ คำว่า “one-armed economist” นี้เป็นวลีเด็ดของ แฮร์รี่ ทรูแมน อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีที่มาจากคู่คำสันธานในภาษาอังกฤษว่า “On one hand....; one the other hand,....” หมายถึง “ในแง่หนึ่ง... แต่ในอีกแง่หนึ่ง...” ในภาษาไทย คู่คำสันธานนี้เปรียบเทียบการนำเสนอข้อมูลจากสองฝั่งที่อาจมีเนื้อความขัดแย้งกัน โดยเปรียบเทียบกับแขนของคนเราที่มีสองข้าง ประธานาธิบดีทรูแมนพูดคำนี้เพื่อต้องการสื่อความว่า เขาต้องการนักเศรษฐศาสตร์ที่ไม่เออแต่พูดว่า “ในอีกแง่หนึ่ง... แต่ในอีกแง่หนึ่ง...” แต่ต้องการคนที่มีความเด็ดขาดและกล้าเลือกว่าเรา</p>

		<p>ควรรีบติดต่อข้อมูลด้านใดมากกว่ากัน</p> <p>(http://www.economist.com/node/2208841)</p> <p>ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกแปลว่า “นักเศรษฐศาสตร์ที่กล้าฟันธง” เพราะเป็นส่วนหนึ่งที่ผู้อ่านคนไทยคุ้นเคยและสื่อความได้อย่างเหมาะสมในบริบทของวัฒนธรรมไทย</p>
<p>2. Sometimes simple statements speak loudly. On September 11, 2001, hours after the terrorist attacks on the United States, the Federal Reserve issued the following statement: “The Federal Reserve System is open and operating. <u>The discount window is available to meet liquidity needs.</u>”</p> <p>Those terse and technical two sentences had a calming effect on global markets. The following Monday, as America’s markets opened for their first trading sessions after the attack, the Federal Reserve cut interest rates by 0.5 percent, another act that moderated the financial and economic impact of the terrorist assaults. How exactly does an inelegant</p>	<p>บางครั้งแถลงการณ์ง่าย ๆ กลับมีความหมายมากมาย เมื่อวันที่ 11 กันยายน ปี 2001 ไม่กี่ชั่วโมงหลังจากเหตุก่อวินาศกรรมที่สหรัฐอเมริกา ธนาคารกลางสหรัฐฯ ได้ออกแถลงการณ์เป็นข้อความดังต่อไปนี้ “ธนาคารกลางยังคงเปิดทำการอยู่ <u>ช่องให้กู้เงิน</u> เพื่อเสริมสภาพคล่องให้กับ <u>ธนาคารพาณิชย์</u> ยังคงพร้อมให้บริการ”</p> <p>สองประโยคที่กระชับนี้บรรเทาความตระหนกของตลาดหุ้นทั่วโลก เมื่อตลาดหุ้นสหรัฐฯ เปิดให้ซื้อขายในวันจันทร์หลังเหตุวินาศกรรม ธนาคารกลางสหรัฐฯ ได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยลง 0.5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งนับเป็นการกระทำที่ทำให้ผลกระทบของการก่อการร้ายต่อระบบการเงินและเศรษฐกิจนั้นเบาบาง</p> <p>แถลงการณ์สองประโยคที่ไม่สวยหรูนี้มีผลกระทบที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดใน</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า “<u>ช่องให้กู้เงิน [...] ให้กับธนาคาร</u>” เพราะผู้วิจัยเห็นว่า หากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าว</p> <p>รวมถึงคำศัพท์คำนี้ปรากฏอยู่ในแถลงการณ์ของธนาคารกลางสหรัฐอเมริกาเมื่อเกิดเหตุวินาศกรรมเมื่อเดือนกันยายน ปี ค.ศ. 2001 จึงควรแปลให้ไหลลื่นเป็นถ้อยคำตามขนบของแถลงการณ์สั้น ๆ ทั้งนี้ คำว่า “The discount window” หมายถึง เครื่องมือทางการเงินอย่างหนึ่งของธนาคารกลางในการให้สถาบันการเงินในระบบกักยืมเงินเพื่อเป็นการเสริมสภาพคล่องทางการเงินเป็นการชั่วคราว</p> <p>เมื่อเกิดกรณีฉุกเฉินทางการเงินต่างๆ คำศัพท์คำนี้มีที่มาจากชื่อของช่องให้บริการทางการเงินช่อง</p>

<p>two-sentence statement have such a profound effect on the world's largest economy—indeed, on the whole global economy?</p> <p>The Federal Reserve has tools with more direct impact on the global economy than any other institution in the world, public or private. (CHAPTER 10 The Federal Reserve: <i>Why that dollar in your pocket is more than a piece of paper</i>)</p>	<p>โลก หรือแม้กระทั่งเศรษฐกิจโลกทั้งระบบได้ อย่างไรกัน?</p> <p>ธนาคารกลางสหรัฐฯ มีเครื่องมือที่ก่อให้เกิด ผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจโลกมากกว่าสถาบัน ใดๆ ในโลกนี้ ไม่ว่าจะเป็นสถาบันของภาครัฐหรือ เอกชน</p>	<p>หนึ่งที่เคยเปิดทำการที่ธนาคารกลางในอดีต เพื่อ เปิดให้ตัวแทนของธนาคารพาณิชย์ที่ประสบปัญหา มาทำเรื่องขอกู้ยืมเงิน (www.investinganswers.com)</p>
<p>3. Before the first edition of this book came out, I asked Paul Volcker, former chairman of the Federal Reserve, to give it a read since he had been a professor of mine. Volcker read the book. He liked the book. But he said that I should not have written admiringly about <u>stock options</u> as a tool for aligning the interests of shareholders and management because they are “an instrument of the devil.”</p> <p>Paul Volcker was right. I was wrong. The potential problem with options is that</p>	<p>ก่อนที่หนังสือเล่มนี้จะได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรก ผมขอให้พอล โวลเกอร์ อดีตผู้ว่าธนาคารกลาง สหรัฐฯ อ่านหนังสือเล่มนี้สักรอบหนึ่ง ด้วยเหตุที่ เขาเป็นอาจารย์ที่เคยสอนผม เขาอ่านและชอบ หนังสือเล่มนี้ แต่เขากล่าวว่าผมไม่ควรเขียนถึง <u>สิทธิการซื้อขายหุ้นในราคาพิเศษ (stock options)</u> ในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่ผูกผลประโยชน์ของผู้ถือ หุ้นและการบริหารเอาไว้ด้วยกันในเชิงชื่นชม เพราะว่าสิ่งเหล่านี้เป็น “เครื่องมือของซาตาน” ที่ ทำให้คนเสียคน</p> <p>พอล โวลเกอร์พูดถูก ผมเองที่ผิด ปัญหาที่อาจ เกิดขึ้นจากสิทธิการซื้อหุ้นในราคาพิเศษคือ</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปล แบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า “สิทธิการซื้อขายหุ้นในราคาพิเศษ (stock options)” เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทาง ไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับ ผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม ทั้งนี้ คำว่า “stock options” หมายถึง สิทธิที่จะซื้อหุ้นในราคา ที่กำหนดซึ่งออกให้กับผู้บริหารหรือพนักงานของ บริษัทโดยเฉพาะเพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้บริหารและ</p>

<p>executives can do things to goose the firm's stock in the short run that are bad or disastrous for the company in the long run—after the CEO has sold tens of thousands of options for an astronomical profit. Michael Jensen, a Harvard Business School professor who has spent his career on issues related to management incentives, is even harsher than Paul Volcker. He describes options as “<u>managerial heroin</u>,” because they create an incentive for managers to seek short-term highs while doing enormous long-term damage.¹⁰ Studies have found that companies with large options grants are more likely to engage in accounting fraud and more likely to default on their debt. (CHAPTER 2 Incentives Matter: <i>Why you might be able to save your face by cutting off your nose (if you are a black rhinoceros)</i>)</p>	<p>ผู้บริหารสามารถทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้หุ้นของบริษัทสูงขึ้นในระยะสั้น ซึ่งไม่เป็นผลดีและสร้างความเสียหายให้กับบริษัทในระยะยาว หลังจากที่ซื้อออปชันหุ้นที่ได้มาจากสิทธิพิเศษหลายหมื่นหน่วยเพื่อทำกำไรมหาศาล ไมเคิล เจนสัน อาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ผู้ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับแรงจูงใจของการบริหาร ไม่เห็นด้วยยิ่งกว่าพอล โวลเกอร์เสียอีก เขาเรียกสิทธิในการซื้อขายหุ้นในราคาพิเศษว่า “<u>ยาที่ทำให้เสพติดการบริหาร</u>” เนื่องจากหุ้นเหล่านี้สร้างแรงจูงใจให้กับเหล่าผู้จัดการเพื่อมุ่งหาความสุขเพียงชั่วคราว แลกกับการสร้างความเสียหายอันใหญ่หลวงในระยะยาว งานวิจัยหลายชิ้นบ่งชี้ว่าบริษัทที่มีการให้สิทธิพิเศษนี้จำนวนมากมีแนวโน้มจะมีการโกงบัญชีและมีแนวโน้มที่จะผิดชำระหนี้มากกว่าบริษัทอื่นๆ</p>	<p>พนักงานทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ (http://www.jap.tbs.tu.ac.th)</p>
<p>4. In general, economists tend to favor taxes that are broad, simple, and fair. A simple</p>	<p>โดยทั่วไปแล้ว นักเศรษฐศาสตร์มักจะนิยมภาษีที่มีความครอบคลุม ไม่ซับซ้อน และมีความยุติธรรม</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า</p>

<p>tax is easily understood and collected; a fair tax implies only that two similar individuals, such as two people with the same income, will pay similar taxes; a broad tax means that revenue is raised by imposing a small tax on a very large group rather than imposing a large tax on a very small group. A broad tax is harder to evade because fewer activities are exempted, and, since the tax rate is lower, there is less incentive to evade it anyway. We should not, for example, impose a large tax on the sale of red sports cars. The tax could be avoided, easily and legally, by buying another color—in which case everybody is made worse off. The government collects no revenue and sports car enthusiasts do not get to drive their favorite color car. This phenomenon, whereby taxes make individuals worse off without making anyone else better off, is referred to as “<u>deadweight loss.</u>”</p>	<p>ภาษีที่ไม่ซับซ้อนนั้นง่ายในการทำความเข้าใจและง่ายในการเก็บรวบรวม ภาษีที่มีความยุติธรรมมีนัยยะหมายถึงว่าคนสองคนที่มีรายได้เท่ากันจะต้องจ่ายภาษีต่าง ๆ เหมือนกัน ขณะที่ภาษีที่ครอบคลุมหมายถึงรัฐมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเก็บภาษีไม่มากจากกลุ่มคนจำนวนมาก ไม่ใช่เก็บภาษีจำนวนมากจากกลุ่มคนจำนวนน้อย ภาษีที่มีความครอบคลุมนั้นยากที่จะหลบเลี่ยงมากกว่าเพราะมีเพียงไม่กี่กิจกรรมเท่านั้นที่ได้รับการยกเว้นจากภาษีประเภทนี้ และเพราะอัตราภาษีที่ต่ำกว่าทำให้แรงจูงใจที่จะหลบเลี่ยงมีน้อยกว่าเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น เราไม่ควรเก็บภาษีจำนวนมากมหาศาลจากการขายรถหรูสีแดง ภาษีประเภทนี้สามารถหลบเลี่ยงได้ง่ายดายอย่างถูกกฎหมายด้วยการซื้อรถยนต์สีอื่นแทน ทำให้ทุกคนล้วนเสียประโยชน์ รัฐบาลจะไม่ได้รายได้และผู้ชื่นชอบรถหรูก็ไม่ได้ขับรถสีที่ตนเองชอบ ปรากฏการณ์ที่ภาษีทำให้ผู้คนเสียประโยชน์ โดยไม่มีใครได้ประโยชน์นั้น เรียกว่า “<u>ความสูญเสียเปล่าทางเศรษฐกิจ (deadweight loss)</u>”</p>	<p>“<u>ความสูญเสียเปล่าทางเศรษฐกิจ (deadweight loss)</u>” เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจ ค้นคว้าเพิ่มเติม</p>
---	---	---

<p>(CHAPTER 2 Incentives Matter: <i>Why you might be able to save your face by cutting off your nose (if you are a black rhinoceros)</i>)</p>		
<p>5. One intriguing and practical middle ground is the notion of “libertarian paternalism,” which was advanced in an influential book called <i>Nudge</i> by Richard Thaler, a professor of behavioral science and economics at the University of Chicago, and Cass Sunstein, a Harvard Law School professor now serving in the Obama administration. The idea behind benign paternalism is that individuals do make systematic errors of judgment, but society should not force you to change your behavior (that’s the libertarian part); instead, we should merely point you in the right direction (that’s the paternalism part). One of Thaler and Sunstein’s key insights is that our decisions are often a product of inertia. If our employer automatically signs us up for some kind of insurance coverage,</p>	<p>หลักการหนึ่งที่น่าพิศวงและสามารถปฏิบัติได้จริงคือแนวคิด “ปีตารีปไต่ยเสรีนิยม (libertarian paternalism)” ซึ่งถูกนำเสนอในหนังสืออันทรงอิทธิพลที่ชื่อว่า “นั๊ดจ์ (Nudge)” โดย ริชาร์ด แทเลอร์ ศาสตราจารย์ด้านพฤติกรรมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยชิคาโก และแคส ซันสแตน อาจารย์ด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ดที่ทำงานให้กับรัฐบาลโอบามา ความคิดเบื้องหลังแนวคิดปีตารีปไต่ยแบบใจกว้างนี้มีอยู่ว่าปัจเจกบุคคลย่อมตัดสินใจผิดพลาดเป็นเรื่องปกติ แต่สังคมไม่ควรจะบังคับให้คุณเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคุณ (นี่คือแนวคิดเสรีนิยม) แต่เพียงชี้ให้คุณไปในทิศทางที่ถูกต้องเท่านั้น (นี่คือแนวคิดปีตารีปไต่ย)</p> <p>แนวคิดสำคัญหนึ่งของแทเลอร์และซันสแตน คือ การตัดสินใจของเรามักเป็นผลมาจากความเฉื่อยชาของเราเอง หากนายจ้างสมัครประกันแบบใดให้กับเราโดยอัตโนมัติ เราก็จะยอมรับสัญญาฉบับ</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า “ระบบแบบเลือกที่จะร่วม (opt-in)” และ “กฎหมายแบบเลือกที่จะไม่ร่วม (opt-out)” เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้คงเค้าโครงความหมายเชิงพื้นที่ครอบคลุมการเข้าและออกของคำศัพท์ต้นทางเอาไว้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม</p>

<p>then we'll stick with that, even if six other plans are offered. Conversely, we may not sign up for any plan at all if it requires some proactive behavior on our part—reading a benefits manual, filling out a form, going to a stupid human resources seminar, or doing anything else that involves time and effort. Thaler and Sunstein propose that inertia (and other decision-making foibles) can be used to some advantage. If policymakers are concerned about some individual behavior, such as inadequate retirement savings, then the libertarian paternalistic option is to make the default option one that automatically puts a decent amount of money from every paycheck into a retirement account. That's the “nudge.” Anyone is free to choose another option at any time. But a shockingly high proportion of people will stay wherever you put them in the first place.</p>	<p>นั้น แม้ว่าจะมีประกันแผนอื่นอีกหกแผนมาเสนอให้เราก็ดำเนิน ในทางกลับกัน เราอาจไม่สมัครประกันแผนใดเลยก็ได้หากสัญญาที่นั่นเรียกร้องให้เราต้องมีพฤติกรรมเชิงรุกอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การอ่านคู่มือสิทธิประโยชน์ การกรอกแบบฟอร์ม การไปร่วมงานสัมมนาด้านทรัพยากรบุคคลที่ไร้สาระ หรือการทำอะไรสักอย่างที่ต้องใช้เวลาและกำลัง แทเลอร์และซันสไตน์เสนอว่าความเฉื่อยชา (และข้อบกพร่องเล็กๆ น้อยๆ เมื่อต้องมีการตัดสินใจ) สามารถเป็นข้อได้เปรียบได้ ถ้าผู้ดำเนินนโยบายกังวลถึงพฤติกรรมส่วนบุคคลบางอย่าง เช่น การออมที่ไม่เพียงพอสำหรับการเกษียณอายุ ดังนั้นแล้ว ทางเลือกตามแนวคิดปีตาทิปไตเยสเรีนียม คือการสร้างทางเลือกโดยปริยายที่ทำให้เงินจำนวนหนึ่งถูกหักจากเช็คเงินเดือนไปเก็บไว้ยังบัญชีเพื่อการเกษียณโดยอัตโนมัติ นั่นคือ แนวคิด “นัดจ์ (nudge)” หรือหมายถึง “การกระทุ้ง” นั่นเอง ทุกคนล้วนมีอิสระในการเลือกอะไรก็ตามในเวลาหนึ่งๆ แต่มีคนเป็นสัดส่วนจำนวนมากจนน่าตกใจที่พร้อมจะอยู่กับที่เดิมที่คุณจัดให้พวกเขาแต่แรก แนวคิดดังกล่าวมีนัยยะที่ลึกซึ้งเมื่อนำมาใช้กับเรื่องอย่างการบริจาคอวัยวะ ประเทศสเปน ฝรั่งเศส</p>	
--	--	--

<p>This idea has profound implications when it comes to something like organ donation. Spain, France, Norway, Israel, and many other countries have “<u>opt-out</u>” (or presumed consent) laws when it comes to organ donation. You are an organ donor unless you indicate otherwise, which you are free to do. (In contrast, the United States has an “<u>opt-in</u>” system, meaning that you are not an organ donor unless you sign up to be one.) Inertia matters, even when it comes to something as serious as organ donation. Economists have found that presumed consent laws have a significant positive effect on organ donation, controlling for relevant country characteristics such as religion and health expenditures. Spain has the highest rate of cadaveric organ donations in the world—50 percent higher than the United States. True libertarians (as opposed to the paternalistic kind) reject presumed consent laws, because they</p>	<p>นอร์เวย์ อิสราเอล และประเทศอื่นๆ หลายประเทศ มีกฎหมายแบบ “<u>เลือกที่จะไม่ร่วม (opt-out)</u>” (หรือ การถือว่ายินยอมไว้ก่อน) ในเรื่องของการบริจาค อวัยวะ คุณถือเป็นผู้บริจาคอวัยวะเว้นแต่คุณ จะแจ้งไว้เป็นอย่างอื่น ซึ่งคุณมีอิสระที่จะทำได้ (ในทางตรงกันข้าม ประเทศสหรัฐอเมริกา มีระบบ แบบ “<u>เลือกที่จะร่วม (opt-in)</u>” หมายความว่า คุณไม่ ถือเป็นผู้บริจาคอวัยวะเว้นแต่คุณจะสมัครไว้) ความเฉื่อยชา นั้นมีความสำคัญ แม้กระทั่งเมื่อเป็น บางเรื่องที่มีความสำคัญมากอย่างการบริจาค อวัยวะ นักเศรษฐศาสตร์พบว่ากฎหมายที่ถือว่า ยินยอมไว้ก่อนมีผลกระทบที่ตืออย่างมีนัยยะสำคัญ กับการบริจาคอวัยวะเมื่อเปรียบเทียบในกลุ่ม ประเทศที่มีลักษณะเฉพาะของประเทศที่เกี่ยวข้อง เช่น ศาสนา และค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพเหมือนกัน สเปนเป็นประเทศที่มีอัตราของการบริจาคอวัยวะ จากผู้ป่วยที่สมองตายแล้วมากที่สุดในโลก สูงกว่า สหรัฐอเมริกาถึง 50 เปอร์เซ็นต์ ผู้มีแนวคิดเสรี นิยมสุดโต่ง (ตรงข้ามกับผู้มีแนวคิดแบบปีศาจป ไลตย) จะปฏิเสธกฎหมายที่ถือว่ายินยอมไว้ก่อน เพราะพวกเขาตีความว่ารัฐบาล “เป็นเจ้าของ”</p>	
--	--	--

<p>imply that the government “owns” your internal organs until you make some effort to get them back. (CHAPTER 3 Government and the Economy: <i>Government is your friend (and a round of applause for all those lawyers)</i>)</p>	<p>อวัยวะภายในของคุณจนกว่าคุณจะทำอะไรสักอย่างเพื่อเอามันกลับคืนมา</p>	
<p>6. Let’s step out of our cynical mode for a moment and return to the idea that government has the capacity to do many good things. Even then, when government is doing the things that it is theoretically supposed to do, government spending must be financed by levying taxes, and taxes exert a cost on the economy. This “fiscal drag,” as Burton Malkiel has called it, stems from two things. First, taxes take money out of our pockets, which necessarily diminishes our purchasing power and therefore our utility. True, the government can create jobs by spending billions of dollars on jet fighters, but we are paying for those jets with money from our</p>	<p>ลองออกจากโหมดกลางแกลงใจสักครู่และกลับเข้าสู่แนวคิดที่ว่ารัฐบาลมีความสามารถในการทำสิ่งดีๆ มากมาย ถึงกระนั้นก็ตามเมื่อรัฐบาลกำลังทำสิ่งที่ตามทฤษฎีแล้วเขาต้องทำ การใช้จ่ายของภาครัฐจะได้เงินสนับสนุนจากการเก็บภาษี และภาษีนี่ก็ก่อให้เกิดต้นทุนต่อระบบเศรษฐกิจ “<u>ตัวถ่วงทางการคลัง (fiscal drag)</u>” ที่เบอร์ตัน มัลคิล นักเศรษฐศาสตร์ชาวอเมริกันเรียกนี้เกิดจากสองสิ่งด้วยกัน ประการแรก ภาษีเอาเงินออกจากกระเป๋าตังค์เราซึ่งลดอำนาจซื้อและรวมถึงอรรถประโยชน์ของเราโดยปริยาย จริงอยู่ที่ว่ารัฐบาลสามารถสร้างงานด้วยการใช้เงินหลายพันล้านดอลลาร์ซื้อเครื่องบินรบ แต่เรากำลังจ่ายเงินที่หักมาจากเงินเดือนของเราเพื่อแลกกับเครื่องบินรบเหล่านั้น ซึ่งหมายถึงเราจะสามารถซื้อโทรทัศน์ได้น้อยเครื่องลง เราจะบริจาคเงินให้การ</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า “ตัวถ่วงทางการคลัง (fiscal drag)” เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม</p>

<p>paychecks, which means that we buy fewer televisions, we give less to charity, we take fewer vacations. Thus, government is not necessarily creating jobs; it may be simply moving them around, or, on net, destroying them. This effect of taxation is less obvious than the new defense plant at which happy workers churn out shiny airplanes. [...]</p> <p>Second, and more subtly, taxation causes individuals to change their behavior in ways that make the economy worse off without necessarily providing any revenue for the government. Think about the income tax, which can be as high as 50 cents for every dollar earned by the time all the relevant state and federal taxes are tallied up. Some individuals who would prefer to work if they were taking home every dollar they earn may decide to leave the labor force when the marginal tax rate is 50 percent.</p> <p><i>Everybody loses in this situation.</i> Someone whose preference is to work quits his or her</p>	<p>กุศลได้น้อยลง และไปพักผ่อนหย่อนใจได้น้อยลง ด้วยประการฉะนี้ รัฐบาลจึงไม่ได้สร้างงานเสมอไป เขาอาจเพียงแต่ย้ายงานไปไว้ที่อื่น หรือแม้กระทั่งทำลายงานทิ้ง ผลที่เกิดขึ้นจากการเสียภาษีนี้ก็คือ การที่มีโรงงานอาวุธแห่งใหม่ที่เหล่านักงานผู้มีความสุขต่างช่วยประกอบเครื่องบินลำใหม่เอี่ยมจำนวนมาก</p> <p>ประการที่สองและซับซ้อนกว่าประการแรก คือการเสียภาษีทำให้ปัจเจกบุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนในลักษณะที่ทำให้ระบบเศรษฐกิจแย่ลงโดยที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้แก่รัฐบาลเสีย ลองนึกถึงภาษีเงินได้ที่สามารถเก็บได้สูงถึง 50 เซนต์ต่อทุกหนึ่งดอลลาร์ของเงินที่ทำได้เมื่อรัฐบาลท้องถิ่นและรัฐบาลกลางคำนวณจำนวนภาษีทั้งหมด คนที่จะทำงานก็ต่อเมื่อเขาได้เงินทุกบาททุกสตางค์กลับบ้านเท่านั้นอาจตัดสินใจออกจากภาคแรงงานเมื่ออัตราภาษีมีค่าเท่ากับ 50 เปอร์เซ็นต์ ในสถานการณ์เช่นนี้ทุกคนต่างเสียผลประโยชน์ด้วยกันทั้งสิ้นใน คนที่อยากทำงานกลับลาออก (หรือไม่เริ่มทำงานเลยแต่แรก) และรัฐบาลก็ไม่ได้รายได้เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด</p>	
---	---	--

<p>job (or does not start working in the first place), yet the government raises no revenue. (CHAPTER 4 Government and the Economy II: <i>The army was lucky to get that screwdriver for \$500</i>)</p>		
<p>7. Taxation discourages both work and investment. Many economists argue that cutting taxes and rolling back regulation unleashes productive forces in the economy. This is true. The most ardent “<u>supply-siders</u>” argue further that tax cuts can actually raise the amount of revenue collected by the government because we all will work harder, earn higher incomes, and end up paying more in taxes even though tax rates have fallen. This is the idea behind the Laffer curve, which provided the intellectual underpinnings for the large Reagan-era tax cuts. Economist Arthur Laffer theorized in 1974 that high tax rates discourage so much work and investment that cutting taxes will earn the</p>	<p>การเก็บภาษีเป็นตัวถ่วงของการทำงานและการลงทุน นักเศรษฐศาสตร์หลายคนโต้แย้งว่าการลดภาษีและการลดหย่อนต่างๆ จะช่วยปลดปล่อยแรงผลักดันต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพในระบบเศรษฐกิจออกมา “<u>นักเศรษฐศาสตร์ด้านอุปทาน (supply-siders)</u>” สุดโต่งจะเสริมอีกว่าการลดภาษีสามารถเพิ่มปริมาณรายได้ที่รัฐจัดเก็บได้เพราะเราทุกคนจะต่างทำงานหนักขึ้นเพื่อให้มีรายได้สูงขึ้นและจบลงด้วยการจ่ายภาษีมากขึ้นกว่าเดิม แม้จะมีการลดอัตราภาษีลงแล้ว นี่เป็นแนวคิดเบื้องหลังทฤษฎีเส้นโค้งของแลฟเฟอร์ ซึ่งเป็นรากฐานทางความคิดของการลดภาษีหลายรายการในสมัยของประธานาธิบดีเรแกนของสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ.1974 นักเศรษฐศาสตร์อย่างอาเธอร์ แลฟเฟอร์ได้สร้างทฤษฎีขึ้นว่า อัตราภาษีสูงเป็นตัวถ่วงของการทำงานและการลงทุนอย่างมาก ดังนั้นการลดภาษีจะทำให้รัฐบาลมีรายได้มากขึ้น ไม่ใช่</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า “นักเศรษฐศาสตร์ด้านอุปทาน (supply siders)” เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจ ค้นคว้าเพิ่มเติม</p>

<p>government more revenue, not less. (He first sketched a graph of this idea on a restaurant napkin while having dinner with a group of journalists and politicians. In one of life's delicious ironies, it was Dick Cheney's napkin.) At some level of taxation, this relationship must be true. If the personal income tax is 95 percent, for example, then no one is going to do a whole lot of work beyond what is necessary to subsist. Cutting the tax rate to 50 percent would almost certainly boost government revenues. (CHAPTER 4 Government and the Economy II: <i>The army was lucky to get that screwdriver for \$500</i>)</p>	<p>น้อยลง (เขาได้ร่างกราฟแสดงแนวคิดนี้ลงบนผ้าเช็ดปากของร้านอาหาร ขณะที่กำลังทานอาหารค่ำกับนักข่าวและนักการเมือง นั่นเป็นความผิดพลาดที่ชวนนึกถึงที่สุดครั้งหนึ่งของชีวิตแลฟเฟอร์ เพราะผ้าเช็ดปากผืนนั้นเป็นของดิก เซนีย์ นักการเมืองฝ่ายขวาผู้ได้รับตำแหน่งรองประธานาธิบดีในสมัยประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุชและมีบทบาทสำคัญในเวลาต่อมา) ความสัมพันธ์นี้เป็นจริงเมื่อมีการเสียภาษีถึง ณ ระดับหนึ่ง หากภาษีเงินได้มีค่าเท่ากับ 95 เปอร์เซ็นต์ จะไม่มีใครเลยที่ยอมทำงานเกินกว่าที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีพพื้นฐาน ดังนั้นแล้ว การลดอัตราภาษีให้เหลือ 50 เปอร์เซ็นต์ย่อมเพิ่มรายได้ให้กับรัฐบาลอย่างแน่นอน</p>	
<p>8. This chapter is not about discrimination. It is about information, which lies at the heart of many discrimination-related problems. Information matters, particularly when we don't have all that we need. Markets tend to favor the party that knows more. (Have you ever bought a used car?) But if the</p>	<p>บทนี้ไม่ได้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติ แต่มีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลซึ่งเป็นหัวใจของหลายปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติ ข้อมูลนั้นมีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราไม่มีข้อมูลทั้งหมดที่เราจำเป็นต้องใช้ ตลาดมักจะเอื้อประโยชน์ฝ่ายที่รู้มากกว่า (คุณเคยซื้อรถมือสอง</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า “ตลาดรถยนต์มือสองเกรดต่ำ (The Market for Lemons)” เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัวผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น</p>

<p>imbalance, or asymmetry of information, becomes too large, then markets can break down entirely. This was the fundamental insight of 2001 Nobel laureate George Akerlof, an economist at the University of California, Berkeley. His paper entitled “<u>The Market for Lemons</u>” used the used-car market to make its central point. Any individual selling a used car knows more about its quality than someone looking to buy it. This creates an adverse selection problem, just as it did with the Hope Scholarships. Car owners who are happy with their vehicles are less likely to sell them. Thus, used-car buyers anticipate hidden problems and demand a discount. But once there is a discount built into the market, owners of high-quality cars become even less likely to sell them—which guarantees the market will be full of lemons. In theory, the market for high-quality used cars will not work, much to the</p>	<p>หรือไม่?) แต่หากความไม่สมดุล หรือความไม่สมมาตรของข้อมูลมีมากเกินไป ตลาดก็สามารถแตกออกเป็นเสี่ยงๆ ได้ นี่เป็นแนวคิดพื้นฐานของผู้ได้รับรางวัลโนเบลเมื่อปี ค.ศ. 2001 อย่างจอร์จ อเคอร์ลอฟ นักเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเบิร์กลีย์ งานวิจัยของเขาที่ชื่อว่า “ตลาดรถยนต์มือสองเกรดต่ำ (The Market for Lemons)” ซึ่งใช้ตลาดรถยนต์มือสองเพื่อชี้ให้เห็นถึงแก่นหลักของเรื่อง ผู้ที่ขายรถยนต์ย่อมรู้ถึงคุณภาพของรถยนต์คันนั้นมากกว่าใครก็ตามที่ต้องการจะซื้อรถดังกล่าว นี่เองก่อให้เกิดปัญหาการเลือกอย่างไม่เท่าเทียม (adverse selection problem) อันเกิดจากการทราบข้อมูลไม่เท่ากันของผู้ซื้อและผู้ขายส่งผลให้มีผู้ได้เปรียบและเสียเปรียบตามมา เช่นเดียวกับที่ทุนการศึกษาโฮป (Hope Scholarships) เผชิญ เจ้าของรถยนต์ที่ยังชอบรถของตัวเองอยู่จะไม่ขายรถของเขา ด้วยเหตุนี้เอง ผู้ซื้อรถยนต์มือสองจึงคาดการณ์ได้ว่าต้องมีปัญหาซ่อนอยู่และเรียกขอส่วนลด แต่เมื่อไรก็ตามที่มีการลดราคาเกิดขึ้นในตลาด เจ้าของ</p>	<p>นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้สำรวจเส้นของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม ทั้งนี้ “The Market for Lemons” เป็นแนวคิดที่อธิบายปัญหาเรื่องความไม่สมดุลของข้อมูลที่ผู้ซื้อและผู้ขายมีเมื่อลงทุนหรือซื้อขายสินค้าสักอย่างหนึ่งด้วยการยกตลาดรถยนต์มือสองเป็นตัวอย่าง โดยรถยนต์มือสองคุณภาพต่ำที่แฝงด้วยข้อบกพร่องบางประการ ซึ่งผู้ซื้อรถไม่ทราบก่อนจะซื้อรถดังกล่าวจะเปรียบได้กับ “ลูกมะนาว” ขณะที่รถยนต์มือสองที่มีคุณภาพดีในตลาดรถยนต์จะเปรียบได้กับ “ลูกพีช”</p>
--	---	--

<p>detriment of anyone who may want to buy or sell such a car. (In practice, such markets often do work for reasons explained by the gentlemen with whom Mr. Akerlof shared his Nobel Prize; more on that in a moment.)</p> <p>“The Market for Lemons” is characteristic of the kinds of ideas recognized by the Nobel committee. It is, in the words of the Royal Swedish Academy of Sciences, “a simple but profound and universal idea, with numerous implications and widespread applications.” Health care, for example, is plagued with information problems. Consumers of health care—the patients—almost always have less information about their care than their doctors do. Indeed, even after we see a doctor, we may not</p>	<p>รถยนต์คุณภาพดีย่อมมีแนวโน้มจะขายรถตัวเอง น้อยลงไปอีก ซึ่งเป็นการตอกย้ำว่าตลาดจะมีแต่ รถยนต์มือสองเกรดต่ำ ในเชิงทฤษฎีแล้ว เป็นไป ไม่ได้ที่ตลาดจะมีแต่รถยนต์มือสองคุณภาพดี และ จะเป็นผลเสียสำหรับใครก็ตามที่จะซื้อหรือขายรถ คุณภาพดีเสียด้วยซ้ำ (ในทางปฏิบัติแล้ว ตลาด รถยนต์มือสองคุณภาพดีเกิดขึ้นได้ด้วยเหตุผลที่ อธิบายโดยเหล่าสุภาพบุรุษที่ อเคอร์ลอฟ ได้รางวัล โนเบลร่วมด้วย รายละเอียดตามมาในอีกไม่ช้า)</p> <p>แนวคิด “ตลาดรถยนต์มือสองเกรดต่ำ” เป็น ลักษณะของแนวคิดประเภทที่คณะกรรมการ พิจารณารางวัลโนเบลให้การยอมรับ และเป็น แนวคิดที่สถาบันวิชาการด้านวิทยาศาสตร์แห่ง สวีเดนเรียกว่าเป็น “แนวคิดเรียบง่าย แต่ลึกซึ้งและ มีความเป็นสากล แถมมีนัยยะหลากหลายและ สามารถปรับใช้ได้อย่างกว้างขวาง” ยกตัวอย่าง เช่น การบริการสุขภาพที่เต็มไปด้วยปัญหาเชิง ข้อมูล ผู้รับบริการสุขภาพ หรือผู้ป่วย ย่อมมีข้อมูล เกี่ยวกับการบริการที่ตนได้รับน้อยกว่าแพทย์ของ พวกเขาเกือบทุกครั้งเสมอไป อาจกล่าวได้ว่า</p>	
--	--	--

<p>know whether we were treated properly. This asymmetry of information is at the heart of our health care woes. (CHAPTER 5 Economics of Information: <i>McDonald's didn't create a better hamburger</i>)</p>	<p>แม้กระทั่งหลังจากที่เราได้พบแพทย์แล้ว เราอาจไม่ทราบด้วยซ้ำว่าเราได้รับการรักษาอย่างเหมาะสมหรือไม่ ความไม่สมมาตรของข้อมูลนี้เป็นหัวใจของปัญหาอันหนักหนาสาหัสของบริการสุขภาพของเรา</p>	
<p>9. At first glance, the financial markets are remarkably complex. Stocks and bonds are complicated enough, but then there are <u>options</u>, <u>futures</u>, <u>options on futures</u>, <u>interest rate swaps</u>, <u>government "strips,"</u> and the now infamous <u>credit default swaps</u>. At the Chicago Mercantile Exchange, it is now possible to buy or sell a futures contract based on the average temperature in Los Angeles. At the Chicago Board of Trade, one can buy and sell the right to emit SO₂. Yes, it's actually possible to make (or lose) money by trading smog. The details of these contracts can be mind-numbing, yet at bottom, most of what is going on is fairly straightforward. Financial instruments, like every other good or service in a market</p>	<p>หากมองเผินๆ ตลาดการเงินมีความซับซ้อนมาก แต่หุ้นและพันธบัตรก็มีความซับซ้อนมากแล้ว แต่ตลาดการเงินยังมี<u>ตราสารสิทธิ (options) สัญญาซื้อขายล่วงหน้า (futures) ตราสารสิทธิบนสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (options on futures) สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย (interest rate swaps) การแยกดอกเบี้ยและเงินต้นออกจากกันของรัฐ (government "strips") และสัญญาแลกเปลี่ยนการผิดนัดชำระหนี้ (credit default swaps) อันอื่นอีก</u> อีก ที่ตลาดสินค้าล่วงหน้าแห่งนครชิคาโกนั้น เราสามารถซื้อขายสัญญาล่วงหน้าโดยยึดตามอุณหภูมิโดยเฉลี่ยของนครลอสแอนเจลิสได้ และที่สภาหอการค้าแห่งชิคาโกนี้เอง เราสามารถซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ได้ การทำเงิน (หรือเสียเงิน) ด้วยการซื้อขายหมอกควันนั้นก็สามารถทำได้แล้ว รายละเอียดของสัญญาการซื้อขายเหล่านี้อาจดูน่าเบื่อหน่าย แต่ในที่สุด</p>	<p>คำว่า "option" "future" "option on future" "interest rate swap" "government strips" และ "credit default swap" จัดเป็นคำศัพท์ เศรษฐศาสตร์ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า "ตราสารสิทธิ (options)" "สัญญาซื้อขายล่วงหน้า (futures)" "ตราสารสิทธิบนสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (options on futures)" "สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย (interest rate swaps)" "การแยกดอกเบี้ยและเงินต้นออกจากกันของรัฐ (government "strips")" เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น ผู้วิจัยจึงได้สืบค้นคำแปลของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดเงินเหล่านี้ในเว็บไซต์และเอกสารตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย และสภาวิชาชีพ</p>

<p>economy, must create some value. Both the buyer and seller must perceive themselves as better off by entering into the deal. All the while, entrepreneurs seek to introduce financial products that are cheaper, faster, easier, or otherwise better than what already exists. Mutual funds were a financial innovation; so were the index funds that Burt Malkiel helped to make popular. At the height of the financial crisis in 2008, it became clear that even Wall Street executives did not fully understand some of the products that their firms were buying and selling. (CHAPTER 7 Financial Markets: <i>What economics can tell us about getting rich quick (and losing weight, too!)</i>)</p>	<p>แล้วเนื้อหาส่วนใหญ่ก็ค่อนข้างตรงไปตรงมา เครื่องมือทางการเงิน ก็เหมือนกับสินค้าหรือบริการประเภทอื่นๆ ในระบบเศรษฐกิจแบบตลาดที่ต้องสร้างมูลค่าบางประการ ทั้งผู้ซื้อและผู้ขายต่างคิดว่าได้ประโยชน์จากการซื้อขายนั้น ผู้ประกอบการต่างมุ่งที่จะนำเสนอสินค้าทางการเงินใหม่ๆ ที่มีราคาถูกกว่า เร็วกว่า ง่ายกว่า และดีกว่าที่มีอยู่ในตลาดแล้วเสมอ ในทำนองเดียวกัน กองทุนรวมเป็นนวัตกรรมทางการเงินอย่างหนึ่ง เช่นเดียวกับกองทุนดัชนีที่เบิร์ต มาลคิล นักเศรษฐศาสตร์ชาวอเมริกันช่วยผลักดันให้เป็นที่นิยม เมื่อวิกฤตการเงินปี ค.ศ. 2008 ทวีความรุนแรงจนถึงที่สุด เห็นได้ชัดว่าแม้กระทั่งผู้บริหารของตลาดหลักทรัพย์วอลล์สตรีทเองก็ไม่ได้มีความเข้าใจผลิตภัณฑ์บางชิ้นที่บริษัทของตนซื้อขายอย่างถ่องแท้</p>	<p>บัญชี และเลือกคำแปลที่เหมาะสมที่สุดกับชนิดของคำตามแนวทางการแปลแบบตีความของ Jean Delisle และเหมาะกับผู้อ่านเป้าหมายซึ่งเป็นผู้อ่านทั่วไป ผู้วิจัยยังได้แสวงเสาะของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม</p>
<p>10. In 1933, Franklin Roosevelt ended the right of individual Americans to exchange cash for gold, but nations retained that right when making international settlements. In 1971, Richard Nixon ended that, too.</p>	<p>ในปี ค.ศ.1933 ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา แฟรงคลิน รูสเวลต์ ยุติสิทธิของปัจเจกชนชาวอเมริกันในการแลกเงินเป็นทอง ในขณะที่ยังให้สิทธิแก่รัฐบาลประเทศต่างๆ เมื่อมีการชำระหนี้ระหว่างประเทศ ในปี ค.ศ.1971 ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ริชาร์ด นิก</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า “ยุติการแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์กับทอง” เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่าง</p>

<p>Inflation in the United States was making the dollar less desirable; given a choice between \$35 and an ounce of gold, foreign governments were increasingly demanding the gold. After a weekend of deliberation at Camp David, Nixon unilaterally “<u>closed the gold window.</u>” Foreign governments could redeem gold for dollars on Friday—but not on Monday. Since then, the United States (and all other industrialized nations) have operated with “<u>fiat money,</u>” which is a fancy way of saying that those dollars are just paper. (CHAPTER 11 International Economics: <i>How did a nice country like Iceland go bust?</i>)</p>	<p>สัน ยุติสิทธิดังกล่าวตามมา ภาวะเงินเฟ้อใน สหรัฐอเมริกาทำให้เงินดอลลาร์เป็นที่ต้องการ น้อยลง เมื่อให้เลือกระหว่างเงิน 35 ดอลลาร์กับ ทองหนึ่งออนซ์ รัฐบาลต่างชาติก็ต้องการทองมากขึ้นเรื่อยๆ หลังจากใช้วันหยุดสุดสัปดาห์ไปกับการ ครุ่นคิดที่ค่ายเดวิด นิกสันได้ตกลงใจ “<u>ยุติการ แลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์กับทอง</u>” เสีย รัฐบาล ต่างชาติสามารถแลกทองเป็นเงินดอลลาร์ได้เมื่อวัน ศุกร์ แต่ไม่สามารถทำได้อีกต่อไปเมื่อถึงวันจันทร์ ถัดมา จากนั้นเป็นต้นมา สหรัฐอเมริกา (และ ประเทศอุตสาหกรรมอื่นๆทั้งหมด) ต่างบริหารด้วย “<u>เงินที่กำหนดค่าโดยรัฐบาล (fiat money)</u>” ซึ่งเป็น วิธีการพูดหรูๆ แทนที่จะบอกว่าเงินดอลลาร์ เหล่านั้นเป็นเพียงเศษกระดาษ</p>	<p>ครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น อย่างไรก็ตาม บริบท แวดล้อมที่ตามมาก็สามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ได้</p> <p>ส่วน คำว่า “fiat money” นั้น ผู้วิจัยพิจารณาแล้ว เห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมาย ของ Jean Delisle เป็น คำว่า “เงินที่กำหนดค่าโดย รัฐบาล (fiat money)” เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของ คำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น อย่างไรก็ตาม บริบทแวดล้อมที่ตามมาก็สามารถ ช่วยให้ผู้่านเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทาง ไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับ ผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม</p>
<p>11. The relationship between government institutions and economic growth prompted a clever and intriguing study. Economists Daron Acemoglu, Simon Johnson, and James Robinson hypothesized that the economic success of developing countries that were formerly colonized has been</p>	<p>ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันของรัฐและการเติบโต ทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดการวิจัยที่ชาญฉลาดและน่า ค้นหา นักเศรษฐศาสตร์อย่างแดรอน อเซโมกลู ไชมอน จอห์นสัน และเจมส์ โรบินสัน ตั้งสมมติฐานว่าความสำเร็จทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาซึ่งเคยตกเป็นอาณานิคมนั้นมี ปัจจัยจากคุณภาพของสถาบันของรัฐที่ผู้ล่าอาณานิคม</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปล แบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า “รัฐที่ถูกปล้นความมั่งคั่งไป (extractive states)” เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไป ย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้ อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น อย่างไรก็ตาม บริบทแวดล้อมที่ตามคำแปลมาก็สามารถช่วยให้</p>

<p>affected by the quality of the institutions that their colonizers left behind. The European powers adopted different colonization policies in different parts of the world, depending on how hospitable the area was to settlement. In places where Europeans could settle without serious hardship, such as the United States, the colonizers created institutions that have had a positive and long-lasting effect on economic growth. In places where Europeans could not easily settle because of a high mortality rate from disease, such as the Congo, the colonizers simply focused on taking as much wealth home as quickly as possible, creating what the authors refer to as “<u>extractive states</u>.”</p> <p>(CHAPTER 13 Development Economics: <i>The wealth and poverty of nations</i>)</p>	<p>นิคมทั้งไว้ข้างหลัง มหาอำนาจของยุโรปใช้นโยบายการครองอาณานิคมที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ของโลก ขึ้นอยู่กับว่าบริเวณนั้นๆ ให้ความเป็นมิตรต่อการเข้าไปตั้งถิ่นฐานสักเพียงใด ในสถานที่ที่ชาวยุโรปสามารถตั้งถิ่นฐานได้โดยไม่ลำบากนัก เช่น สหรัฐอเมริกา ผู้ล่าอาณานิคมจะสร้างสถาบันที่ก่อให้เกิดกระทบที่ดีในระยะยาวต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ ในสถานที่ที่ชาวยุโรปไม่สามารถตั้งถิ่นฐานได้อย่างง่ายดายเนื่องจากมีอัตราการตายจากโรคภัยสูง เช่น ประเทศคองโก ผู้ล่าอาณานิคมจะมุ่งเน้นกับการนำความร่ำรวยกลับประเทศให้ได้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก่อให้เกิดสิ่งที่ผู้เขียนเรียกว่า “<u>รัฐที่ถูกปล้นความมั่งคั่งไป (extractive states)</u>”</p>	<p>ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม</p>
<p>12. During the depths of the “Great Recession” of 2007, however, the Fed couldn’t make money any cheaper. The Fed pushed</p>	<p>อย่างไรก็ตาม เมื่อ “ช่วงเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่” ในปี ค.ศ. 2007 อยู่ในภาวะวิกฤต ธนาคารกลางสหรัฐฯ ไม่สามารถทำให้ค่าเงินถูกลงไปอีกแล้ว</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า “ทำไปก็ไร้ค่า” เพราะในบริบทของวัฒนธรรมไทย</p>

<p>short-term interest rates all the way down to zero, for all intents and purposes, but consumers and businesses still weren't willing to borrow and spend (and unhealthy banks were in a poor position to lend). At that point, monetary policy can't do anything more; it becomes like "<u>pushing on a wet noodle</u>," as Keynes originally described it. This is the economic rationale for turning to a fiscal stimulus as well. (CHAPTER 9 Keeping Score: <i>Is my economy bigger than your economy?</i>)</p>	<p>เพราะ ธนาคารกลางลดอัตราดอกเบี้ยระยะสั้นให้ต่ำลงจนถึงศูนย์อย่างคาดการณ์ไว้ แต่ผู้บริโภคและภาคธุรกิจก็ยังไม่เต็มใจที่จะกู้เงินและใช้จ่าย (และธนาคารที่ไม่มั่นคงพอก็อยู่ในสภาวะที่ย่ำแย่เกินกว่าจะปล่อยกู้) เมื่อถึงจุดนี้แล้ว นโยบายทางการเงินก็ไม่สามารถทำอะไรได้มากกว่านี้ เข้าทำนอง "ทำไปก็ไร้ค่า" ดังเช่นที่เคนส์ นักเศรษฐศาสตร์ชาวอังกฤษได้เคยอธิบายไว้ นี่เป็นการใช้เหตุผลทางเศรษฐศาสตร์เพื่อหันมาใช้ตัวกระตุ้นทางการคลังบ้าง</p>	<p>นั้น ไม่มีอุปลักษณะเชิงมนทัศน์ของการใช้มือหรือนิ้วดึงเส้นก๊วยเตี๋ยวขณะที่ซุ่มไปด้วยน้ำ เพื่อสื่อความถึงการกระทำที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการแปลวลีดังกล่าวด้วยการถอดความหมายออกมาจากรูปคำศัพท์เป็นกลวิธีการที่เหมาะสมที่สุดเพื่อสื่อความให้ผู้อ่านในวัฒนธรรมปลายทางเข้าใจ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงการเปลี่ยนมนทัศน์เชิงอุปลักษณะแลรูปแบบภาษาเพื่อสื่อความหมายเดียวกันด้วยคำว่า "ทำไปก็ไร้ประโยชน์" ในภาษาปลายทาง แต่ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าสำนวนภาษาดังกล่าวอาจล้าสมัยไป และไม่สอดคล้องกับตัวบทประเภทกึ่งเฉพาะทางที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์เท่าที่ควร</p>
<p>13. Unfortunately the Great Recession that began in 2007 had other aspects to it that spread the economic damage in virulent and scary ways. Many American households were "<u>excessively leveraged</u>," meaning that they had borrowed far more than they could manage. The housing boom had encouraged ever bigger houses with ever bigger mortgages. Meanwhile, the</p>	<p>โชคไม่ดีนักที่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ที่เกิดขึ้นเมื่อปี ค.ศ.2007 ยังมีมุมมองอื่นที่ส่งผลให้ความเสียหายทางเศรษฐกิจแพร่ขยายอย่างรุนแรงและน่ากลัว ครอบครัวชาวอเมริกันหลายครอบครัวมี "หนี้สินล้นพ้นตัว" หมายความว่าพวกเขากู้เงินมากกว่าจำนวนที่พวกเขาบริหารจัดการได้ การเติบโตของตลาดที่อยู่อาศัยจึงใจให้คนนิยมซื้อบ้านหลังใหญ่ขึ้นกว่าเดิมซึ่งมาพร้อมกับหนี้สินที่มากขึ้น ขณะเดียวกัน เงินดาวน์ หรือจำนวนเงินที่ผู้ซื้อต้อง</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า "หนี้สินล้นพ้นตัว" เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น นอกจากนี้ บริบทแวดล้อมที่ตามคำแปลมาก็สามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้</p>

<p>down payments—the amount of their own money buyers had to spend to get a loan—were getting smaller relative to what was being borrowed. Subprime mortgages (a financial innovation, one must admit) made it easier for people to borrow who were otherwise not creditworthy and for other people to borrow in particularly aggressive ways (e.g., with no down payment at all). This all works fine when housing prices are going up; someone who falls behind on their mortgage payments can always sell the house to repay the loan. When the housing bubble burst, however, the numbers became a disaster. Overleveraged American families found that they could not afford their mortgage payments, nor could they sell their homes. Millions of houses and condos were thrown into foreclosure by whatever bank or financial institution owned the mortgage. When these properties were dumped on the market, it drove prices</p>	<p>จ่ายไปก่อนเพื่อให้ได้เงินกู้มากล้นลดน้อยลงเมื่อเทียบกับจำนวนเงินที่ต้องกู้ทั้งหมด สินเชื่อต่อยคุณภาพ (subprime mortgage) (ต้องยอมรับว่าเป็นนวัตกรรมทางการเงินอย่างหนึ่ง) ทำให้คนกู้เงินได้ง่ายขึ้นแม้ว่าจะไม่ได้มีเครดิตดีพอ และทำให้คนสามารถกู้เงินได้อย่างบ้าคลั่ง (เช่น แม้ว่าเขาจะไม่มีเงินดาวน์เลยก็ตาม) สิ่งเหล่านี้ดำเนินไปได้ดีในภาวะที่ราคาที่อยู่อาศัยเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ใครก็ตามที่ไม่สามารถชำระหนี้บ้านได้ก็สามารถขายบ้านเพื่อนำมาจ่ายหนี้ได้เสมอ อย่างไรก็ตามเมื่อเกิดภาวะฟองสบู่ที่อยู่อาศัยแตกขึ้น ตัวเลขของคนที่ไม่สามารถจ่ายหนี้บ้านได้ก็กลับกลายเป็นหายนะครอบครัวชาวอเมริกันที่มีหนี้สินท่วมตัวพบว่าพวกเขาไม่มีเงินจ่ายหนี้บ้าน และก็ไม่สามารถขายบ้านได้ด้วยเช่นกัน บ้านและคอนโดหลายล้านหลังถูกยึดโดยธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้เป็นเจ้าของเงินกู้ เมื่อทรัพย์สินเหล่านี้ถูกเทขายในตลาดราคาของพวกมันก็ยิ่งตกลงไปอีก ลดต่ำลงเรื่อยๆ และยังทำให้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากอสังหาริมทรัพย์เลวร้ายลงไปอีก</p>	
---	---	--

<p>down further and exacerbated all the real estate-induced problems. (CHAPTER 9 Keeping Score: <i>Is my economy bigger than your economy?</i>)</p>		
<p>14. Unemployment. My mother does not have a job, but she is not unemployed. How could that be? This is not one of those strange logic riddles. The unemployment rate is the fraction of workers who would like to work but cannot find jobs. (My mother is retired and has no interest in working.) America's unemployment rate fell below 4 percent during the peak of the boom in the 1990s; it has since climbed over 10 percent. Even that may understate the number of people out of work. When Americans without jobs give up on finding one, they no longer count as unemployed and instead become "<u>discouraged workers.</u>" (CHAPTER 9 Keeping Score: <i>Is my economy bigger than your economy?</i>)</p>	<p>การว่างงาน แม่ผมไม่ได้ทำงาน แต่ไม่ใช่ว่าแม่ไม่มีงานทำ เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร นี่ไม่ใช่การทายปริศนาที่ลึกลับซ่อนแต่อย่างใด อัตราการว่างงานคือเสี้ยวหนึ่งของคนที่อยากทำงานแต่ไม่สามารถหางานทำได้ (แม่ผมเกษียณแล้วและไม่ได้สนใจจะทำงานแล้ว) ประเทศสหรัฐอเมริกา มีอัตราการว่างงานต่ำกว่า 4 เปอร์เซ็นต์เมื่อเศรษฐกิจเฟื่องฟูที่สุดในช่วงทศวรรษ 1990 และอัตราการว่างงานนี้เพิ่มสูงขึ้นกว่า 10 เปอร์เซ็นต์ในเวลาต่อมา อย่างไรก็ตาม ตัวเลขดังกล่าวอาจประเมินจำนวนของคนว่างงานต่ำกว่าความเป็นจริง เมื่อคนอเมริกันที่ว่างงานเลิกสมัครหางาน พวกเขาก็ไม่นับเป็นคนว่างงานอีกต่อไป แต่จะกลายเป็น "<u>แรงงานที่หมดกำลังใจจะหางานทำ (discouraged workers)</u>"</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า "แรงงานที่หมดกำลังใจจะหางานทำ (discouraged workers)" เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นที่ต้องมีการแปลคำศัพท์คำนี้ให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้รับสารปลายทางเข้าใจว่า แรงงานประเภทดังกล่าวแยกออกจากแรงงานที่ไม่มีงานทำ (unemployed workers) เพราะคำจำกัดความของคำศัพท์เหล่านี้จะมีผลต่อการสรุปอัตราคนว่างงานของรัฐบาล นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม</p>

15. Indeed, we can explain the importance of demographics and fix Social Security all in the next two paragraphs. Social Security is a “pay-as-you-go” program. When American workers pay into Social Security (that large FICA deduction on your paycheck), the money does not get invested somewhere so that you can draw on it twenty or thirty years later, as it would in a private pension fund. Rather, that money is used to pay current retirees. Straight from young Peter to old Paul. The program is one big pyramid scheme, and, like any good pyramid scheme, it works fine as long as there are enough workers on the bottom to continue paying the retirees at the top.

Therein lies the problem. Americans are having fewer children and living longer. This shift means that there are fewer workers to

ตามความเป็นจริงแล้ว เราสามารถอธิบายความสำคัญของจำนวนประชากรและแก้ปัญหาของโครงการบำนาญชราภาพของรัฐบาลสหรัฐฯ (Social Security) ได้ทั้งหมดด้วยข้อความสองย่อหน้าที่ตามมานี้ โครงการบำนาญชราภาพนี้เป็นระบบ “ได้มาจ่ายไป (pay-as-you-go)” เมื่อคนวัยทำงานชาวอเมริกันจ่ายเงินสมทบโครงการบำนาญชราภาพ (เงินก้อนโตที่ถูกหักจากเงินเดือนของคุณตามกฎหมาย) เงินนั้นไม่ได้นำไปลงทุนที่ใดสักแห่งหนึ่งเพื่อให้คุณสามารถถอนคืนได้ในอีกยี่สิบหรือสามสิบปีข้างหน้า เหมือนกับที่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพของบริษัทเอกชน แต่เงินนั้นจะนำไปจ่ายให้กับผู้ที่เกษียณแล้วในปัจจุบัน ส่งตรงจากนายปีเตอร์คนหนุ่มไปยังนายพอลคนแก่ แผนนี้มีโครงสร้างเป็นปิรามิดขนาดใหญ่ และก็เหมือนกับโครงการอื่นที่มีโครงสร้างแบบปิรามิดคือดำเนินไปด้วยดีตราบดีที่มีคนวัยทำงานจำนวนมากพอเป็นฐานปิรามิดเพื่อจ่ายเงินอุดหนุนผู้เกษียณอายุที่อยู่บนยอดของปิรามิด และนั่นเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหา คนอเมริกันมีลูกน้อยลงและมีอายุยืนยาวขึ้นเรื่อยๆ ความเปลี่ยนแปลงนี้ย่อมหมายถึงจะมีคนวัยทำงาน

ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า “ได้มาจ่ายไป (pay-as-you-go)” เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น ประกอบกับบริบทแวดล้อมที่ตามมาก็สามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม

คำว่า “Social Security” และ “Medicare” จัดเป็นคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ประเภทคำศัพท์ทั่วไปที่มีความหมายแฝงทางเศรษฐศาสตร์ทั้งสองคำ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า “โครงการบำนาญชราภาพของรัฐบาลสหรัฐฯ (Social Security)” และ “โครงการประกันสุขภาพสำหรับผู้เกษียณอายุของรัฐบาลสหรัฐฯ (Medicare)” ตามลำดับ เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัวหรือใช้การทับศัพท์ตามชื่อภาษาอังกฤษของโครงการ ผู้อ่านทั่วไปคนไทยย่อมไม่เข้าใจ

<p>pay for every retiree—a lot fewer. In 1960, there were five workers for every retiree. Now there are three workers for every retiree. By 2032, there will be only two. Imagine Social Security (or Medicare) as a seesaw in which payments made by workers are on one side and benefits collected by retirees are on the other. The program is solvent as long as the seesaw balances. As the number of workers on one side shrinks while the number of retirees on the other side grows, the seesaw begins to tip. In theory, fixing the problem is easy. We can take more from current workers, either by increasing the payroll tax or by making them more productive and raising their incomes (so that the same tax generates more revenues). Or we can give less to retirees, either by cutting their benefits or by raising the retirement age. That is the very simple economic crux of</p>	<p>จำนวนน้อยลงที่จ่ายเงินอุดหนุนผู้เกษียณอายุ ซึ่งถือว่าน้อยกว่าเดิมมาก เมื่อปี ค.ศ.1960 คนวัยทำงานทุกห้าคนจ่ายเงินอุดหนุนผู้เกษียณอายุหนึ่งคน แต่ปัจจุบันคนวัยทำงานทุกสามคนจ่ายเงินอุดหนุนผู้เกษียณอายุหนึ่งคน ภายในปี ค.ศ.2032 จะเหลือคนวัยทำงานเพียงสองคน ลองจินตนาการให้โครงการบำนาญชราภาพ (และโครงการประกันสุขภาพสำหรับผู้เกษียณอายุของสหรัฐอเมริกา (Medicare)) เป็นแผ่นไม้กระดานหกที่เงินจากคนวัยทำงานวางอยู่ข้างหนึ่ง และผลประโยชน์ที่ผู้เกษียณอายุได้รับอยู่อีกข้างหนึ่ง แผ่นดังกล่าวจะมีเงินพอจ่ายก็ต่อเมื่อแผ่นไม้ดานหกมีความสมดุล เมื่อใดก็ตามที่จำนวนคนวัยทำงานที่อยู่ข้างหนึ่งลดลง ขณะที่จำนวนของผู้เกษียณอายุอีกข้างหนึ่งเพิ่มขึ้น แผ่นไม้กระดานหกจะเริ่มเอียง ในเชิงทฤษฎีแล้ว การแก้ปัญหานี้ไม่ยากเลย เราแค่เอาเงินจากคนวัยทำงานมากขึ้น ด้วยการเพิ่มภาษีเงินได้หรือทำให้พวกเขาทำงานมากขึ้นและเพิ่มเงินเดือนให้ (เพื่อภาษีแบบเดิมจะสร้างรายได้เพิ่มขึ้น) หรือเราสามารถให้เงินแก่ผู้เกษียณอายุน้อยลง ด้วยการลดผลประโยชน์บางอย่างออกหรือ</p>	<p>ความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้ คำศัพท์ทั้งสองคำนี้เป็นชื่อโครงการของรัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกาที่มีให้กับคนอเมริกัน จึงเป็นคำที่สังคมคนอเมริการู้จักเป็นอย่างดี ขณะที่คนไทยมักไม่ทราบถึงโครงการดังกล่าวมาก่อน อีกทั้ง ชื่อโครงการ “Social Security” ของรัฐบาลสหรัฐฯ นี้ หากแปลตรงตัวแล้วจะมีความหมายตรงกับโครงการประกันสังคมของรัฐบาลไทย ซึ่งเป็นที่รู้จักดีในหมู่คนไทย แต่เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแล้วพบว่า โครงการของรัฐบาลสหรัฐฯ และรัฐบาลไทยดังกล่าวมีสิทธิประโยชน์ที่มอบให้แก่ผู้ประกันตนที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่ต้องแปลความหมายของคำศัพท์ทั้งสองคำให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้อ่านในวัฒนธรรมปลายทางสามารถเข้าใจคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง และไม่เข้าใจความหมายผิดไปว่าเหมือนกับโครงการประกันสังคมของรัฐบาลไทย นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้สำรวจเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม</p>
--	--	---

<p>the problem. (CHAPTER 9 Keeping Score: <i>Is my economy bigger than your economy?</i>)</p>	<p>ปรับอายุเกษียณให้สูงขึ้น สิ่งเหล่านี้คือแก่นพื้นฐานที่สุดของปัญหาเชิงเศรษฐศาสตร์นี้</p>	
<p>16. The U.S. national savings rate tells a cautionary tale. Personal saving fell steadily from over 9 percent in the 1960s and 1970s to 6 percent in the 1980s to below 5 percent in the mid-1990s to roughly zero by the end of the 1990s. When the recession hit in 2007, the personal savings rate started to climb again. Governments (Washington, D.C., and the states) have been running deficits, or “<u>dissaving</u>.” (U.S. businesses were the only ones setting any money aside until households were shocked into saving by the recession.) We can and have borrowed from abroad to finance our national investment—at a cost. Nobody lends money for nothing; borrowing from abroad means that we must pay some of our investment returns to our foreign lenders. Any country with significant exposure to foreign lenders must always</p>	<p>อัตราการออมเงินของสหรัฐอเมริกาเป็นสัญญาณเตือนภัยอย่างหนึ่ง การออมเงินส่วนบุคคลลดลงอย่างต่อเนื่องจากกว่า 9 เปอร์เซ็นต์ในช่วงคริสต์ทศวรรษ 1960 และ 1970 เป็น 6 เปอร์เซ็นต์ในช่วงทศวรรษ 1980 เป็นต่ำกว่า 5 เปอร์เซ็นต์ในช่วงทศวรรษ 1990 เป็นเกือบศูนย์ก่อนสิ้นทศวรรษ 1990 เมื่อภาวะเศรษฐกิจถดถอยเกิดขึ้นเมื่อปี ค.ศ.2007 อัตราการออมส่วนบุคคลเริ่มเพิ่มสูงขึ้นอีกครั้ง รัฐบาล (รัฐบาลกลางและท้องถิ่น) ต่างตั้งงบประมาณขาดดุล หรือเรียกว่า “<u>ใช้เงินเกินตัว</u>” (ภาคธุรกิจของสหรัฐฯ เป็นฝ่ายเดียวที่ออมเงินมาตลอด จนกระทั่งภาคครัวเรือนต้องหันมาอดออมบ้างเพราะภาวะเศรษฐกิจถดถอย) เราสามารถกู้เงินจากต่างประเทศและเคยกู้มาแล้วเพื่ออุดหนุนการลงทุนในประเทศของเราเองโดยแลกกับอะไรบางอย่าง ไม่มีใครที่ให้ใครยืมเงินโดยไม่ได้อะไรกลับคืนมา การกู้เงินจากต่างประเทศหมายความว่าเราต้องแบ่งเงินที่ได้จากผลตอบแทนการลงทุนให้กับผู้ปล่อยเงินกู้ชาวต่างชาติ ประเทศใดก็ตามที่มีมียอดกู้เงินจากต่างชาติเป็นจำนวน</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า “ใช้เงินเกินตัว” เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น และผู้วิจัยพิจารณาแล้วว่าบริบทแวดล้อมของคำศัพท์อาจไม่มากเพียงพอที่จะทำให้ผู้อ่านในวัฒนธรรมปลายทางเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ได้ หากไม่มีการแปลแบบตีความหมาย</p>

<p>worry that when times get tough, the herd of international investors will get spooked and flee with their capital. (CHAPTER 9 Keeping Score: Is my economy bigger than your economy?)</p>	<p>มากย่อมต้องกังวลทุกครั้งเมื่อสถานการณ์ไม่สู้ดีว่า นักลงทุนต่างชาติจะวิตกกังวลและแหกกันหอบเงินทุนหนีออกจากประเทศไป</p>	
<p>17. If the Fed can make the economy grow faster by lowering interest rates, then presumably lower interest rates are always better. Indeed, why should there be any limit to the rate at which the economy can grow? If we begin to spend more when rates are cut from 7 percent to 5 percent, why stop there? If there are still people without jobs and others without new cars, then let's press on to 3 percent, or even 1 percent. New money for everyone! Sadly, there are limits to how fast an economy can grow. If low interest rates, or "<u>easy money</u>," causes consumers to demand 5 percent more new PT Cruisers than they purchased last year, then Chrysler must expand production by 5 percent. That</p>	<p>หากธนาคารกลางของสหรัฐสามารถทำให้เศรษฐกิจเติบโตได้เร็วขึ้นด้วยการลดอัตราดอกเบี้ยตั้งนั้นอาจอนุมานได้ว่าอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าย่อมดีกว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว ทำไมเศรษฐกิจถึงต้องมีขีดจำกัดของอัตราการเติบโตด้วย ในเมื่อเราเริ่มใช้จ่ายมากขึ้นตอนที่อัตราดอกเบี้ยลดลงจาก 7 เปอร์เซ็นต์ เป็น 5 เปอร์เซ็นต์ ทำไมถึงต้องหยุดอยู่เพียงเท่านั้น ในเมื่อยังมีคนว่างงานและยังมีคนที่ไม่มีรถใหม่ขับอยู่ ถ้าอย่างนั้นลองลดไปถึง 3 เปอร์เซ็นต์ หรือ 1 เปอร์เซ็นต์เลย จะได้มีเงินเพิ่มขึ้นสำหรับทุกคน! แต่น่าเสียดายที่ไม่เป็นเช่นนั้น เศรษฐกิจมีขีดจำกัดว่าสามารถเติบโตได้เร็วแค่ไหน หากอัตราดอกเบี้ยต่ำ หรือ "<u>ภาวะเงินฝืดคลาย (easy money)</u>" สามารถทำให้ผู้บริโภคต้องการซื้อรถยนต์ที่ ครูซเซอร์ มากขึ้นกว่าปีที่แล้ว 5 เปอร์เซ็นต์ และบริษัทคริสเลอร์ขยายการผลิต 5 เปอร์เซ็นต์ นั้นหมายถึงจะมีการจ้างคนงานมากขึ้น</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า "ภาวะเงินฝืดคลาย (easy money)" เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น เนื่องจากคำศัพท์ดังกล่าวมีความหมายเฉพาะทางเศรษฐศาสตร์ ผู้วิจัยยังได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วยเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับผู้อ่านที่สนใจในการสืบค้นเพิ่มเติม ทั้งนี้ คำว่า "easy money" หมายถึง ภาวะทางการเงินอย่างหนึ่งซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อรัฐบาลกลางต้องการให้มีเงินหมุนเวียนในระบบมากขึ้นด้วยการลดอัตราดอกเบี้ย เพื่อให้ธนาคารปล่อยเงินกู้ได้ง่ายขึ้นและประชาชนสามารถกู้เงินได้ง่ายขึ้นในทำนองเดียวกัน (http://www.investopedia.com)</p>

<p>means hiring more workers and buying more steel, glass, electrical components, etc. (CHAPTER 10 The Federal Reserve: <i>Why that dollar in your pocket is more than a piece of paper</i>)</p>	<p>และมีการซื้อเหล็กกล้า แก้ว ชิ้นส่วนไฟฟ้า เป็นต้นมากขึ้น</p>	
<p>18. Fixed exchange rates (or currency bands). Fixed or “pegged” exchange rates are a lot like the gold standard, except that there is no gold. (This may seem like a problem—and it often is.) Countries pledge to maintain their exchange rates at some predetermined rate with a group of other countries—such as the nations of Europe. The relevant currencies trade freely on markets, but each participating government agrees to implement policies to keep its currency trading within the predetermined range. The European Exchange Rate Mechanism described at the beginning of this chapter was such a system. The primary problem with a “peg” is that countries can’t credibly commit to</p>	<p>ระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่ (fixed exchange rate) (หรือระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ปล่อยให้ อัตราแลกเปลี่ยนเคลื่อนไหวได้ภายในกรอบที่กำหนด) อัตราแลกเปลี่ยนคงที่หรืออัตราแลกเปลี่ยนที่ “ผูกค่ากับเงินสกุลอื่น” มีความคล้ายคลึงกับระบบมาตรฐานทองคำ เว้นแต่เสียว่าไม่ใช่ทองคำ (นี้อาจจะดูเหมือนเป็นปัญหา และก็มักจะเป็นจริง) ประเทศที่ปฏิญาณตนว่าจะคงอัตราแลกเปลี่ยนไว้ที่อัตราที่กำหนดไว้ล่วงหน้าในกลุ่มประเทศเดียวกัน เช่น ประเทศในทวีปยุโรปสกุลเงินในกลุ่มดังกล่าวแลกเปลี่ยนกันได้โดยอิสระในตลาดเงิน อย่างไรก็ตามแต่ละรัฐบาลเห็นด้วยในการดำเนินนโยบายเพื่อคงค่าเงินไว้ให้อยู่ในช่วงที่กำหนด กลไกอัตราแลกเปลี่ยนยุโรป (European Exchange Rate Mechanism) ที่อธิบายไว้เมื่อตอนต้นของบทนี้คือระบบดังกล่าว ปัญหาสำคัญของระบบที่ผูกค่ากับเงินสกุลอื่น</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle เป็น คำว่า “ระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ผูกค่ากับเงินสกุลอื่น (pegged exchanged rates)” เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น อย่างไรก็ตาม บริบทแวดล้อมที่ตามมาก็สามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม</p>

<p>defending their currencies. When a currency begins to look weak, as the pound did, then speculators pounce, hoping to make millions (or billions) if the currency is devalued. Of course, when speculators (and others concerned about devaluation) aggressively sell the local currency—as Soros did—then devaluation becomes all the more likely. (CHAPTER 11 International Economics: <i>How did a nice country like Iceland go bust?</i>)</p>	<p>(peg) คือประเทศนั้นๆ จะไม่สามารถหุ้มเทาให้กับ การปกป้องค่าเงินของตนเอง เมื่อเงินเริ่มที่จะดู เหมือนอ่อนค่าลง เหมือนกับที่ค่าเงินปอนด์เคยเป็น ดังนั้นนักเก็งกำไรจะรีบตะครุบเหยื่อด้วยหวังว่าจะ ทำเงินได้หลายล้าน (หรือหลายพันล้าน) ถ้ามีการ ปรับลดค่าเงิน แน่หนอนว่าเมื่อนักเก็งกำไรต่าง (และคนอื่นที่กังวลเรื่องการปรับลดค่าเงิน) เทขาย เงินเงินสกุลท้องถิ่น เช่นเดียวกับที่ โซรอส มหา เศรษฐีผู้ได้ฉายา “พ่อมดการเงิน” ทำ การปรับลด ค่าเงินก็มีความเป็นไปได้สูง</p>	
--	--	--

การแปลแบบตรงตัว

ตัวบทต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
<p>1. Under any “<u>fee for service</u>” system, doctors charge a fee for each procedure they perform. Patients do not pay for these extra tests and procedures; their insurance companies (or the federal government, in the case of older Americans who are eligible for Medicare) do. At the same time, medical technology continues to present all kinds of new medical options, many of</p>	<p>ภายใต้ระบบ “<u>เงินแลกกับบริการ (fee for service)</u>” ใดก็ตาม แพทย์จะคิดค่าใช้จ่ายตามแต่ละ วิธีการรักษาที่เขาใช้ ผู้ป่วยไม่ต้องจ่ายเงินเพื่อการ ทดสอบหรือขั้นตอนเพิ่มเติมต่างๆ แต่บริษัท ประกันภัย (หรือรัฐบาลกลาง ในกรณีของผู้สูงอายุ ชาวอเมริกันที่มีสิทธิการรักษาตามโครงการเมดิ แคร์) จะเป็นผู้จ่ายให้ ขณะเดียวกัน เทคโนโลยี ทางการแพทย์ได้เสนอทางเลือกการรักษาใน รูปแบบใหม่ตลอดเวลา และหลายๆ ทางเลือกมักมี</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรแปลตรงตัว เป็น คำ ว่า “ระบบเงินแลกกับบริการ” เพราะเมื่อแปล คำศัพท์อย่างตรงตัว ผู้อ่านสามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ได้อย่างชัดเจนเพียงพอ ประกอบกับบริบทแวดล้อมที่ตามมาก็สามารถช่วย ให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ อย่างไร ก็ตาม ผู้วิจัยได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับผู้อ่านที่สนใจในการสืบค้น เพิ่มเติม</p>

<p>which are fabulously expensive. This combination is at the heart of rapidly rising medical costs: Doctors have an incentive to perform expensive medical procedures and patients have no reason to disagree. If you walk into your doctor's office with a headache and the doctor suggests a CAT scan, you would almost certainly agree "just to be sure." Neither you nor your doctor is acting unethically. When cost is not a factor, it makes perfect sense to rule out brain cancer even when the only symptom is a headache the morning after the holiday office party. Your doctor might also reasonably fear that if she doesn't order a CAT scan, you might sue for big bucks later if something turns out to be wrong with your head. (CHAPTER 5 Economics of Information: <i>McDonald's didn't create a better hamburger</i>)</p>	<p>ราคาแพงมาก ปัจจัยทั้งสองนี้เป็นหัวใจหลักที่ทำให้ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์มีราคาสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว แพทย์มีแรงจูงใจที่จะหันมาใช้การรักษาที่มีราคาสูงและผู้ป่วยก็ไม่มีเหตุผลใดที่จะปฏิเสธ หากคุณไปพบแพทย์ด้วยอาการปวดหัว และแพทย์แนะนำให้การสแกนสมอง คุณจะตกลงใจทำตามแพทย์ทันที "เพื่อให้เกิดความมั่นใจ" ทั้งสองฝ่ายต่างก็ไม่ได้ทำผิดจรรยาบรรณ หากตัดปัจจัยเรื่องราคาออกไปแล้ว ความเห็นของแพทย์ที่ว่าคุณไม่ได้เป็นโรคมะเร็งสมองย่อมมีเหตุผลอย่างยิ่ง แม้ว่าอาการเดียวที่ปรากฏคือปวดหัวในช่วงเช้าหลังจากไปเลี้ยงฉลองกับที่ออฟฟิศในช่วงวันหยุด หากมีได้สั่งให้ตรวจสมอง แพทย์อาจกังวลว่าคุณอาจฟ้องเรียกค่าเสียหายเป็นเงินก้อนโต หากเกิดอาการผิดปกติขึ้นในสมองของคุณในภายหลัง</p>	
<p>2. Here is a related question that economists like to ponder: Harvard graduates do very</p>	<p>คำถามหนึ่งที่เหล่านักเศรษฐศาสตร์ต่างครุ่นคิดหาคำตอบ คือเพราะเหตุใดนักศึกษามหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรแปลตรงตัวและเพิ่มคำอธิบาย เป็น คำว่า "กลไกส่งสัญญาณ" เพราะ</p>

<p>well in life, but is that because they learned things at Harvard that made them successful, or is it because Harvard finds and admits talented students who would have done extraordinarily well in life anyway? In other words, does Harvard add great value to its students, or does it simply provide an elaborate “<u>signaling</u>” <u>mechanism</u> that allows bright students to advertise their talents to the world by being admitted to Harvard? Alan Krueger, a Princeton economist, and Stacy Dale, an economist at the Mellon Foundation, have done an interesting study to get at this question. They note that graduates of highly selective colleges earn higher salaries later in life than graduates of less selective colleges. For example, the average student who entered Yale, Swarthmore, or the University of Pennsylvania in 1976 earned \$92,000 in 1995; the average student who entered a moderately selective college, such as Penn</p>	<p>เวิร์ดจึงประสบความสำเร็จมากในชีวิต นั่นเป็นเพราะพวกเขาได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ จากมหาวิทยาลัยจนทำให้ประสบความสำเร็จ หรือเป็นเพราะมหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ดสรรหาและรับแต่นักเรียนที่มีความสามารถสูงที่มีโอกาสจะประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิตกันแน่ กล่าวอีกอย่างคือ มหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ดเพิ่มมูลค่ามากมายให้กับนักศึกษาของตน หรือมหาวิทยาลัยเพียงแต่มีกลไก “<u>ส่งสัญญาณ</u>” อันแยบยล เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนหัวดีได้แสดงความสามารถของพวกเขาให้โลกประจักษ์ด้วยการรับคนเหล่านี้เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ด อลัน ครูเกอร์ นักเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน และสเตซี เดล นักเศรษฐศาสตร์จากมูลนิธิเมเลนิน ได้ทำงานวิจัยอันน่าสนใจเพื่อตอบคำถามนี้ พวกเขาพบว่าผู้ที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยที่มีการแข่งขันสูงมีรายได้มากกว่าผู้ที่จบจากมหาวิทยาลัยที่มีการแข่งขันน้อยกว่าเมื่อเวลาผ่านไป ยกตัวอย่างเช่น โดยเฉลี่ยแล้ว นักศึกษาที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเยล สแควร์มอร์ เพนซิลเวเนีย ในปี ค.ศ.1976 มีรายได้ 92,000 ดอลลาร์ ในปี ค.ศ.1995 ขณะที่โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนที่เข้า</p>	<p>เมื่อแปลคำศัพท์อย่างตรงตัว ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้อย่างชัดเจนเพียงพอ ประกอบกับบริบทแวดล้อมที่ตามมาก็สามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้</p>
---	--	---

<p>State, Denison, or Tulane, earned \$22,000 less. That is not a particularly surprising finding, nor does it get at the question of whether the students at schools like Yale and Princeton would earn more than their peers at less competitive schools even if they played beer pong and watched television for four years. (CHAPTER 5 Economics of Information: <i>McDonald's didn't create a better hamburger</i>)</p>	<p>เรียนในมหาวิทยาลัยที่มีการแข่งขันปานกลาง เช่น เพนสเตต ทูนิสัน และทูเลน มีรายได้น้อยกว่าถึง 22,000 ดอลลาร์ การค้นพบนี้ไม่ใช่เรื่องน่าประหลาดใจสักเท่าไร และไม่ใช่คำตอบของคำถามที่ว่านักศึกษาที่จบจากมหาวิทยาลัยอย่างเยล และ 프린ซ์ตันจะมีรายได้มากกว่าคนรุ่นเดียวกันที่จบจากมหาวิทยาลัยที่มีการแข่งขันน้อยกว่า แม้ว่าพวกเขาจะเอาแต่เล่นเกมโยนลูกปิงปองใส่กระป๋องเบียร์ หรือดูทีวีตลอดระยะเวลาสี่ปีในมหาวิทยาลัยก็ตาม</p>	
<p>3. Two other points regarding incentives are worth noting. First, a market economy inspires hard work and progress not just because it rewards winners, but because it crushes losers. The 1990s were a great time to be involved in the Internet. They were bad years to be in the electric typewriter business. Implicit in Adam Smith's invisible hand is the idea of "<u>creative destruction</u>," a term coined by the Austrian economist Joseph Schumpeter. Markets do not suffer fools gladly. Take</p>	<p>ยังมีอีกสองประเด็นของเรื่องแรงจูงใจที่สมควรได้รับการกล่าวถึง ประการแรก ระบบเศรษฐกิจแบบตลาดสร้างแรงบันดาลใจให้คนทำงานหนัก และสร้างความก้าวหน้าไม่ใช่เพียงเพราะว่าระบบดังกล่าวให้รางวัลแก่ผู้ชนะ แต่เป็นเพราะระบบนั้นจะทำลายผู้แพ้ ทศวรรษ 1990 เป็นช่วงเวลาที่ดีสำหรับธุรกิจด้านอินเทอร์เน็ต ตรงกันข้ามกลับเป็นช่วงเวลาที่ไม่ดีสำหรับธุรกิจพิมพ์ดีดไฟฟ้า นี่อาจเป็นไปได้ตามแนวคิด "<u>การทำลายอย่างสร้างสรรค์ (creative destruction)</u>" ซึ่งแฝงอยู่ในแนวคิดมือที่มองไม่เห็นของอดัม สมิท บิดาแห่งวิชาเศรษฐศาสตร์ แนวคิดดังกล่าวได้รับการนิยาม</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรแปลตรงตัว เป็น คำว่า "การทำลายอย่างสร้างสรรค์ (creative destruction)" เพราะเมื่อแปลคำศัพท์อย่างตรงตัว ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้อย่างชัดเจนเพียงพอ ประกอบกับบริบทแวดล้อมที่ตามมาก็สามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับผู้อ่านที่สนใจในการสืบค้นเพิ่มเติม</p>

<p>Wal-Mart, a remarkably efficient retailer that often leaves carnage in its wake.</p> <p>Americans flock to Wal-Mart because the store offers an amazing range of products cheaper than they can be purchased anywhere else. This is a good thing. Being able to buy goods cheaper is essentially the same thing as having more income. At the same time, Wal-Mart is the ultimate nightmare for Al's Glass and Hardware in Pekin, Illinois—and for mom-and-pop shops everywhere else. The pattern is well established: Wal-Mart opens a giant store just outside of town; several years later, the small shops on Main Street are closed and boarded up. (CHAPTER 2 Incentives Matter: <i>Why you might be able to save your face by cutting off your nose (if you are a black rhinoceros)</i>)</p>	<p>โดยนักเศรษฐศาสตร์ชาวออสเตรเลีย โจเซฟ ชัมเพเทอร์ กล่าวคือ ตลาดจะไม่อดทนกับอะไรบางอย่าง ลองดูวอลมาร์ท ห้างค้าปลีกที่มีผลประกอบการดีมากเป็นตัวอย่าง บ่อยครั้งที่ห้างวอลมาร์ททำให้อธุรกิจอื่นล้มตายเมื่อเปิดกิจการ คนอเมริกันหันไปซื้อของที่วอลมาร์ทเพราะมีสินค้าหลากหลายให้เลือกอย่างน่าอัศจรรย์ และมีราคาถูกกว่าเมื่อเทียบกับที่อื่น นี่ถือเป็นเรื่องดี เพราะการที่เราสามารถซื้อสินค้าในราคาที่ถูกกว่าก็ไม่ต่างจากการที่เรามีรายได้เพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันวอลมาร์ทกลับเป็นฝันร้ายอย่างยิ่งของร้านขายอุปกรณ์และเครื่องใช้ภายในบ้านอย่าง แอลส์ กลาส แอนด์ ฮาร์ดแวร์ ในเมืองเพกิน รัฐอิลลินอยส์ และ ร้านค้าปลีกขนาดเล็กทั่วประเทศ แบบแผนของสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นที่คุ้นเคยดี กล่าวคือ วอลมาร์ทจะเปิดห้างขนาดยักษ์นอกตัวเมือง หลายปีต่อมา ร้านรวงต่างๆ ที่เปิดเลียบถนนหลักต่างทยอยพากันปิดตัวลงในที่สุด</p>	
<p>4. One intriguing and practical middle ground is the notion of “<u>libertarian paternalism</u>,” which was advanced in an influential book</p>	<p>หลักการหนึ่งที่น่าพิศวงและสามารถปฏิบัติได้จริงคือแนวคิด “<u>ปิตาธิปไตยเสรีนิยม (libertarian paternalism)</u>” ซึ่งถูกนำเสนอในหนังสืออันทรง</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรแปลตรงตัว เป็น คำว่า “<u>ปิตาธิปไตยเสรีนิยม (libertarian paternalism)</u>” เพราะคำศัพท์ดังกล่าวเป็นชื่อ</p>

<p>called <i>Nudge</i> by Richard Thaler, a professor of behavioral science and economics at the University of Chicago, and Cass Sunstein, a Harvard Law School professor now serving in the Obama administration. The idea behind benign paternalism is that individuals do make systematic errors of judgment, but society should not force you to change your behavior (that's the libertarian part); instead, we should merely point you in the right direction (that's the paternalism part). One of Thaler and Sunstein's key insights is that our decisions are often a product of inertia. If our employer automatically signs us up for some kind of insurance coverage, then we'll stick with that, even if six other plans are offered. Conversely, we may not sign up for any plan at all if it requires some proactive behavior on our part—reading a benefits manual, filling out a form, going to a stupid human resources seminar,</p>	<p>อิทธิพลที่ชื่อว่า “นัดจ์ (Nudge)” โดย ริชาร์ด แทเลอร์ ศาสตราจารย์ด้านพฤติกรรมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยชิคาโก และแคส ซันสแตน อาจารย์ด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ดที่ทำงานให้กับรัฐบาลโอบามา ความคิดเบื้องหลังแนวคิดปีตารีปไต่แบบใจกว้างนี้มีอยู่ว่าปัจเจกบุคคลย่อมตัดสินใจผิดพลาดเป็นเรื่องปกติ แต่สังคมไม่ควรจะบังคับให้คุณเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคุณ (นี่คือแนวคิดเสรีนิยม) แต่เพียงชี้ให้คุณไปในทิศทางที่ถูกต้องเท่านั้น (นี่คือแนวคิดปีตารีปไต่)</p> <p>แนวคิดสำคัญหนึ่งของแทเลอร์และซันสแตน คือ การตัดสินใจของเรามักเป็นผลมาจากความเฉื่อยชาของเราเอง หากนายจ้างสมัครประกันแบบใดให้กับเราโดยอัตโนมัติ เราก็จะยอมรับสัญญาฉบับนั้น แม้ว่าจะมีประกันแผนอื่นอีกหกแผนมาเสนอให้เราก็ตาม ในทางกลับกัน เราอาจไม่สมัครประกันแผนใดเลยก็ได้หากสัญญานั้นเรียกร้องให้เราต้องมีพฤติกรรมเชิงรุกอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การอ่านคู่มือสิทธิประโยชน์ การกรอกแบบฟอร์ม การไปร่วมงานสัมมนาด้านทรัพยากรบุคคลที่ไร้สาระ หรือ</p>	<p>แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์อย่างหนึ่งที่ไม่ควรมีการดัดแปลง นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วยเพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม</p>
--	---	---

<p>or doing anything else that involves time and effort. Thaler and Sunstein propose that inertia (and other decision-making foibles) can be used to some advantage. If policymakers are concerned about some individual behavior, such as inadequate retirement savings, then the libertarian paternalistic option is to make the default option one that automatically puts a decent amount of money from every paycheck into a retirement account. That's the "nudge." Anyone is free to choose another option at any time. But a shockingly high proportion of people will stay wherever you put them in the first place.</p> <p>This idea has profound implications when it comes to something like organ donation. Spain, France, Norway, Israel, and many other countries have "opt-out" (or presumed consent) laws when it comes to organ donation. You are an organ donor unless you indicate otherwise, which you are free</p>	<p>การทำอะไรสักอย่างที่ต้องใช้เวลาและกำลัง แทเลอร์และซันสไตน์เสนอว่าความเฉื่อยชา (และข้อบกพร่องเล็กๆ น้อยๆ เมื่อต้องมีการตัดสินใจ) สามารถเป็นข้อได้เปรียบได้ ถ้าผู้ดำเนินนโยบายกังวลถึงพฤติกรรมส่วนบุคคลบางอย่าง เช่น การออมที่ไม่เพียงพอสำหรับการเกษียณอายุ ดังนั้นแล้ว ทางเลือกตามแนวคิดปีตาทริปไตเยสเรีนียม คือ การสร้างทางเลือกโดยปริยายที่ทำให้เงินจำนวนหนึ่งถูกหักจากเช็คเงินเดือนไปเก็บไว้ยังบัญชีเพื่อการเกษียณโดยอัตโนมัติ นั่นคือ แนวคิด "นัดจ์ (nudge)" หรือหมายถึง "การกระตุ้น" นั่นเอง</p> <p>ทุกคนล้วนมีอิสระในการเลือกอะไรก็ตามในเวลาหนึ่งๆ แต่มีคนเป็นสัดส่วนจำนวนมากจนน่าตกใจที่พร้อมจะอยู่กับที่เดิมที่คุณจัดให้พวกเขาแต่แรก</p> <p>แนวคิดดังกล่าวมีนัยยะที่ลึกซึ้งเมื่อนำมาใช้กับเรื่องอย่างการบริจาคอวัยวะ ประเทศสเปน ฝรั่งเศส นอร์เวย์ อิสราเอล และประเทศอื่นๆ หลายประเทศมีกฎหมายแบบ "เลือกที่จะไม่ร่วม (opt-out)" (หรือการถือว่ายินยอมไว้ก่อน) ในเรื่องของการบริจาคอวัยวะ คุณถือเป็นผู้บริจาคอวัยวะเว้นแต่คุณ จะแจ้งไว้เป็นอย่างอื่น ซึ่งคุณมีอิสระที่จะทำได้</p>	
--	---	--

<p>to do. (In contrast, the United States has an “opt-in” system, meaning that you are not an organ donor unless you sign up to be one.) Inertia matters, even when it comes to something as serious as organ donation. Economists have found that presumed consent laws have a significant positive effect on organ donation, controlling for relevant country characteristics such as religion and health expenditures. Spain has the highest rate of cadaveric organ donations in the world—50 percent higher than the United States. True libertarians (as opposed to the paternalistic kind) reject presumed consent laws, because they imply that the government “owns” your internal organs until you make some effort to get them back. (CHAPTER 3 Government and the Economy: <i>Government is your friend (and a round of applause for all those lawyers)</i>)</p>	<p>(ในทางตรงกันข้าม ประเทศสหรัฐอเมริกา มีระบบแบบ “เลือกที่จะร่วม (opt-in)” หมายความว่า คุณไม่ถือเป็นผู้บริจาคอวัยวะเว้นแต่คุณ จะสมัครไว้) ความเฉื่อยชานั้นมีความสำคัญ แม้กระทั่งเมื่อเป็นบางเรื่องที่มีความสำคัญมากอย่าง การบริจาคอวัยวะ นักเศรษฐศาสตร์พบว่ากฎหมายที่ถือว่ายินยอมไว้ก่อนมีผลกระทบที่ตืออย่างมีนัยยะสำคัญกับการบริจาคอวัยวะเมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มประเทศที่มีลักษณะเฉพาะของประเทศที่เกี่ยวข้อง เช่น ศาสนา และค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพเหมือนกัน สเปนเป็นประเทศที่มีอัตราการบริจาคอวัยวะจากผู้ป่วยที่สมองตายแล้วมากที่สุดในโลก สูงกว่าสหรัฐอเมริกาถึง 50 เปอร์เซ็นต์ ผู้มีแนวคิดเสรีนิยมสุดโต่ง (ตรงข้ามกับผู้มีแนวคิดแบบปีศาจปไตย) จะปฏิเสธกฎหมายที่ถือว่ายินยอมไว้ก่อน เพราะพวกเขาตีความว่ารัฐบาล “เป็นเจ้าของ” อวัยวะภายในของคุณจนกว่าคุณจะทำอะไรสักอย่างเพื่อเอามันกลับคืนมา</p>	
--	---	--

การเพิ่มคำอธิบาย		
ตัวบทต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
<p>1. This chapter is not about discrimination. It is about information, which lies at the heart of many discrimination-related problems. Information matters, particularly when we don't have all that we need. Markets tend to favor the party that knows more. (Have you ever bought a used car?) But if the imbalance, or asymmetry of information, becomes too large, then markets can break down entirely. This was the fundamental insight of 2001 Nobel laureate George Akerlof, an economist at the University of California, Berkeley. His paper entitled "The Market for Lemons" used the used-car market to make its central point. Any individual selling a used car knows more about its quality than someone looking to buy it. This creates an <u>adverse selection problem</u>, just as it did with the Hope Scholarships. Car owners who are happy</p>	<p>บทนี้ไม่ได้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติ แต่มีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลซึ่งเป็นหัวใจของปัญหาหลายปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติ ข้อมูลนั้นมีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราไม่มีข้อมูลทั้งหมดที่เราจำเป็นต้องใช้ ตลาดมักจะชอบฝ่ายที่รู้มากกว่า (คุณเคยซื้อรถมือสองหรือไม่?) แต่หากความไม่สมดุล หรือความไม่สมมาตรของข้อมูลมีมากเกินไป ตลาดก็สามารถแตกออกเป็นเสี่ยงๆ ได้ นี่เป็นแนวคิดพื้นฐานของผู้ได้รับรางวัลโนเบลเมื่อปี ค.ศ. 2001 อย่างจอร์จ อเคอร์ลอฟ นักเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเบิร์กลีย์ งานวิจัยของเขาที่ชื่อว่า "ตลาดรถยนต์มือสองเกรดต่ำ (The Market for Lemons)" ซึ่งใช้ตลาดรถยนต์มือสองเพื่อชี้ให้เห็นถึงแก่นหลักของเรื่อง ผู้ที่ขายรถยนต์ย่อมรู้ถึงคุณภาพของรถยนต์คันนั้นมากกว่าใครก็ตามที่ต้องการจะซื้อรถดังกล่าว นี่เองก่อให้เกิด<u>ปัญหาการเลือกอย่างไม่เท่าเทียม (adverse selection problem)</u> อันเกิดจากการทราบข้อมูลไม่เท่ากันของผู้ซื้อและผู้ขายส่งผลให้มีผู้ได้เปรียบและ</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรใช้แนวทางการแปลแบบตีความหมายของ Jean Delisle และการเพิ่มคำอธิบาย เป็น คำว่า "ปัญหาการเลือกอย่างไม่เท่าเทียม (adverse selection problem) อันเกิดจากการทราบข้อมูลไม่เท่ากันของผู้ซื้อและผู้ขายส่งผลให้มีผู้ได้เปรียบและเสียเปรียบตามมา" เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่านทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น ส่วนการเติมคำอธิบายเพิ่มเติมนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากบริบทแวดล้อมคำศัพท์ดังกล่าวไม่มีการอธิบายคำศัพท์ในลักษณะที่จะทำให้ผู้อ่านทั่วไปเข้าใจคำศัพท์คำนี้ได้บ้างเลย จึงควรมีการเพิ่มคำอธิบายหลังคำแปลอย่างคร่าวๆ เพื่อให้การอ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาของหนังสือเป็นไปอย่างไม่ขาดตอน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม</p>

<p>with their vehicles are less likely to sell them. Thus, used-car buyers anticipate hidden problems and demand a discount. But once there is a discount built into the market, owners of high-quality cars become even less likely to sell them—which guarantees the market will be full of lemons. In theory, the market for high-quality used cars will not work, much to the detriment of anyone who may want to buy or sell such a car. (In practice, such markets often do work for reasons explained by the gentlemen with whom Mr. Akerlof shared his Nobel Prize; more on that in a moment.) (CHAPTER 5 Economics of Information: <i>McDonald's didn't create a better hamburger</i>)</p>	<p><u>เสียเปรียบตามมา</u> เช่นเดียวกับที่ทุนการศึกษาโฮป (Hope Scholarships) เผชิญ เจ้าของรถยนต์ที่ยังชอบรถของตัวเองอยู่จะไม่ขายรถของเขา ด้วยเหตุนี้เอง ผู้ซื้อรถยนต์มือสองจึงคาดการณ์ได้ว่าต้องมีปัญหาซ่อนอยู่และเรียกขอส่วนลด แต่เมื่อไรก็ตามที่มีการลดราคาเกิดขึ้นในตลาด เจ้าของรถยนต์คุณภาพดีย่อมมีแนวโน้มจะขายรถตัวเองน้อยลงไปอีก ซึ่งเป็นการตอกย้ำว่าตลาดจะมีแต่รถยนต์มือสองเกรดต่ำ ในเชิงทฤษฎีแล้ว เป็นไปไม่ได้ที่ตลาดจะมีแต่รถยนต์มือสองคุณภาพดี และจะเป็นผลเสียสำหรับใครก็ตามที่จะซื้อหรือขายรถคุณภาพดีเสียด้วยซ้ำ (ในทางปฏิบัติแล้ว ตลาดรถยนต์มือสองคุณภาพดีเกิดขึ้นได้ด้วยเหตุผลที่อธิบายโดยเหล่าสุภาพบุรุษที่ อเคอร์ลอฟ ได้รางวัลโนเบลร่วมด้วย รายละเอียดตามมาในอีกไม่ช้า)</p>	
<p>2. Americans are richer than most of the developed world; we also work harder, take less vacation, and retire later. Will that change? There is something in labor economics called the “<u>backward-bending</u></p>	<p>ชาวอเมริกันร่ำรวยกว่าประชากรส่วนใหญ่ของประเทศพัฒนาแล้วอื่นๆ มากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเราต่างทำงานหนักขึ้น ลาหยุดพักร้อนน้อยลง และเกษียณช้าลง แล้วสิ่งที่กล่าวมาจะเปลี่ยนไปหรือไม่ มีสิ่งหนึ่งในวิชาเศรษฐศาสตร์แรงงาน (labor</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรแปลตรงตัวและเพิ่มคำอธิบาย เป็น คำว่า “กราฟกกลับของอุปทานแรงงาน (backward-bending labor supply curve) ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าจ้างและชั่วโมงทำงาน” เพราะหากแปลคำศัพท์คำนี้ตรงตัว ผู้อ่าน</p>

<p><u>labor supply curve.</u>” Thankfully, the idea is simpler and more interesting than the name would suggest. Economic theory predicts that as our wages go up, we will work longer hours—up to a point, and then we will begin to work less. Time becomes more important than money. Economists just aren’t quite sure where that curve starts to bend backward, or how sharply it bends. (Epilogue <i>Life in 2050: Seven Questions</i>)</p>	<p>economics) ที่เรียกว่า “<u>กราฟวกกลับของอุปทานแรงงาน (backward-bending labor supply curve)</u>” ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าจ้างและ<u>ชั่วโมงทำงาน</u> โศกคดีที่แนวคิดนี้ง่ายและน่าสนใจกว่าที่ชื่อบอกมาก ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์พยากรณ์ว่าเมื่อค่าจ้างของเราเพิ่มขึ้น เราจะทำงานเพิ่มขึ้นตาม จนเมื่อถึงจุดหนึ่งแล้วเราจะเริ่มทำงานน้อยลง เวลาจะกลายเป็นสิ่งที่สำคัญกว่าเงิน นักเศรษฐศาสตร์เพียงแต่ไม่แน่ใจว่ากราฟนั้นจะเริ่มโค้งกลับตรงจุดใด หรือจะโค้งกลับด้วยความชันมากน้อยแค่ไหน</p>	<p>ทั่วไปย่อมไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าว ได้อย่างครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น อย่างไรก็ตาม บริบทแวดล้อมที่ตามคำแปลมาก็สามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นต่อไปสำหรับผู้อ่านที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม ทั้งนี้ “backward-bending labor supply curve” เป็นกราฟรูปแบบหนึ่งในทางเศรษฐศาสตร์ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าจ้างและชั่วโมงทำงาน ซึ่งจะแสดงให้เห็นพฤติกรรมการทำงานของลูกจ้างที่มักจะพร้อมที่จะใช้เวลาทำงานนานขึ้น เพื่อแลกกับค่าจ้างที่เพิ่มสูงขึ้น เมื่อเขายังมีรายได้ไม่มาก แต่เมื่อไรที่เขาได้รายได้เพิ่มสูงขึ้น จนถึงในระดับหนึ่ง ลูกจ้างมักจะเลือกใช้เวลาทำงานน้อยลงเพื่อแลกกับเวลาว่างที่เพิ่มมากขึ้น แม้จะไม่ได้รับค่าจ้างเพิ่มขึ้นเหมือนแต่ก่อนก็ตาม (http://www.hamptoninstitution.org)</p>
<p>3. What are we willing to promise the most disadvantaged? The market economies of the developed world lie along a continuum, with America at one end and the relatively paternalistic European economies, such as</p>	<p>คำมันใดที่เราพร้อมจะให้กับผู้ที่เสียประโยชน์ที่สุด? ระบบเศรษฐกิจแบบตลาดของประเทศพัฒนาแล้วมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน โดยมีสหรัฐอเมริกา แขนง (อยู่ปลาย) ข้างหนึ่งและเศรษฐกิจที่มีลักษณะในเชิงปีศาจปิโตของประเทศไทยยุโรป</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรแปลตรงตัวและเพิ่มคำอธิบาย เป็น คำว่า “ตลาดแรงงานที่สูญเสียศักยภาพในการปรับตัว (sclerotic)” เพราะผู้วิจัยเห็นว่า แม้ว่าผู้อ่านจะสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้เมื่อแปลอย่างตรงตัว แต่ผู้อ่านอาจ</p>

<p>France and Sweden, at the other. Europe offers the kinder, gentler version of a market economy—at some cost. In general, the European nations are more protective of workers and have a more substantial safety net. Generous benefits are mandated by law; health care is a birthright. This leads to a more compassionate society in many ways. European poverty rates, particularly for children, are far lower than those in the United States. Income inequality is lower, too. It also leads to higher unemployment and a slower rate of innovation and job creation. Workers, bundled with lots of mandatory benefits, are expensive. Since employees cannot be fired easily, firms are slow to hire them in the first place. Meanwhile, generous unemployment and welfare benefits make workers slower to take jobs that might be offered. The result is what economists refer to as a “sclerotic”</p>	<p>เช่น ฝรั่งเศสและสวีเดน แชนไว (อยู่) อีกข้างหนึ่ง ทวีปยุโรปมีระบบเศรษฐกิจแบบตลาดที่ใจกว้างและนุ่มนวลกว่า แม้จะต้องเสียบางอย่างเพื่อให้ได้มาโดยทั่วไปแล้ว ประเทศในยุโรปปกป้องคนทำงานมากกว่าและมีมาตรการรองรับภัยที่ครอบคลุมกว่า กล่าวคือ สิทธิประโยชน์อันล้นเหลือต่างๆ ล้วนได้รับการคุ้มครองโดยกฎหมาย รวมถึงการรักษาพยาบาลก็เป็นสิทธิที่ได้รับมาแต่กำเนิด สิ่งเหล่านี้นำไปสู่สังคมที่มีความเอื้ออาทรมากขึ้นในหลายด้าน อัตราความยากจนในยุโรป โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กต่ำกว่ามากเมื่อเทียบกับในสหรัฐอเมริกา ความไม่เท่าเทียมของรายได้ก็น้อยกว่าเช่นกัน แต่สิ่งเหล่านี้นำไปสู่อัตราการว่างงานที่สูงขึ้นเช่นเดียวกัน และทำให้การคิดค้นนวัตกรรมและการสร้างงานเติบโตในอัตราที่ช้าลง แรงงานมากับค่าใช้จ่ายที่สูงเพราะผูกกับสิทธิประโยชน์ภาคบังคับสารพัดอย่าง เพราะการไล่ลูกจ้างออกจากงานไม่ใช่เรื่องง่าย บริษัทจึงใช้จิ้งจิวที่จืดจางรับคนเข้าทำงาน ขณะเดียวกัน สิทธิประโยชน์สำหรับคนว่างงานและสวัสดิการอันล้นเหลือทำให้คนใช้เวลามากขึ้นไปกับการเลือกงานที่อาจได้รับการเสนอมา ผลลัพธ์คือสิ่งที่นักเศรษฐศาสตร์เรียกว่า</p>	<p>ไม่ทราบความหมายคำศัพท์คำนี้ครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น จึงควรมีการเติมคำอธิบายเพิ่มเติมตามหลังคำแปล อย่างไรก็ตาม บริบทแวดล้อมที่ตามมาก็สามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับผู้อ่านที่สนใจในการสืบค้นเพิ่มเติม</p>
---	--	---

<p><u>labor market</u>. During normal economic times, European unemployment rates tend to be significantly higher than the American rate, particularly for youth. (Epilogue <i>Life in 2050: Seven Questions</i>)</p>	<p><u>ตลาดแรงงาน</u>“ที่สูญเสียศักยภาพในการปรับตัว (sclerotic)” เมื่อเศรษฐกิจอยู่ในภาวะปกติ อัตราการว่างงานในยุโรปมีแนวโน้มสูงกว่าในสหรัฐอเมริกาพอสมควรทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้มีอายุน้อย</p>	
<p>4. Any health care reform that seeks to make health insurance both more accessible and more affordable, particularly for those who are sick or likely to get sick, will have devastating adverse selection problems. Think about it: If I promise that you can buy affordable insurance, regardless of whether or not you are already sick, then the optimal time to buy that insurance is in the ambulance on the way to the hospital. The only fix for this inherent problem is to combine guaranteed access to affordable insurance with a requirement that everyone buy insurance—healthy and sick, young and old—a so-called “<u>personal mandate</u>.” The insurance companies will still lose money on the policies that they are forced</p>	<p>การปฏิรูประบบสาธารณสุขใดก็ตามที่มุ่งให้คนสามารถเข้าถึงประกันสุขภาพได้มากขึ้นในราคาที่ไม่แพงจนเกินไป โดยเฉพาะผู้ที่ป่วยเป็นโรคหรือผู้ที่คาดว่าจะอาจเป็นโรคในภายหลัง มักประสบปัญหาการเลือกอย่างไม่เท่าเทียม (adverse selection problem) ลองคิดดูว่า หากผมให้สัญญาว่าคุณสามารถซื้อประกันในราคาที่จ่ายได้ ไม่ว่าจะป่วยเป็นโรคอยู่แล้วหรือไม่ก็ตาม ดังนั้นเวลาที่เหมาะสมที่สุดที่จะซื้อประกันก็คือระหว่างทางที่คุณกำลังถูกส่งตัวไปโรงพยาบาลด้วยรถพยาบาล การแก้ปัญหานี้มีอยู่ทางเดียวคือ การรับรองว่าใครๆ ก็สามารถซื้อประกันได้ในราคาที่ไม่แพงจนเกินไป ไม่ว่าจะคนคนนั้นจะสุขภาพดีหรือเป็นโรคหรือคนคนนั้นจะมีอายุน้อยหรืออายุมาก หรือที่เรียกว่าเป็น “<u>ภาระผูกพันส่วนบุคคลตามกฎหมาย (personal mandate)</u>” บริษัทประกันจะเสียเงินไปกับกรมธรรม์ประกันภัยที่บังคับให้บริษัทขายเพื่อ</p>	<p>ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรแปลตรงตัวและเพิ่มคำอธิบาย เป็น คำว่า “ภาระผูกพันส่วนบุคคลตามกฎหมาย (personal mandate)” เพราะผู้วิจัยเห็นว่า แม้ว่าผู้อ่านจะสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ได้เมื่อแปลอย่างตรงตัว แต่ผู้อ่านอาจไม่ทราบความหมายคำศัพท์คำนี้ครบถ้วนอย่างที่ควรจะเป็น จึงควรมีการเติมคำอธิบายเพิ่มเติมตามหลังคำแปล นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ใส่วงเล็บของคำศัพท์ต้นทางไว้ด้วย เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับผู้อ่านที่สนใจในการสืบค้นเพิ่มเติม</p>

<p>to sell to bad risks, but those losses can be offset by the profits earned from healthy people who are forced to buy insurance. (Any country with a national health care system effectively has a personal mandate; all citizens are forced to pay taxes, and in return they all get government-funded health care.)</p> <p>This is the approach that Massachusetts took as part of a state plan to provide universal access to health insurance. State residents who can afford health insurance but don't buy it are fined on their state tax return. Hillary Clinton supported a personal mandate in the 2008 Democratic presidential primaries; Barack Obama did not, though that arguably had more to do with distinguishing himself from his toughest Democratic opponent than it did with his analysis of adverse selection. Obviously, forcing healthy people to buy something that they would otherwise not</p>	<p>แลกกับความเสี่ยงที่ไม่ดี แต่เงินที่สูญหายไปจะได้รับการทดแทนด้วยกำไรที่ได้จากคนที่มีสุขภาพดีที่ถูกบังคับให้ซื้อประกัน (ประเทศใดก็ตามที่มีระบบประกันสุขภาพแห่งชาติจะก่อให้เกิดภาระผูกพันส่วนบุคคลโดยอัตโนมัติ พลเมืองทุกคนต่างถูกบังคับให้เสียภาษี และได้รับการดูแลสุขภาพด้วยเงินสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นการตอบแทน)</p> <p>นี่เป็นวิธีที่รัฐแมสซาชูเซตส์ใช้เป็นส่วนหนึ่งของแผนของรัฐเพื่อให้คนสามารถเข้าถึงประกันสุขภาพได้อย่างถ้วนหน้า พลเมืองของรัฐที่มีเงินซื้อประกันสุขภาพได้แต่ไม่ซื้อจะถูกหักเงินเป็นค่าปรับเวลาที่เขาได้ภาษีคืน ฮิลลารี คลินตันสนับสนุนแนวคิดภาระผูกพันส่วนบุคคลนี้เมื่อครั้งที่เธอลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีในฐานะตัวแทนของพรรคเดโมแครต ในปี ค.ศ.2008 ขณะที่บารัค โอบามาไม่สนับสนุนแนวคิดดังกล่าว แม้ว่าจะมีคนกล่าวว่านั่นเป็นเพียงการทำให้เขาดูแตกต่างจากคู่แข่งที่น่ากลัวที่สุดของเขา มากกว่าจะเป็นความเห็นของเขาเองในประเด็นเรื่องการเลือกอย่างไม่เท่าเทียม (adverse selection) เห็นได้ชัดว่าการบังคับคนสุขภาพดีให้ซื้อสิ่งที่พวกเขาไม่อยากจะซื้อเป็นฝีมือ</p>	
---	--	--

<p>buy is a heavy-handed use of government; it's also the only way to pool risk (which is the purpose of insurance) when the distribution of risk is not random.</p> <p>(CHAPTER 5 Economics of Information: <i>McDonald's didn't create a better hamburger</i>)</p>	<p>ของรัฐบาล เพราะนั่นเป็นหนทางเดียวในการรวมความเสี่ยง (ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของประกัน) เมื่อการกระจายความเสี่ยงมีความตายตัว</p>	
--	--	--

บทที่ 6

บทสรุป

สารนิพนธ์เรื่อง “การแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ในหนังสือเรื่อง *Naked Economics* ของ Charles Wheelan” นี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์หาแนวทางและกลวิธีการแปลที่เหมาะสมที่สุดในการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่พบในตัวบทต้นฉบับจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และสามารถเลือกสรรถ้อยคำที่สื่อความหมายจากตัวบทต้นฉบับได้อย่างถูกต้องและมีความเหมาะสมสำหรับผู้อ่านทั่วไปชาวไทย

จากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวคิด และองค์ความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและนำมาประยุกต์ใช้กับการแปลตัวบทต้นฉบับและคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่คัดสรร ผู้วิจัยพบว่าผลของการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นอกจากแนวทางการวิเคราะห์ตัวบท ทฤษฎีและแนวทางการแปลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ตัวบทตามแนวทางวาทกรรมวิเคราะห์ (Discourse Analysis) ของ Christiane Nord (2) แนวทางการแปลแบบสื่อความ (Communicative Translation) ของ Peter Newmark (3) การแนวทางการแปลแบบตีความหมาย (Interpretive Approach) ของ Jean Delisle และ (4) แนวคิดเกี่ยวกับตัวบทเฉพาะทาง (specialized text) จะจำเป็นสำหรับการแปลตัวบทต้นฉบับให้บรรลุวัตถุประสงค์การแปลแล้ว ผู้แปลยังจำเป็นต้องใช้ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ การเมือง และสังคมที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจตัวบทด้วย จึงจะสามารถถ่ายทอดเป็นบทแปลได้อย่างเหมาะสม

ผู้วิจัยพบว่าการศึกษากการวิเคราะห์ตัวบทตามแนวทางวาทกรรมวิเคราะห์ (Discourse Analysis) ของ Christiane Nord ที่เน้นการวิเคราะห์ตัวบทตามองค์ประกอบภายนอกและภายในช่วยให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจตัวบทโดยภาพรวม รวมถึงรายละเอียดต่างๆ ของตัวบทที่ควรตระหนักถึงในการแปลมากขึ้น ขณะที่แนวคิดเกี่ยวกับตัวบทเฉพาะทาง (specialized text) ทางศัพท์วิทยาช่วยให้ผู้แปลเข้าใจแนวโน้มของภาษาและคำศัพท์เฉพาะทางที่พบในตัวบท

ผู้วิจัยยังพบว่า แนวทางการแปลแบบสื่อความ (Communicative Translation) ของ Peter Newmark มีส่วนช่วยกำหนดทิศทางการแปลของตัวบทโดยภาพรวมอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเป็นแนวทางการแปลที่เน้นการคำนึงถึงความเข้าใจผู้อ่านบทแปลเป็นหลัก

ขณะเดียวกัน แนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ของ Jean Delisle สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์สำหรับผู้อ่านทั่วไป ซึ่งถือเป็นลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของตัวบทและเป็นประเด็นหลักในการวิจัยได้เป็นอย่างดี โดยสามารถนำมาแก้ปัญหาการแปลคำศัพท์

เศรษฐศาสตร์ได้เกือบทั้งหมด เป็นจำนวน 23 คำ จากคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่ไม่ใช่คำศัพท์ประเภทอุป
 ลักษณะเชิงมนทัศน์ทั้งหมด 30 คำ คิดเป็น 76.67 เปอร์เซ็นต์ของคำศัพท์ประเภทดังกล่าว การนำเสนอ
 ทางการแปลแบบตีความของ Jean Delisle มาแก้ปัญหาการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์สามารถเห็นได้จาก
 ตารางรวบรวมคำแปลของคำศัพท์ดังต่อไปนี้

คำศัพท์	คำแปล
1. one-armed economist(s)	นักเศรษฐศาสตร์ที่กล้าฟันธง
2. The discount window	ช่องให้กู้เงิน [...] ให้กับธนาคารพาณิชย์
3. stock options	สิทธิเลือกซื้อขายหุ้นในราคาพิเศษ (stock options)
4. managerial heroin	ยาที่ทำให้เสพติดการบริหาร
5. deadweight loss	ความสูญเปล่าทางเศรษฐกิจ (deadweight loss)
6. option-in system	ระบบแบบเลือกที่จะร่วม (option-in)
7. option-out law	กฎหมายแบบเลือกที่จะไม่ร่วม (option-out)
8. fiscal drag	ตัวถ่วงทางการคลัง (fiscal drag)
9. supply-sider(s)	นักเศรษฐศาสตร์สายอุปทาน (supply-siders)
10. the Market for Lemons	ตลาดรถยนต์มือสองเกรดต่ำ (the Market for Lemons)
11. government strips	การแยกดอกเบี้ยและเงินต้นออกจากกันของรัฐ (government strips)
12. close(d) the gold window	ยุติการแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์กับทอง
13. fiat money	เงินที่กำหนดค่าโดยรัฐบาล (fiat money)
14. extractive state(s)	รัฐที่ถูกปล้นความมั่งคั่งไป (extractive states)
15. push(ing) on a wet noodle	ทำไปก็ไร้ค่า
16. excessively leverage(d)	หนี้สินล้นพ้นตัว
17. discouraged worker(s)	แรงงานที่หมดกำลังใจจะหางานทำ (discouraged workers)
18. pay-as-you-go program	ระบบได้มาจ่ายไป (pay-as-you-go)
19. Medicare	โครงการประกันสุขภาพสำหรับผู้เกษียณอายุของสหรัฐอเมริกา (Medicare)
20. Social Security	โครงการบำนาญชราภาพของรัฐบาลสหรัฐ (Social Security)
21. dissav(ing)	ใช้เงินเกินตัว
22. pegged exchange rate(s)	อัตราแลกเปลี่ยนที่ผูกค่ากับเงินสกุลอื่น (pegged exchange rates)
23. easy money	ภาวะเงินฝ่อนคลาย (easy money)

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่ากลวิธีการแปลแบบการแปลตรงตัวและการเพิ่มคำอธิบายนั้นก็เพียงพอสำหรับการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่คัดสรรบางคำเช่นกัน กล่าวคือ มีการใช้กลวิธีการแปลตรงตัวและการเพิ่มคำอธิบายกับคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่ไม่ใช่คำศัพท์ประเภทอุปสรรคเชิงมนทัศน์อย่างละ 4 คำ จากทั้งหมด 30 คำ คิดเป็น 13.33 เปอร์เซ็นต์ของคำศัพท์ประเภทดังกล่าว การนำกลวิธีดังกล่าวมาแก้ปัญหาการแปลคำศัพท์เศรษฐศาสตร์สามารถเห็นได้จากตารางรวบรวมคำแปลของคำศัพท์ดังต่อไปนี้

การแปลแบบตรงตัว

คำศัพท์	คำแปล
1. fee for service system	ระบบเงินและค่าบริการ (fee for service)
2. signaling mechanism	กลไกส่งสัญญาณ
3. creative destruction	การทำลายอย่างสร้างสรรค์ (creative destruction)
4. libertarian paternalism	ปีตาริปปิทยเสรีนิยม (libertarian paternalism)

การเพิ่มคำอธิบาย

คำศัพท์	คำแปล
1. adverse selection problem	ปัญหาการเลือกอย่างไม่เท่าเทียม (adverse selection problem) อันเกิดจากการทราบข้อมูลไม่เท่ากันของผู้ซื้อและผู้ขายส่งผลให้มีผู้ได้เปรียบและเสียเปรียบตามมา
2. backward-bending labor supply curve	กราฟวกกลับของอุปทานแรงงาน (backward-bending labor supply curve) ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าจ้างและชั่วโมงทำงาน
3. sclerotic labor market	ตลาดแรงงานที่สูญเสียศักยภาพในการปรับตัว (sclerotic)
4. personal mandate	ภาระผูกพันส่วนบุคคลตามกฎหมาย (personal mandate)

สำหรับคำศัพท์ประเภทอุปสรรคเชิงมนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ (economic conceptual metaphor) นั้นมีจำนวนทั้งหมด 14 อุปสรรค จากคำศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่คัดสรรมาศึกษาทั้งสิ้น 44 คำ ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นที่ต้องอาศัยแนวทางและกลวิธีการแปลอย่างอื่นร่วมด้วยเพื่อรักษาลักษณะเฉพาะตัวและคุณค่าทางวรรณศิลป์ของคำศัพท์ประเภทดังกล่าว จึงได้ศึกษาแนวทางกลวิธีการการแปลอุปสรรคเชิงมนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ที่เสนอในบทความวิชาการต่างๆ เพิ่มเติมและพบว่ากลวิธีการแปลอุปสรรคเชิงมนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นที่นิยมที่สุดในเอกสารของธนาคารกลางยุโรปจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาโรมาเนียตามที

Lucina Sabina Tcaciuc ได้ศึกษาไว้ สามารถนำมาแก้ปัญหการแปลงอุปลักษณเชิงมโนทัศน์ที่พบในคำศัพท์ที่คัดสรรมาได้ โดยกลวิธีการแปลที่ Traciuc ศึกษาไว้มีทั้งหมด 5 กลวิธี ดังนี้

- 1) การคงอุปลักษณเชิงมโนทัศน์และรูปแบบภาษาเดิมไว้ (Retaining the conceptual metaphor and the metaphorical expression)
- 2) การคงอุปลักษณเชิงมโนทัศน์เดิมไว้ แต่เปลี่ยนรูปแบบภาษา (Retaining the conceptual metaphor but changing the metaphorical expression)
- 3) การถอดความหมายของอุปลักษณเชิงมโนทัศน์ออกจากรูปแบบภาษา (Demetaphorisation)
- 4) การเพิ่มคำอธิบาย (Addition)
- 5) การเปลี่ยนอุปลักษณเชิงมโนทัศน์และรูปแบบภาษา (Changing the conceptual metaphor and the metaphorical expression)

ผู้วิจัยพบว่า (1) การคงอุปลักษณเชิงมโนทัศน์และรูปแบบภาษาเดิมไว้ เป็นกลวิธีการแปลที่ผู้วิจัยนำมาประยุกต์ใช้กับการแปลงอุปลักษณเชิงมโนทัศน์ที่คัดสรรมากที่สุด ตามด้วย (3) การถอดความหมายของอุปลักษณเชิงมโนทัศน์ออกจากรูปแบบภาษา (4) การเพิ่มคำอธิบาย (2) การคงอุปลักษณเชิงมโนทัศน์เดิมไว้ แต่เปลี่ยนรูปแบบภาษา ในจำนวนใกล้เคียงกัน และ (5) การเปลี่ยนอุปลักษณเชิงมโนทัศน์และรูปแบบภาษา เป็นลำดับสุดท้าย ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานขึ้นว่า ภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีแนวโน้มที่จะมีกรอบเชิงมโนทัศน์ทางเศรษฐศาสตร์ที่คล้ายคลึงกัน อาจเป็นเพราะประเทศไทยมีการเรียนรู้และพัฒนาทางเศรษฐกิจตามประเทศมหาอำนาจของโลกตะวันตก เช่น สหรัฐอเมริกา ยุโรป เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การศึกษาในประเด็นดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยการศึกษาและวิจัยเพิ่มเติมจากคลังข้อมูลทางภาษาเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงต่อไป

นอกจากนี้ แนวคิดเกี่ยวกับการแปลตัวบทเฉพาะทางของ Sue Ellen Wright และการวิเคราะห์สถานการณ์การสื่อสารโดยพิจารณาจากสถานภาพของผู้ส่งสารและผู้รับสารทางศัพท์วิทยา ยังมีส่วนช่วยผู้วิจัยในการทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับและตัดสินใจในการแปลภาษาและคำศัพท์เฉพาะทางเศรษฐศาสตร์อย่างมากเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย โดยผู้วิจัยค่านึงเสมอว่า ควรแปลเพื่อสื่อใจความสำคัญของคำศัพท์เป็นหลัก เพราะผู้อ่านทั่วไปไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์เฉพาะทางจนลึกซึ้งเท่ากับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยพบว่า การแปลตัวบทต้นฉบับให้ได้ดีนั้น ผู้แปลจำเป็นต้องมีความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ การเมือง และสังคมที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ที่เกี่ยวข้องกับประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นถิ่นกำเนิดและที่อยู่ปัจจุบันของผู้แต่งหนังสือ และประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจของโลกตะวันตก

เช่น ประเทศในแถบยุโรป เป็นต้น เพื่อให้สามารถทำความเข้าใจด้วยทได้มากเพียงพอที่จะถ่ายทอด
ภาษาต้นฉบับเป็นบทแปลได้สำเร็จ สอดคล้องกับจุดประสงค์การแปลที่มีผู้อ่านเป็นบุคคลทั่วไป

บรรณานุกรม

- Cabré, M. Teresa. 1999. Terminology: theory, methods and applications. Translated by Janet Ann DeCesaris. Philadelphia: John Benjamins North America.
- Caballero, Ricardo J. [n.d.]. "creative destruction." [Online]. Available: <https://economics.mit.edu/files/1785> Retrieved March 15, 2017.
- Cardini, Filippo-Enrico. 2014. "Analysing English Metaphors of the Economic Crisis." Lingue e Linguaggi, 59-76. Universita del Salento.
- Coancă, Mariana. 2011. "Common Language Versus Specialized Language." [Online]. Available: <ftp://ftp.repec.org/opt/ReDIF/RePEc/rau/jisomg/SP11/JISOM-SP11-A22.pdf> Retrieved
- Delisle, Jean. 1988. Translation: an interpretive approach. Canada: University of Ottawa Press.
- Dictionary. [n.d.]. [Online.]. Available: <http://www.investopedia.com/terms/> Retrieved
- English Oxford Living Dictionaries. [n.d.]. [Online.]. Available: <https://en.oxforddictionaries.com/> Retrieved March 15, 2017.
- Financial Dictionary. [n.d.]. [Online.]. Available: <http://www.investinganswers.com/financial-dictionary> Retrieved March 15, 2017.
- Kilyeni, Annamaria; and Silaški, Nadežda. 2014. "The MONEY IS SOLID Metaphor in Economic and Business Terminology in English." Professional Communication and Translation Studies, 73-80. Republic of Serbia.
- Newmark, Peter. 1988. Approaches to translation. Great Britain: University Press, Cambridge.
- Newmark, Peter. 1988. A textbook of translation. Great Britain: A. Wheaton & Co. Ltd, Exeter.
- Partyka, Nicholas. 2015. "The Problem of the Backward-Bending Supply Curve of Labour" [Online]. Available: <http://www.hamptoninstitution.org/supply-curve-of-labor.html#.WVfSfliGM2w> Retrieved March 17, 2017.

- Pearson, Jennifer. 1998. Terms in context. Philadelphia: John Benjamins North America.
- Pettinger, Tejvan. 2012. "Backward Bending Supply Curve." [Online]. Available: <http://www.economicshelp.org/blog/glossary/backward-bending-supply/> Retrieved March 17, 2017.
- Swan, Michael. 2005. Practical English Usage. Third Edition. Oxford: Oxford University Press.
- "What is Social Security?" [n.d.]. [Online]. Available: <https://www.nasi.org/learn/socialsecurity/overview> Retrieved March 20, 2017.
- Wheelan, Charles J. 2010. Naked economics: undressing the dismal science. United States of America: W. W. Norton & Company, Inc.
- Wheelan, Charles J. [n.d.]. "Best-Selling Books by Charles Wheelan." [Online]. Available: <http://www.nakedeconomics.com/books/> Retrieved January 12, 2017
- Wright, S.E. and Wright, L. D. 1993. Scientific and Technical Translation. Amsterdam: Benjamins.
- Tcaciuz, Luciana Sabina. 2014. "The conceptual metaphor MONEY IS A LIQUID and ECONOMY IS A LIVING ORGANISM in Romanian translation of European Central Bank documents." In Donna R. Miller, ed. Tradurre Figure/ Translating Figurative Language, 99-112. Birmingham: Aston University.
- Telibasa, Gabriela. 2015. "The Pervasiveness of Metaphor in the Language of Economics." Studies and Scientific Researches, 136-143. Economics Edition, No 21. University of Bacău.
- "The one-handed economist." 2003. [Online]. Available: <http://www.economist.com/node/2208841> Retrieved March 17, 2017.
- Ungvarsky, Janine. 2016. "Jargon (language)." Salem Press Encyclopedia.
- "ข้อควรรู้เกี่ยวกับกองทุนประกันสังคม." 2558. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.sso.go.th/wpr/content.jsp?lang=th&cat=930&id=3898> สืบค้น 20 มีนาคม 2560.

ทองทิพย์ พูลลาภ. 2555. “โมดูลที่ 5 การวิเคราะห์ตัวบท.” คู่มือการศึกษาชุดวิชา หลักการแปล.
นนทบุรี: สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554. 2554. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.royin.go.th/dictionary/index.php> สืบค้น 20 มีนาคม 2560.

พลเดช ปิ่นประทีปรอง. กรรมวิธีการวิสามัญการมีส่วนร่วมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน สภาปฏิรูป
แห่งชาติ. 2558. สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม.

ภาพร เอกอรรถพร. 2554. “ใบสำคัญแสดงสิทธิชื่อหุ่น.” วารสารวิชาชีพบัญชี. 7, 18 [ออนไลน์]. เข้าถึง
ได้จาก: <http://www.jap.tbs.tu.ac.th/files/Article/Jap18/Column/Jap18PapornC.pdf> สืบค้น

สุพรรณิ ปิ่นมณี. 2554. การแปลขั้นสูง. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

วรรณ แสงอร่ามเรือง. 2552. ทฤษฎีและหลักการแปล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โครงการ
เผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประวัติผู้วิจัย

นางสาววรรณกร สมุทรอัษฎงค์ เกิดเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2533 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เอกภาษาอังกฤษ เมื่อปี พ.ศ. 2556 เริ่มต้นการทำงานด้วยการเป็นนักแปลข่าวให้กับสถานีโทรทัศน์และวิทยุ ปัจจุบันทำงานเป็นผู้สื่อข่าวประจำประเทศไทยให้กับหนังสือพิมพ์รายวันฉบับหนึ่งของประเทศญี่ปุ่น จึงได้สนใจประเด็นทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศ